Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 17. Warszawa, dnia 14 czerwca 1930 r. Rok XII.

DZIENNIK URZĘDOWY MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 1 zł, poleconą 1 zł. 50 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

Przepisy ogólne

320.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 26 maja 1930 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc czerwiec 1930 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 31 maja 1930 r. Nr. 125, poz. 185).

Organizacja władz.

321.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

Z dniem 30 czerwca 1930 r. zostanie zwinięta w Czarnym Dunajcu w okręgu administracyjnym Izby Skarbowej w Krakowie pomocnicza Kasa Skarbowa, a agendy jej zostaną przekazane Kasie Skarbowej w Nowym Targu.

(Monitor Polski z dnia 7 czerwca 1930 r. Nr. 131).

Podatki bezpośrednie.

322.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 maja 1930 r.

L. D. V. 3200/2/30.

w sprawie zwolnienia odsetek z tytułu udzielonych kredytów budowlanych od podatku od kapitałów i rent.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Zgodnie z § 13 przepisów bankowych Nr. 5/II o udzieleniu pożyczek budowlanych z Państwowego Funduszu Budowlanego oraz § 24 tychże odnoszącego się do kredytów budowlanych z funduszów własnych Banku Gospodarstwa Krajowego — wypłaty przyznanego na budowę kredytu są dokonywane ratami w miarę postępu robót, książkowo jednak pożyczka zarachowuje się jednorazowo w całości, przyczem odsetki potrąca się od całej sumy pożyczki. Po wypłaceniu pierwszej raty, resztę kredytu przenosi się na rachunek bieżący dłużnika, oprocentowany w tejże wysokości jak pożyczka z tem, że narosłe z tego tytułu odsetki wypłaca się dłużnikowi przy podjęciu ostatniej raty kredytu.

Przyjmując pod uwagę, że przy tak przyjętym sposobie rozliczania się wypłacane dłużnikowi odsetki są li tylko przychodem rachunkowym (fikcyjnym), w rzeczywistości zaś stanowią zwrot nienależnie pobieranych przez Bank od dłużnika procentów od części pożyczki jeszcze mu faktycznie nie udzielonej, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, iż odsetki narosłe na rachunkach bieżących dłużników, otwartych z tytułu udzielonych kredytów budowlanych tak z Państwowego Funduszu Budowlanego jak i funduszów własnych Banku Gospodarstwa Krajowego, wolne są od podatku od kapitałów i rent.

(—) *W. Koszko.*
Dyrektor Departamentu.

323.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie terminów płatności podatków bezpośrednich w m. czerwcu 1930 r.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w czerwcu r. b. płatne są następujące podatki:

1) **do 15 czerwca** — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w maju b. r., przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat. i przemysłowe I — V kat., prowadzące prawidłowe księgi handlowe, oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

2) **do 15 czerwca** — II-ga rata państwowego podatku przemysłowego od obrotu za rok 1929 z tytułu różnicy między kwotą wymierzonego podatku za ten rok, a kwotą przypisanych zaliczek na tenże 1929 rok, przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe;

3) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę — w ciągu 7-miu dni po dokonaniu potrącenia.

Nadto w czerwcu płatne są zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w tym miesiącu, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tymże miesiącu.

Opłaty stemplowe.

324.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 19ę6 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

280. *(Art. 18).* Dziurkowanie znaczków stemplowych — po ich nabyciu, a przed ich użyciem, przyczem szeregi dziurek tworzą litery, stanowiące inicjały wyrazów, z których się składa firma osoby, która znaczki stemplowe nabyła — nie jest sprzeczne z przepisami o opłatach stemplowych. Nie jest dopuszczalne dziurkowanie znaczków stemplowych dopiero po naklejeniu na papierze, przeznaczonym do sporządzenia pisma, podlegającego opłacie stemplowej (L. D. V. 4560/6/30).

281. *(Art. 120, 144, 146 i 160).* Spółki wodne— zarówno utworzone po wejściu w życie ustawy wodnej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 62, poz. 574) t. j. po dniu 26 listopada 1922 r. jakoteż te, które istniały już w dniu jej wejścia w życie (art. 183 tej ustawy) — są zwolnione, jako związki przymusowe, od opłat stemplowych od obligacyj i innego rodzaju obligów w zakresie, podanym w punktach 1 i 2 artykułu 120 u. o. s. od opłat od podań przez

nie wznoszonych (art. 144 p. 2 u. o. s.) tudzież od opłat od świadectw im wydawanych — od tych ostatnich w zakresie podanym w punkcie 3 i ustępie ostatnim art. 160 u. o. s. — ale tylko w takim razie, jeżeli celem ich, podanym w statucie (art. 142 p. 2 ustawy wodnej), są czynności, wymienione w art. 167 lub 173 ustawy wodnej, bez względu na to, czy cel spółki wodnej ogranicza się do czynności wymienionych w art. 167 i 173 ustawy wodnej, lub czy obejmuje nadto czynności innego rodzaju. Spółki, które w myśl powyższego są zwolnione od opłat od podań, korzystają z tego uwolnienia również w zakresie podań o wpis do księgi wodnej (art. 146 p. 3 I) L. D. V. 4826/6/30).

282. *(Art. 179).* Jeżeli przed wejściem u. o. s. w życie sporządzono ustną umowę o sprzedaż nieruchomości, położonej na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki i aż do czasu wejścia u. o. s. w życie umowy tej nie zgłoszono do wymiaru należytości, a po wejściu u. o. s. w życie sporządzono pismo, z którego treści (bądź samej przez się bądź w związku z dochodzeniami, przeprowadzonemi przez urząd skarbowy) wynika, że to pismo stwierdza ową umowę ustną, to z powyższego stanu faktycznego wynika następujący stan prawny: 1) Umowa ustna podlega należytości według przepisów prawnych, które obowiązywały w czasie jej zawarcia. Ta więc należytość ma być wymierzona obecnie nakazem płatniczym. 2) Pismo, sporządzone po wejściu u. o. s. w życie, podlega opłacie według u. o. s. (art. 179, ustęp pierwszy).

Atoli od opłaty, wymienionej pod 2) należy w analogicznem zastosowaniu §-u 189 r. w. s. potrącić opłatę, wymienioną pod 1). Należy więc zaniechać wymiaru opłaty, wymienionej pod 2), jeżeli opłata, wymieniona pod 1) równa się opłacie, wymienionej pod 2) lub jeżeli ją przewyższa (L. D. V. 4628/6/30).

Przepisy celne.

325.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 20 maja 1930 r.

o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia tychże Ministrów z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Moc obowiązującą rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 539), którego termin wejścia w życie został odroczony do dnia 1 grudnia 1929 r. rozporządzeniem Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Hnadlu oraz Rolnictwa z dnia 23 października 1929 r. o odroczeniu wejścia w życie rozporządzenia tychże Ministrów z dnia 20 września 1929 r. w sprawie zwrotu cła przy wywozie masła (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 564), przedłuża się do dnia 1 września 1930 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 czerwca 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 3 czerwca 1930 r. Nr. 42, poz. 364).

326.

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW:

Skarbu oraz Komunikacji

z dnia 22 maja 1930 r.

w sprawie Instrukcji kolejowo-celnej.

§ 1.

Celem uregulowania stosunków kolejowo-celnych, związanych z przewozem kolejami przez granicę celną podróżnych, bagażów i towarów, wprowadza się dołączoną przy niniejszem Instrukcję kolejowo-celną.

§ 2.

Instrukcja ta wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1930 r. Jednocześnie ustaje stosowanie postanowień zawartych: w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Kolei Żelaznych oraz Przemysłu i Handlu z dn. 28 lipca 1922 r. w przedmiocie tymczasowej instrukcji o przekazywaniu przesyłek celnych (Dz. Ust. R. P. Nr. 73/1922 r. poz. 663 i Dz. Urz. M. Sk. Nr. 23/1922 r. poz. 384), w rozporządzeniach Ministrów Skarbu i Kolei w sprawie materjalnej odpowiedzialności kolei żelaznych za niedostarczone urzędom celnym przesyłki celne z dn. 10 marca 1924 r. i 26 maja 1925 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 9/1924 r. poz. 283 i Nr. 18 z 1925 r. poz. 474) oraz w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu i Kolei Żelaznych z dn. 25 lipca 1923 r. w sprawie sprawdzania przesyłek krajowych, nadawanych z pasa granicznego do kraju, oraz kontroli pociągów krajowych, wysyłanych z pasa granicznego do kraju (Dz. Urz. .M. Sk. Nr. 18 z 1923 r. poz. 533).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Komunikacji:
(—) *Kühn.*

Załącznik do rozporządzenia Ministrów: Skarbu oraz Komunikacji z dn. 22 maja 1930 r.

INSTRUKCJA KOLEJOWO-CELNA.

PRZEPISY OGÓLNE.

§ 1.

Koleje przeznaczone do użytku publicznego mogą przewozić podróżnych, bagaże i towary przez granicę celną zarówno w dzień jak i wnocy.

§ 2.

Ruch pociągów i oddzielnych parowozów przez granicę celną odbywa się na zasadzie ogłoszonego na pewien okres czasu rozkładu jazdy uzgodnionego uprzednio z władzami celnemi. Czas postoju pociągów na stacjach granicznych winien być wyznaczony taki, aby był dostateczny dla załatwienia formalności celnych.

§ 3.

(1) W razie puszczenia pociągów nadzwyczajnego lub dodatkowego, nieobjętych rozkładem jazdy, graniczna stacja kolejowa obowiązana jest zawiadomić o tem urząd celny przynajmniej na godzinę przed odejściem pociągu zagranicę, wzgl. na godzinę przed przybyciem pociągu z zagranicy, aby urząd celny miał możność wydać potrzebne do odprawy zarządzenia.

(2) Graniczna stacja kolejowa obowiązana jest pozatem zawiadamiać urząd celny o wyjściu każdego pociągu i oddzielnego parowozu z ostatniej stacji zagranicznej, jak również o wszelkich opóźnieniach i odwołaniu pociągów oraz o zmianach w rozkładzie jazdy.

(3) O kursowaniu pociągów roboczych na odcinku między stacją graniczną a granicą celną, oraz o zamiarze wykonywania prac na odcinku granicznym należy zawczasu zawiadamiać urząd celny i straż graniczną.

§ 4.

Przejazd pociągów i oddzielnych parowozów przychodzących z zagranicy i odchodzących zagranicę powinien odbywać się na przestrzeni między granicą celną a stacją graniczną bez zatrzymywania i zmiany składu pociągu i ładunku.

§ 5.

(1) W komunikacji przez granicę celną nie wolno przewozić na parowozach i tendrach żadnych przedmiotów, z wyjątkiem paliwa i przedmiotów należących do inwentarza parowozu.

(2) W wagonach osobowych mogą być przewożone oprócz przedmiotów stanowiących inwentarz wagonów oraz przedmiotów do użytku służby kolejowej, tylko bagaże ręczne podróżnych. Jako bagaże ręczne uważa się te rzeczy, które podróżny może wziąć ze sobą do wagonu osobowego według przepisów kolejowych.

§ 6.

(1) Wagony, lokomotywy i tendry kolejowe nie powinny mieć sekretnych lub trudnych do dostępu pomieszczeń, któreby nadawały się do uprawiania przemytu.

(2) W razie wykrycia tego rodzaju pomieszczeń Zarząd kolejowy obowiązany jest na żądanie Dyrekcji Ceł usunąć ujawnione wadliwości, a gdyby to technicznie okazało się niemożliwe, nie używać takich środków lokomocji kolejowej przy przewozach przez granicę celną.

§ 7.

Przybywające z zagranicy pociągi i oddzielne parowozy powinny zatrzymywać się w obrębie placu urzędowego granicznego urzędu celnego, w miejscach ustalonych przez zawiadowcę stacji w porozumieniu z urzędem celnym i miejscową placówką kontroli paszportowej. O wszelkich koniecznych w tym względzie zmianach urząd celny i placówka kontroli paszportowej powinny być zawczasu zawiadomione. Jako plac urzędowy granicznego urzędu celnego uważa się w rozumieniu niniejszej Instrukcji całą graniczną stację kolejową. Plac urzędowy wewnętrznego urzędu celnego ustala na każdej stacji zarząd stacyjny z urzędem celnym.

§ 8.

Wysyłanie pociągów i parowozów z granicznych stacji poza obręb placu urzędowego może odbywać się tylko za każdorazowem zezwoleniem urzędu celnego.

§ 9.

(1) W urzędach celnych obowiązują godziny urzędowania, ustalane dla władz i urzędów państwowych. W wypadkach koniecznej potrzeby Dyrekcje Ceł mogą zmieniać godziny urzędowania w urzędach celnych stosownie do miejscowych warunków.

(2) Celem wykonywania w granicznych urzędach celnych poza godzinami urzędowemi oraz w dni świąteczne służby zewnętrznej, związanej z ruchem pociągów, odprawą podróżnych bagażów, przesyłek ekspresowych i t. p., kierownik urzędu celnego ustanawia w porozumieniu z koleją stałe dyżury.

§ 10.

Do nakładania i zdejmowania zamknięć celnych są uprawnione wyłącznie urzędy celne, o ile przepisy niniejszej Instrukcji nie stanowią inaczej.

Dokumenty celne dotyczące zagranicznych przesyłek przywozowych.

§ 11.

Zagraniczny nadawca towaru jest obowiązany dołączyć do kolejowego listu przewozowego dwa egzemplarze deklaracji celnej nadawcy względnie i inne dokumenty wymagane przepisami celnemi. Dołączenie wymienionych dokumentów powinno być zaznaczone w kolejowym liście przewozowym odpowiednią adnotacją.

§ 12.

(1) Na każdy pociąg towarowy przybywający z zagranicy, w którym oprócz wagonu służbowego znajdują się wagony naładowane towarami, kolej dostarcza granicznemu urzędowi celnemu jeden egzemplarz wykazu (spisu) pociągowego, który powinien zawierać: numery załadowanych wagonów, ich cechy, oraz rodzaj towaru (wzór Nr. 1).

(2) Niezależnie od wykazu pociągowego kolej dostarcza granicznemu urzędowi celnemu jeden

egzemplarz wykazu zdawczego (wzór Nr. 2). Wykaz ten powinien zawierać: numery i cechy wagonów, numery listów przewozowych, stację nadania, stację przeznaczenia, cechy i umery przesyłek, ilość sztuk, rodzaj opakowania, nazwę towaru i wagę. Jeżeli w pociągu znajduje się wagon z przesyłkami zbiorowemi, nadanemi za jednym kolejowym listem przewozowym z ogólną nazwą „towar zbiorowy", kolej obowiązana jest doręczyć urzędowi celnemu ponadto specyfikację zawartości takiego wagonu.

(3) W wypadkach, gdy już zawarte umowy kolejowe przewidują odmienne rodzaje dokumentów, wymienionych w tym paragrafie, dokumenty te należy przyjmować aż do czasu zmiany postanowień wspomnianych umów.

§ 13.

Jeżeli w pociągu znajdują się wagony próżne, należące do taboru kolejowego, nie wymaga się wyszczególnienia numerów tych wagonów w wykazie pociągowym, należy jednak oznaczyć w tym wykazie ogólną ilość takich wagonów. Wagony próżne przewożone za listami przewozowemi, chociażby na własnych osiach, powinny być wymienione w wykazie pociągowym z oznaczeniem numerów, cech i rodzaju wagonów.

§ 14.

Na przybywające z zagranicy pociągami osobowemi przesyłki bagażowe oraz przesyłki ekspresowe i pośpieszne, kolej dostarcza granicznemu urzędowi celnemu po jednym egzemplarzu wykazu zdawczego. Wykaz na przesyłki bagażowe powinien zawierać: numer kwitu (ceduły) bagażowego, stację nadania, stację przeznaczenia, ilość sztuk oraz wagę. Wykaz na przesyłki ekspresowe i pośpieszne powinien zawierać: numer listu przewozowego, stację nadania, stację przeznaczenia, cechy, numery oraz ilość sztuk przesyłki, rodzaj opakowania, nazwę towaru i wagę (wzór Nr. 3).

§ 15.

Umowy państwowe o tranzycie specjalnym (np. tranzyt z Prus Wschodnich do reszty Niemiec przez Polskę; tranzyt z Rumunji do Rumunji przez Polskę) zawierają odrębne postanowienia w sprawie dokumentów, jakie kolej obowiązana jest dostarczyć granicznym urzędom celnym w związku z tranzytowym przewozem.

Przyjęcie pociągów towarowych, przybyłych z zagranicy.

§ 16.

W celu przyjęcia pociągów towarowych przybywających z zagranicy, a w miarę możności jednoczesnej odprawy niektórych towarów masowych, kierownik granicznego urzędu celnego wyznacza dyżury urzędników i dozorców celnych. Kolej ze swej strony wyznacza pracowników i robotników potrzebnych do wykonywania pracy fizycznej, związanej z rewizją pociągu i ewentualną odprawą towarów.

§ 17.

Dyżurny urzędnik i dozorcy celni powinni oczekiwać na torach przybycia pociągu i mieć baczenie, aby w czasie przejazdu pociągu przez teren stacyjny do miejsca przeznaczonego do zatrzymania się, a także w czasie rewizji, nic z pociągu nie było zrzucone lub zabrane.

§ 18.

Natychmiast po zatrzymaniu się pociągu pracownik kolejowy wyznaczony do przewożenia dokumentów oddaje oczekującemu na pociąg dyżurnemu urzędnikowi celnemu wykazy pociągowy i zdawczy, odnoszące się do przybyłego pociągu, poczem niezwłocznie rozpoczyna się rewizja pociągu.

§ 19.

(1) Przy rewizji pociągu należy mieć przedewszystkiem na uwadze:

czy znajdujące się w pociągu wagony zgadzają się ze sporządzonym przez kolej wykazem;

czy w parowozie i w wagonach niema ukrytych pomieszczeń z towarami

oraz, czy wagony oznaczone w wykazie jako próżne, są rzeczywiście bez towarów i stanowią wagony należące do taboru kolejowego.

(2) Przy badaniu pociągu przy świetle sztucznem, zwłaszcza przy badaniu cystern, należy używać latarek elektrycznych i zachować wyjątkową ostrożność.

§ 20.

(1) Jeżeli w pociągu okażą się towary jednolite całowagonowe, wolne od cła, których zgłoszenie do odprawy celnej należy do obowiązku kolei, a techniczne warunki i rodzaj towarów nie nasuwają trudności w zbadaniu ich, urzędnik celny, na wniosek kolejowej ajencji celnej, powinien dokonać odprawy tych towarów przy okazji rewizji pociągu, a to celem przyśpieszenia obrotu wagonami.

(2) Dyrekcja Ceł na wniosek kolei może zezwolić na odprawę w czasie rewizji pociągu również masowych towarów podlegających cłu, dozwolonych do odprawy na wagonach, o ile zgłoszenie tych towarów należy do obowiązku kolei, a rodzaj towarów i inne okoliczności nie wzbudzają wątpliwości, że odprawa celna będzie mogła być przeprowadzona z należytą dokładnością.

(3) Rewizja wymienionych wyżej towarów zarówno wolnych od cła, jak i podlegających opłacie celnej może być dokonywana zasadniczo tylko przy świetle dziennem.

(4) W wypadkach, gdy odprawa celna wymienionych wyżej towarów jest wykonywana po zamknięciu kasy urzędu celnego, Dyrekcja Ceł ustali we własnym zakresie sposób przyjmowania należności celnych od omawianych towarów.

§ 21.

(1) W czasie rewizji pociągu należy na wagony kryte nieodprawione zawiesić plomby celne obok plomb zagranicznych. Towary znajdujące się na wagonach odkrytych, jeżeli zachodzi potrzeba ściślejszego zabezpieczenia ich, powinny być pokryte przez kolej oponami z zawieszeniem plomb celnych.

(2) O zawieszeniu plomb celnych i pokryciu wagonów oponami urzędnik celny umieszcza adnotację w wykazie pociągowym.

(3) Na kryte wagony odprawione w czasie rewizji pociągu pracownik kolejowy powinien za-

wiesić plomby kolejowe niezwłocznie po dokonaniu odprawy danego wagonu.

§ 22.

(1) Gdyby przy rewizji pociągu i sprawdzaniu dokumentów ujawniono niezgodności, które można niezwłocznie uregulować, pracownik kolejowy powinien to uskutecznić odręcznie, przyczem wszelkie poprawki w wykazach pociągowych i zdawczych powinny być stwierdzone podpisami pracownika kolejowego i urzędnika celnego.

(2) Jeżeli zauważone w dokumentach niezgodności wymagają wyjaśnienia stacji zagranicznej, kolej sporządza odręcznie krótki protokół, który podpisują urzędnik celny i pracownik kolejowy. Odpis takiego protokółu otrzymuje urząd celny.

§ 23.

Po sprawdzeniu dokumentów pracownik kolei w porozumieniu z urzędnikiem celnym dysponuje, gdzie i jakie wagony mają być podstawione, np. do wyładowania w magazynie krytym, pod rampę, do zważenia na wadze wagonowej i t. p. Gdyby miejsce, w którem ustawiono wagony, okazało się nieodpowiednie do przeprowadzenia prawidłowej rewizji, kolej obowiązana przestawić wagony w miejsce wskazane przez urząd celny.

§ 24.

Dopóki rewizja pociągu nie została ukończona nie wolno pociągu przesuwać, ani też odczepiać lub dostawiać wagonów do pociągu. Jeżeli jednak przesunięcie pociągu lub jego podział jest konieczny ze względów na potrzeby ruchu, kolej może to uczynić po uzgodnieniu z urzędem celnym.

Przyjęcie pociągów osobowych, przybyłych z zagranicy.

§ 25.

W zależności od miejscowych warunków kierownik urzędu celnego ustanawia sposób dozoru celnego nad przybywającemi z zagranicy pociągami osobowemi.

§ 26.

(1) Do odprawy podróżnych i bagażów kierownik urzędu celnego wyznacza odpowiedni personel celny, kolej zaś w porozumieniu z kierownikiem urzędu celnego wyznacza pracowników i robotników.

(2) Robotnicy, wyznaczeni przez kolej, powinni nosić odpowiednie znaczki numerowane. W czasie odprawy podróżnych i bagażów robotnicy powinni pozostawać pod dozorem wyznaczonego pracownika kolejowego i stosować się do poleceń urzędników celnych.

§ 27.

Przy odprawie podróżnych i bagażów w czasie przybycia z zagranicy pociągu osobowego powinien być obecny kierownik urzędu celnego lub upoważniony przez niego zastępca.

§ 28.

Przed przybyciem pociągu osobowego z zagranicy dyżurny urzędnik celny zarządza zamknięcie przejść stacyjnych, mających styczność z pociągiem, pozostawiając tylko otwarte wejście do sali rewizyjnej od strony pociągu, przez które wpuszcza się przybyłych z zagranicy podróżnych. Jednocześnie z zamknięciem przejść należy w miarę możności odgrodzić tę część peronu, przed którą zatrzymują się pociągi przychodzące z zagranicy. Z tą chwilą, aż do ukończenia odprawy podróżnych i rewizji pociągu, dostęp do sali rewizyjnej i pociągu poza personelem celnym i policyjnym jest dozwolony tylko zatrudnionym służbowo przy pociągu pracownikom pocztowym i kolejowym oraz osobom mającym nadzór nad wymienionymi pracownikami. Poza podróżnymi i wymienionemi wyżej organami służbowemi inne osoby mogą być dopuszczone do sali rewizyjnej i do pociągu w czasie odprawy podróżnych i rewizji pociągu tylko za pozwoleniem kierownika urzędu celnego lub jego zastępcy wydanem w porozumieniu z kierownikiem miejscowej stacyjnej placówki kontroli paszportowej.

§ 29.

(1) Jeżeli rewizji celnej ręcznych pakunków podróżnych, przybyłych pociągiem osobowym, nie dokonywa się w wagonach, lecz w sali rewizyjnej, robotnicy kolejowi obowiązani są na żądanie podróżnych przenieść wymienione pakunki do sali rewizyjnej.

(2) W pierwszym rzędzie powinna być przeprowadzona rewizja pakunków ręcznych, a następnie rewizja bagażów nadanych za kwitami bagażowemi.

§ 30.

(1) Wyładowanie bagażów oraz przesyłek ekspresowych i pośpiesznych odbywa się pod kontrolą urzędnika celnego według wykazów zdawczych (§ 14), które konduktor bagażowy powinien wręczyć wymienionemu urzędnikowi niezwłocznie po zatrzymaniu się pociągu na stacji.

(2) Przy wyładowaniu należy sprawdzić z wywazami ilość sztuk, stację nadania i numery nalepek na bagażach, oraz cechy, numery i rodzaj opakowania przesyłek ekspresowych i pośpiesznych.

(3) W razie niezgodności, które nie mogą być uregulowane na miejscu, należy sporządzić odręcznie krótki protokół podpisany przez urzędnika celnego i pracownika kolejowego.

§ 31.

(1) Wyładowane i sprawdzone bagaże, z wyjątkiem wypadków, gdy są odprawiane w wagonie bagażowym, lub na peronie winny być niezwłocznie po wyładowaniu przeniesione do sali rewizyjnej i układane w ten sposób, aby dostęp do nich był łatwy i aby wszystkie sztuki należące do danej przesyłki bagażowej znajdowały się razem.

(2) Przesyłki ekspresowe, podlegające ocleniu na granicy, powinny być przeniesione do sali rewizyjnej, jeżeli warunki lokalne nie wymagają złożenia ich w innem pomieszczeniu.

§ 32.

(1) Rewizja bagażów odbywa się na podstawie kwitu bagażowego przedstawionego przez podróżnego urzędnikowi celnemu.

(2) Przed przystąpieniem do rewizji bagażu urzędnik celny powinien sprawdzić zgodność kwitu z bagażem co do ilości sztuk, oraz stacji nada-

nia i numerów oznaczonych na nalepkach, znajdujących się na poszczególnych sztukach bagażu.

§ 33.

(1) Na każdą sztukę odprawionych bagażów urząd celny nakleja nalepkę koloru czerwonego według podanego niżej wzoru, oznaczając na niej po dokonaniu rewizji odręcznie ołówkiem chemicznym numer właściwego kwitu bagażowego i datę odprawy.

Nr. kwitu bagażowego . . .	
Odprawiono dn.	
Pieczęć urzędu	Podpis urzędnika celnego.

60 x 110 m/m.

(2) Naklejać nalepki na bagaże należy w miarę możności w ten sposób, aby przy otwieraniu bagażu nalepka rozerwała się.

(3) Odprawione bagaże należy niezwłocznie przekazać kolei do dalszej manipulacji.

§ 34.

(1) Przekazanie bagażów do odprawy do wewnętrznego urzędu celnego może być dokonane tylko w tych wypadkach, gdy bagaż jest adresowany do stacji, gdzie się znajduje urząd celny, a podróżny nie zgłosił się do rewizji, lub też wyraził życzenie przekazania bagażu do urzędu celnego wewnętrznego.

(2) Przesyłki bagażowe nadane loco stacja graniczna mogą być na wniosek podróżnego przekazane do wewnętrznego urzędu celnego tylko wówczas, gdy osoba podróżnego lub zawartość przesyłki i rodzaj opakowania nie wzbudzają pod względem celnym podejrzeń.

(3) Bagaże, przeznaczone do przekazania, a zwłaszcza bagaże tranzytowe, powinny być odprawione tym samym pociągiem, którym przybyły. Odchylenie od tej zasady jest dopuszczalne jedynie w wypadkach przybycia pociągu z opóźnieniem lub z powodu wyjątkowych trudności technicznych.

(4) Również należy dokładać starań, aby przesyłki ekspresowe, przeznaczone do odprawy w innych urzędach celnych, były w miarę możności przekazane tym samym pociągiem.

(5) Gdyby przekazanie wspomnianych przesyłek bagażowych i ekspresowych nie mogło być dokonane tym samym pociągiem, należy uskutecznić przekazanie najodpowiedniejszym następnym pociągiem.

(6) Pierwszeństwo pod względem odprawy daje się zawsze przesyłkom bagażowym.

(7) W wypadkach ostatecznej odprawy przesyłek ekspresowych w sali rewizyjnej urząd celny nakleja na odprawione sztuki nalepki wymienione w § 33, oznaczając w nalepkach numer kwitu celnego, zamiast bagażowego i datę odprawy.

§ 35.

(1) Po przybyciu pociągu na stację należy dokonać rewizji parowozu, a następnie wszystkich wagonów. Jeżeli odprawa ręcznych pakunków odbywa się w wagonach bez wysiadania podróżnych, rewizję wagonów przeprowadza się jednocześnie.

(2) Bez zezwolenia dyżurnego urzędnika celnego ani parowóz, ani też wagony z przybyłego pociągu nie mogą być zabrane z peronu.

§ 36.

(1) Jeżeli w składzie przybyłego z zagranicy pociągu zaszła na stacji granicznej zmiana wagonów, dyżurny urzędnik celny przeprowadza rewizję dodanych wagonów, poczem daje zezwolenie na wpuszczenie podróżnych do pociągu i ładowanie przesyłek.

(2) Ładowanie przesyłek do wagonu bagażowego powinno odbywać się zawsze pod dozorem celnym, przyczem należy zwracać uwagę, czy na wszystkich sztukach są nalepki urzędu celnego świadczące o ostatecznej odprawie lub o przekazaniu przesyłki do innego urzędu celnego.

(3) Po ukończeniu odprawy i ładowania przesyłek do wagonu bagażowego dyżurny urzędnik celny daje zezwolenie na wyprawienie pociągu.

§ 37.

(1) Przedmioty pozostawione przez podróżnych w wagonach przez zapomnienie należy przesłać do sali rewizyjnej celem odszukania właścicieli ich w czasie postoju pociągu. Jeżeli po wymienione rzeczy nikt się nie zgłosi, urząd celny weźmie je na przechowanie.

(2) Jeżeli znalezione przedmioty nie będą podjęte w ciągu trzech miesięcy od daty znalezienia, urząd celny po upływie wymienionego terminu odprawi wspomniane przedmioty z urzędu. Odprawione w ten sposób przedmioty, stanowiące używane rzeczy podróżnych wolne od cła, należy przekazać kolei, inne zaś przedmioty urząd celny sprzeda z licytacji na ogólnej zasadzie.

Przekazywanie przesyłek celnych.

§ 38.

(1) Kolejowe urzędy celne, mające nieprzerwalne między sobą połączenie, są upoważnione, w ramach obowiązujących przepisów celnych, do wzajemnego przekazywania sobie towarów pod warunkiem, aby urząd celny, do którego przekazano towar, znajdował się na stacji przeznaczenia, lub na linji przewozu towaru.

(2) Przekazywanie towarów do urzędów celnych, leżących poza stacją przeznaczenia lub na linji bocznej, niestanowiącej linji przewozu towaru, jest wzbronione.

(3) Kolejowe stacje rozdzielcze winny baczyć, aby przekazane przesyłki celne były kierowane tą drogą, przy której znajduje się wymieniony w liście przekazowej, względnie zielonych nalepkach, urząd celny.

(4) Kierowanie tego rodzaju przesyłek celnych na drogi okólne z pominięciem wyznaczonego urzędu celnego jest surowo wzbronione.

§ 39.

(1) Przekazywane mogą być: przesyłki przeznaczone do ostatecznej odprawy w innym urzędzie celnym, a nie w tym, do którego przybyły bezpośrednio z zagranicy, przesyłki, które mają być przewiezione do obcego państwa przez polski

obszar celny (tranzyt), przesyłki odprawione do wywozu w wewnętrznych urzędach celnych oraz przesyłki zagraniczne zwrotne.

(2) Powtórne przekazywanie przesyłek zagranicznych do oclenia w innym urzędzie celnym, a nie w tym, do którego były pierwotnie przekazane, może być dopuszczone tylko w wyjątkowych wypadkach za pozwoleniem Dyrekcji Ceł.

§ 40.

Przekazywanie przesyłek odbywa się zapomocą list przekazowych towarowych względnie bagażowych według dołączonych wzorów Nr. 4 i 5.

§ 41.

(1) Stan wagonów przeznaczonych do przewozu przekazanych towarów winien być taki, aby przewóz przesyłek był zabezpieczony od kradzieży i uszkodzeń.

(2) Okna wagonów, zawierających przesyłki celne, winny być odpowiednio zabezpieczone, aby towary nie mogły być przez nie wyjęte.

(3) Do Instrukcji niniejszej dołącza się odpis załącznika III do Umowy o wzajemnem używaniu wagonów towarowych w komunikacji międzynarodowej (R. I. V.), zawierającego „Przepisy o urządzeniu pod względem zabezpieczenia celnego wagonów kursujących w komunikacji międzynarodowej".

§ 42.

(1) Przekazywane towary powinny być w zasadzie przewożone w wagonach krytych. W razie niemożności pomieszczenia sztuk w wagonach krytych zezwala się na przewóz ich w wagonach odkrytych pod przykryciem oponami.

(2) Niżej wymienione przekazywane towary mogą być przewożone w wagonach odkrytych bez obowiązku przykrywania ich oponami: produkty rolne, jak ziemniaki, buraki i t. p., materjały drzewne, kamienie, węgiel, koks, rudy, gliny, piasek, cegły, żelazo i stal surowe, maszyny wszelkiego rodzaju i kotły. Pozatem urząd celny może zezwolić na przekazywanie w wagonach odkrytych bez przykrycia oponami i innych przesyłek celnych, o ile przewóz ich w takim stanie wyklucza możność popełnienia nadużyć celnych.

§ 43.

(1) Przekazywanie towarów odbywa się pełnemi ładunkami wagonowemi, lub też oddzielnemi przesyłkami (sztukami).

(2) Przybyłe do granicznego urzędu pełne ładunku wagonowe, jeżeli zawartość wagonu jest całkowicie przeznaczona do jednego urzędu, mogą być przekazane bez przeładowania z pozostawieniem na wagonie plomb zagranicznych. W tym wypadku urząd celny wejściowy zawiesza dodatkowo plomby celne na wagonie, przyczem kolej sporządza listę przekazową na podstawie danych zawartych w kolejowym liście przewozowym. O ile zaś zajdzie potrzeba przeładowania lub rozdzielenia przesyłek w celu przekazania ich do różnych urzędów, przesyłki powinny być sprawdzone z dokumentami co do wagi, znaków, rodzaju i stanu opakowania.

(3) Przybywające z zagranicy transporty przesyłek zbiorowych z ogólną nazwą w kolejowym liście przewozowym „towar zbiorowy", nie mogą być przekazane bez szczegółowego określenia zawartości wagonu w liście przekazowej. Gdyby ze względu na większą ilość przesyłek w wagonie wypisywanie ich w liście przekazowej powodowało pewne trudności, kolej winna dolepić do każdego egzemplarza listy przekazowej specyfikację przesyłek, zawartych w danym wagonie, w liście zaś przekazowej uczynić wzmiankę: „Specyfikację zawartości wagonu dołącza się".

(4) Przekazywanie przesyłek całowagonowych, niepodlegających wyładowaniu, może być w razie potrzeby dokonywane w granicznym urzędzie celnym o każdej porze dnia i nocy, nie wyłączając dni świątecznych.

§ 44.

(1) Przewóz towarów przekazanych odbywa się zasadniczo pod zamknięciem celnem. Jeżeli kryty wagon, lub nadający się do zamknięcia celnego przedział krytego wagonu, zawierają wyłącznie przesyłki celne przeznaczone do jednego urzędu celnego, to bez względu na ilość list przekazowych nadawczy urząd celny zawiesza plomby celne tylko na wagonie lub oddzielnym przedziale obok plomb kolejowych. W wypadkach przekazywania przesyłek celnych w wagonie odkrytym, urząd celny decyduje, czy i w jaki sposób ma być na te przesyłki nałożone zamknięcie celne.

(2) Przy przekazywaniu przesyłek drobnicowych, przeznaczonych do różnych urzędów celnych, należy na każdą sztukę nałożyć plombę celną, lub inne zamknięcie celne, oraz nakleić nalepkę zieloną większą, chociażby przesyłki te stanowiły całowagonowy ładunek. Wagonu takiego nie należy zamykać plombą celną. Ten sam sposób postępowania stosuje się do przekazywanych przesyłek drobnicowych, przewożonych razem z przesyłkami krajowemi.

(3) Zamknięcia celne powinny być nakładane w sposób staranny i uniemożliwiający otwarcie opakowanej przesyłki bez widocznych śladów otwarcia.

§ 45.

(1) Ładowanie do wagonów przesyłek celnych, przeznaczonych do przekazania do innych urzędów celnych, zarówno z magazynów kolejowo-celnych, jak i prywatnych, winno odbywać się pod kontrolą kolei i urzędu celnego.

(2) Urząd celny w takich wypadkach obowiązany jest sprawdzić zgodność załadowanych przesyłek z listą przekazową pod względem cech, ilości, wagi, rodzaju opakowania i t. d. i zgodność tę stwierdzić na liście przekazowej.

§ 46.

(1) Sporządzanie list przekazowych (§ 40) należy do obowiązku kolei. Wypadki, w których dopuszczone jest sporządzanie list przekazowych nie przez kolej, określają osobne instrukcje.

(2) Listy przekazowe sporządza kolej oddzielnie na każdą przesyłkę w trzech identycznych egzemplarzach, wypełniając je według rubryk i oznaczając egzemplarze odręcznie literami: A, B, C, poczem rzedstawia je urzędowi celnemu.

(3) Przedstawione przez kolej listy przekazowe urząd celny sprawdza i zapisuje do rejestru

przekazowego nadawczego (wzór Nr. 6), uwidoczniając numer kolejny rejestru przekazowego u góry listy (np. Towarowa lista przekazowa Nr. 803).

(4) Po zapisaniu do rejestru oraz poświadczeniu listy i odnotowaniu w niej ilości i rodzaju nałożonych zamknięć celnych na wagonie, względnie na oddzielnych sztukach przesyłki, urząd celny zwraca kolei egzemplarz A, który to egzemplarz kolej dołącza do listu przewozowego w sposób trwały, aby nie mógł zaginąć w drodze. W ten sam sposób należy dołączyć do kolejowego listu przewozowego i inne dokumenty celne dotyczące danej przesyłki.

(5) Za przesyłkę należy uważać całkowitą ilość towaru, objętą jednym listem przewozowym.

(6) Jeżeli wagon zawiera przekazowe przesyłki, przeznaczone wyłącznie dla jednego urzędu celnego odbiorczego, można te przesyłki przekazać sumarycznie zapomocą wspólnej listy przekazowej według jednej pozycji rejestru przekazowego nadawczego, uwidoczniając w takiej liście przekazowej szczegółowo według rubryk wszystkie przesyłki, znajdujące się w wagonie, podług kolejowych listów przewozowych.

(7) Za jedną listą przekazową zasadniczo nie należy przekazywać więcej ponad jeden wagon.

(8) O ile jednak chodzi o przekazywanie całowagonowych transportów masowych (np. rudy, szmelcu i t. p.) w zwartych pociągach, można przekazywać za jedną listą przekazową większą ilość wagonów.

(9) Listy przekazowe winny być sporządzone dokładnie i czytelnie, przyczem napisane wyrazy i cyfry nie mogą być ani wycierane, ani skreślane. Ewentualne poprawki winny być uskuteczniane przez przekreślenie pierwotnego tekstu i wpisanie nowego. Poprawka winna być stwierdzona wzmianką o tem i podpisem urzędnika.

(10) Urzędy celne nie mogą przyjmować od kolei list przekazowych sporządzonych wbrew powyższym wskazówkom.

§ 47.

(1) Na wagony, zawierające wyłącznie przesyłki celne, kolej powinna nakleić zielone nalepki według podanego niżej wzoru:

Towar celny
Dostawić do Urzędu Celnego
w ______________
Urząd Celny nadawczy ________
Rejestr przek. Nr.________

110×170 m/m

(2) Takie same nalepki, ze wskazaniem urzędów celnych odbiorczego i nadawczego, oraz numeru i listy przekazowej, kolej obowiązana jest nakleić na każdą sztukę przesyłek, przekazywanych pojedyńczo w wagonach, jeżeli na wagony nie nałożono zamknięcia celnego.

(3) Na kolejowych listach przewozowych i cedułach, odnoszących się do przekazowych przesyłek, winna kolej nakleić u góry po lewej stronie w sposób widoczny i trwały nalepki zielone według niżej podanego wzoru po uprzedniem wpisaniu do nich nazwy urzędu odbiorczego, numeru listy przekazowej oraz urzędu celnego nadawczego.

Towar celny
Dostawić do Urzędu Celnego
w ______________
Urząd Celny nadawczy ________
Rejestr przek. Nr.________

35×75 m/m

§ 48.

(1) Towary wymienione w wykazie, w końcowym ustępie niniejszego paragrafu, przesyłane tranzytem w ładunkach całowagonowych, w partjach jednorazowo powyżej pięciu wagonów do jednego urzędu, zezwala się na wniosek kolei przekazywać do wyjściowych urzędów granicznych bez sporządzania list przekazowych, jednak z zachowaniem następującego postępowania:

Ajencja kolejowa sporządzi odręczne wykazy takich wagonów, oddzielnie według urzędów odbiorczych tej treści:

„Wykaz wagonów przesłanych dn. . . . . pociągiem Nr. . . . . . . do U. C. w . . . . bez list przekazowych: numery wagonów, zawartość, waga.

Stacja . . . . stempel i podpis"

i wręczy je miejscowemu urzędowi celnemu.

(2) W rejestrze przekazowym nadawczym należy zapisać każdy wykaz wagonów pod jedną ogólną pozycją, np.:

rubryki — 1	3	4
804	26.II.1930	Zebrzydowice

a pod tem w rubryce 3 — numery wagonów i rodzaj towaru, każdy numer wagonu w oddzielnym wierszu.

(3) Wagony takie oraz kolejowe listy przewozowe i ceduły winny być przez kolej oznaczone wypełnionemi nalepkami zielonemi według wzorów ustalonych w § 47, przyczem nalepki te winny być oznaczone napisem (stemplem) „Bez listy przekazowej". Nazwy urzędów celnych, nadawczego i odbiorczego i pozycje rejestru U. C. winny być wypisane w nalepkach starannie, aby nie powodowały na stacji odbiorczej wątpliwości.

(4) Sposób postępowania po przybyciu wymienionych wyżej wagonów do urzędów odbiorczych regulują §§ 50—51.

(5) Wykaz towarów tranzytowych, dozwolonych do przekazywania bez list przekazowych:

Pozycja Taryfy Celnej:	
1	Zboża w ziarnie i strączkowe.
5 p. 1 a	Ziemniaki świeże.
39 p. 2	Skoncentrowane pasze pochodzenia roślinnego i zwierzęcego.
41 p. 1 i 2	Nawozy naturalne, kości surowe, żużle Thomasa i fosforyty.
58 p. 1 a, b, c	Drewno.
58 p. 4 a	Kora z drzewa korkowego nieobrobiona.

Pozycja Taryfy Celnej:	
65 p. 1 i 2	Gliny i kreda.
66 p. 1	Kamienie polne i skalne w stanie naturalnym, piasek naturalny i inne osobno niewymienione kamienie i ziemie używane w przemyśle fabrycznym.
79 p. 1, 3 i 4	Węgiel kamienny, brunatny, torfowy, brykiety, koks i torf.
83 p. 1 i 2	Kamień asfaltowy.
96 p. 1	Szpat ciężki i witeryt rodzime.
103 p. 1	Saletra chilijska.
126 p. 1	Drzewa farbiarskie.
138	Rudy, piryty i wypałki pirytowe.
142 p. 1, 2, 3	Żelaziwo i stal: stare, lane, łom i t. d.
176 p. 1	Szmaty.
176 p. 3	Skrawki papierowe i makulatura.
179 p. 1, 2, 3	Materjały włókniste roślinne, surowe.

§ 49.

(1) Przenaczone dla danego urzędu odbiorczego egzemplarze list przekazowych, oznaczone literą B, urząd celny wkłada do specjalnych kopert zielonych z napisem:

„Terminowe".

Dokumenty celne.

Dostarczyć do urzędu celnego w . . . . .

(2) Koperty z omawianemi dokumentami urząd celny nadawczy oddaje za pokwitowaniem ekspedycji bagażowej, która obowiązana jest odesłać przyjęte koperty do stacji przeznaczenia najbliższym pociągiem osobowym, nie wyłączając pociągów kurjerskich i ekspresów. Stacja przeznaczenia po otrzymaniu omawianych kopert z dokumentami powinna niezwłocznie doręczyć je za pokwitowaniem urzędowi celnemu odbiorczemu.

(3) Pracownik ekspedycji bagażowej oraz konduktorzy bagażowi, mając na widoku ważność omawianych dokumentów oraz przeświadczenie, że opóźnienie dostarczenia tego rodzaju dokumentów urzędowi celnemu odbiorczemu wstrzyma odprawę przesyłek, powinni zwracać szczególniejszą uwagę, aby tego rodzaju korespondencja nigdzie nie była zatrzymaną. Zwłaszcza ekspedycje bagażowe stacji węzłowych powinny baczyć, aby dokumenty te były odsyłane do stacji przeznaczenia bez zatrzymywania, możliwie bezpośredniemi pociągami.

(4) W wyjątkowych razach, o ile wymagają tego warunki miejscowe, mogą urzędy celne przesyłać koperty z dokumentami przekazowemi listami poleconemi pocztą.

(5) Urząd celny powinien odnotować w rejestrze przekazowym numery kopert z przekazowemi dokumentami oraz sposób ich wysłania urzędowi odbiorczemu.

§ 50.

(1) Upoważniony pracownik stacji kolejowej, na której ma się odbyć odprawa przekazanych przesyłek, niezwłocznie po otrzymaniu kolejowych listów przewozowych odłącza znajdujące się przy nich egzemplarze list przekazowych A, oraz inne dokumenty celne i wręcza je za pokwitowaniem urzędowi celnemu odbiorczemu.

(2) Jeżeli chodzi o całowagonowe przesyłki przekazane do wyjściowego urzędu celnego bez list przekazowych (§ 48), pracownik kolejowy powinien sporządzić spis przybyłych przesyłek w dwóch egzemplarzach przez kalkę i wręczyć oba egzemplarze urzędowi celnemu. Spis taki powinien zawierać: numery wagonów, rodzaj towaru wagę, nazwę urzędu celnego nadawczego i pozycję rejestru przekazowego tego urzędu według zielonych nalepek oraz podpis pracownika kolei z datą sporządzenia spisu i nazwą stacji. Wymieniony spis może być sporządzony na wagony należące do różnych pozycyj rejestru przekazowego urzędu celnego nadawczego, jednak z tem zastrzeżeniem, że dla każdego urzędu nadawczego musi być sporządzony oddzielny spis.

§ 51.

(1) Celem rejestrowania otrzymywanych z innych urzędów celnych przesyłek przekazowych, urzędy celne prowadzą rejestr przekazowy odbiorczy (wzór Nr. 7).

(2) Urząd celny odbiorczy po otrzymaniu od kolei list przekazowych A oraz spisu wagonów przekazanych bez list przekazowych rejestruje je w kolejności otrzymywania. Po sprawdzeniu łącznie z koleją zgodności z dokumentami nadeszłych przesyłek urząd celny potwierdza przybycie przesyłek oznaczeniem daty, wyciśnięciem pieczęci urzędu celnego i podpisem urzędnika celnego w listach przekazowych w rubryce „potwierdzenie odbioru", oraz w ten sam sposób na spisach przesyłek przekazanych bez list przekazowych. Jeden egzemplarz potwierdzonego spisu przesyłek oraz otrzymaną w kopercie listę przekazową B po wypełnieniu jej jak wyżej i oznaczeniu na tych dokumentach pozycji swego rejestru przekazowego odbiorczego, urząd celny zwraca niezwłocznie urzędowi nadawczemu.

(3) Przesyłki przekazowe adresowane loco stacja graniczna, przesyłki podlegające na stacji granicznej wyładowaniu oraz wszystkie przesyłki przekazywane do wewnętrznych urzędów celnych, powinny być zapisane do rejestru przekazowego odbiorczego szczegółowo z wypełnieniem w tym rejestrze rubryk 1 — 6, przyczem występ przesyłek zagranicę z wyjściowych urzędów celnych notuje się w rubryce 9.

(4) Jeżeli przekazane przesyłki są adresowane według kolejowych dokumentów przewozowych bezpośrednio do stacji zagranicznych i nie podlegają wyładowaniu na stacji wyjściowej, należy w rejestrze przekazowym odbiorczym urzędu wyjściowego wypełnić tylko rubryki 1, 2, 3, 4, 9.

(5) Urząd celny nadawczy po otrzymaniu potwierdzonej listy B. oraz spisu przesyłek przekazanych bez listy przekazowej, notuje w swoim rejestrze przekazowym nadawczym datę i pozycję rejestru urzędu celnego odbiorczego, umieszcza te daty w liście przekazowej C, oraz w spisie przesyłek przekazanych bez listy przekazowej złożonym urzędowi celnemu przez stację nadawczą, poczem potwierdzone przez urząd celny odbiorczy listy B i spisy przesyłek bez list przekazowych dołącza do rejestru przekazowego nadawczego.

§ 52.

(1) W razie ujawnienia braku sztuk przekazanych przesyłek, uszkodzeń, oraz różnicy w wadze sporządza się protokół kolejowy, który winien być podpisany przez pracowników kolejowych i zaświadczony przez urzędnika celnego. Pozatem sporządza się takiż protokół w każdym wypadku braku lub naruszenia zamknięcia celnego. Przy ujawnieniu uszkodzenia opakowania oraz braku lub naruszenia zamknięcia celnego na poszczególnych sztukach należy jednocześnie przeprowadzić z urzędu szczegółowe sprawdzenie zawartości przesyłki i wynik sprawdzenia stwierdzić w protokóle.

(2) Jeden egzemplarz takiego protokółu, z wyjątkiem protokółów sporządzonych z powodu braku wagi poniżej 5%, powinien być niezwłocznie po sporządzeniu doręczony urzędowi celnemu, który odsyła go wraz ze zwrotną listą przekazową urzędowi celnemu nadawczemu celem wdrożenia postępowania karno-skarbowego.

(3) Protokóły sporządzone w związku z przesyłkami przekazanemi bez list przekazowych należy oznaczyć w spisie tych przesyłek i przesłać urzędowi celnemu nadawczemu jako załącznik do spisu.

§ 53.

(1) Po uskutecznieniu ostatecznej odprawy celnej towarowych przesyłek przekazowych kolejowe ajencje celne powinny, o ile chodzi o przesyłki nadane w bezpośredniej komunikacji do stacji leżących poza stacją, na której uskuteczniono odprawę celną, skasować w sposób widoczny przekazowe nalepki zielone na dokumentach kolejowych, przekreślając je, a niezależnie od tego wycisnąć na tych dokumentach pieczęć według podanego niżej wzoru z oznaczeniem nazwy urzędu celnego i numeru deklaracji celnej.

Towar oclony
w U. C. ____________
według dekl. celn. Nr. ______
Ajencja Celna P. K. P. w ______
(Podpis)

40×60 m/m

(2) Kolejowe ajencje celne winny baczyć, aby numer deklaracji był wpisany dokładnie i zgodnie z dokumentami celnemi.

§ 54.

Towary zrewidowane, od których należności celne mają być przez stronę uiszczone w innym urzędzie celnym, przekazuje się zapomocą list przekazowych w sposób określony Instrukcją manipulacyjną dla władz i urzędów celnych.

§ 55.

(1) Zamknięcie celne z przekazanych przesyłek może być zdjęte tylko przez urząd celny. Zdjęcia zamknięcia celnego z wagonów dokonywa urząd celny przy udziale przedstawiciela kolei.

(2) W razie uszkodzenia w drodze wagonu z przekazanym ładunkiem i potrzeby przeładowania tegoż, stacja kolejowa, która wagon zatrzymała, zawiadamia o tem miejscowy urząd celny, o ile jest na danej stacji, a jeżeli niema — najbliższy urząd celny telefonogramem lub telegramem. Urząd celny po otrzymaniu zawiadomienia powinien niezwłocznie delegować urzędnika z plombownicą i plombami do sprawdzenia zawartości uszkodzonego wagonu.

(3) Do czasu przybycia urzędnika celnego stacja kolejowa powinna przedsięwziąć wszelkie środki celem zabezpieczenia całości ładunku.

(4) Urzędnik celny po przybyciu na stację, gdzie zatrzymano uszkodzony wagon, sprawdza zawartość jego razem z pracownikiem kolejowym, poczem po przeładowaniu i zawieszeniu nowych plomb celnych i kolejowych sporządza w trzech egzemplarzach protokół, z których jeden egzemplarz pozostaje na stacji kolejowej, drugi dołącza się do listy przekazowej, znajdującej się przy kolejowym liście przewozowym, trzeci zaś winien być odesłany do urzędu nadawczego, celem dołączenia do odpowiedniej listy przekazowej.

(5) Jednocześnie z dołączeniem protokółu urzędnik celny notuje na liście przekazowej daty o przeładowaniu zawartości wagonu i zawieszeniu nowych plomb.

(6) Jeżeli uszkodzony wagon z przesyłkami celnemi został zatrzymany na stacji, gdzie niema urzędu celnego, natomiast urzęduje w tem miejscu Kontrola Skarbowa, stacja kolejowa zawiadamia o zatrzymaniu wagonu Kontrolę Skarbową, która po otrzymaniu takiego zawiadomienia, powinna niezwłocznie wykonać w zastępstwie urzędu celnego wszystkie czynności związane z przeładowaniem przesyłek celnych według przytoczonych powyżej postanowień.

(7) W razie zerwania w drodze plomby celnej z wagonu, gdy kolejowe plomby nie będą naruszone, nie należy wzywać urzędników celnych względnie Kontroli Skarbowej do rewizji wagonu. W tym wypadku stacja kolejowa sporządzi protokół o zerwaniu plomby celnej i stanie innych plomb na wagonie i dwa odpisy takiego protokółu dołączy do dokumentów kolejowych, na liście zaś przekazowej, dołączonej do kolejowego listu przewozowego, uskuteczni odpowiednią adnotację.

(8) W wypadkach ujawnienia przez stację kolejową przypadkowego lub rozmyślnego uszkodzenia lub usunięcia zamknięcia celnego na przekazanej przesyłce drobnicowej, właściwy pracownik kolei przy udziale funkcjonarjusza policji powinien zbadać, czy przesyłkę naruszono, czy waga przesyłki zgadza się z wagą oznaczoną w liście przekazowej i dokumentach kolejowych, oraz zbadać wszystkie okoliczności, jakie mogłyby przyczynić się do wyjaśnienia sprawy uszkodzenia względnie usunięcia zamknięcia celnego. Na przesyłkę taką należy nałożyć plomby kolejowe i o wyniku badań sporządzić protokół i dwa odpisy tegoż. Odpisy protokółu należy dołączyć do listy przekazowej znajdującej się przy kolejowym liście przewozowym i uczynić o tem odpowiednią adnotację w liście przekazowej.

(9) Jeżeli na stacji, na której zatrzymano drobnicową przesyłkę celną, znajduje się urząd celny, lub w braku tego — Kontrola Skarbowa, należy celem zbadania sprawy, sporządzenia pro-

tokółu i nałożenia zamknięcia na przesyłkę wezwać zamiast funkcjonarjusza policji wymieniony Urząd Celny względnie Kontrolę Skarbową.

§ 56.

Dodatkowe zlecenie nadawcy o zatrzymaniu przesyłek celnych w drodze, zwrocie z powrotem zagranicę, zmianie stacji przeznaczenia i t. p. może być przez kolej wykonane w ramach obowiązujących przepisów na stacji granicznej za zezwoleniem granicznego urzędu celnego, a jeżeli przesyłka została już przekazana do innego urzędu celnego — jedynie po przybyciu przesyłki do wyznaczonego urzędu celnego odbiorczego i za zezwoleniem tego ostatniego.

§ 57.

(1) Przekazywanie bagażów odbywa się zapomocą list przekazowych według wzoru Nr. 5, w sposób przyjęty do przekazywania towarów, przyczem w odpowiednich rubrykach listy wpisuje się pozycje rejestru przekazowego nadawczego, stację nadawczą i odbiorczą, numery kwitów bagażowych, ilość sztuk, rodzaj opakowania i t. d.

(2) Przesyłki ekspresowe i pośpieszne przekazuje się jak towary zapomocą list przekazowych — wzór Nr. 4.

§ 58.

Każda sztuka bagażu, jeżeli jej się nie wysyła w wagonie lub oddzielnym przedziale wagonu pod zamknięciem celnem, winna być zaopatrzona w plomby celne i nalepki zielone większe (§ 47).

§ 59.

Ceduły bagażowe winny być zaopatrzone w małe zielone nalepki, przyczem egzemplarz A listy przekazowej winien być trwale przymocowany do ceduły bagażowej (§ 47).

§ 60.

Przekazanych do danego urzędu celnego bagażów nie można cofać z drogi bez zezwolenia urzędu celnego, ani też wydawać na stacji pośredniej przed uskutecznieniem rewizji celnej.

§ 61.

(1) W razie zaginięcia w drodze jednej lub obydwu list przekazowych, dotyczących przekazanych bagażów, odbiorczy urząd celny dokonywa ostatecznej odprawy bagażów na zasadzie zastępczych list przekazowych, które kolej powinna sporządzić na podstawie kwitu bagażowego, zgłoszonego przez stronę i zielonych nalepek, znajdujących się na bagażach. Jeżeliby zaginęła jedna z list przekazowych A lub B, dotyczących przesyłek towarowych, urząd celny odbiorczy może dokonać odprawy na podstawie zastępczej listy przekazowej. Gdyby jednak zaginęły obydwie listy przekazowe, dotyczące przesyłki towarowej, urząd celny odbiorczy powinien telegraficznie zażądać od urzędu celnego nadawczego nadesłania dwóch egzemplarzy odpisu listy przekazowej C. i odprawić przesyłkę po otrzymaniu wymienionego odpisu listy. W wypadkach wyjątkowych urząd celny może odprawić przesyłkę towarową, przybyłą bez obydwu egzemplarzy list przekazowych (A i B) na zasadzie zastępczych list, sporządzonych przez kolej według nalepek zielonych, o ile brak list przekazowych nie wzbudza podejrzeń, że niedostarczono ich z powodu zamierzonych wykroczeń celnych, oraz po stwierdzeniu zgodności przesyłek z dokumentami kolejowemi i innemi, będącemi w posiadaniu urzędu celnego lub kolei.

(2) Jeżeli w ciągu 14 dni zaginione listy przekazowe nie będą dostarczone urzędowi celnemu odbiorczemu, wymieniony urząd odeśle jeden egzemplarz zastępczych list z odpowiednią adnotacją urzędowi nadawczemu, jako potwierdzenie odbioru.

§ 62.

Przesyłki odprawione przez wewnętrzny urząd celny do wywozu zagranicę przekazuje się pod zamknięciem celnem do granicznego urzędu wyjściowego zapomocą list przekazowych (towarowych i bagażowych) na ogólnych zasadach.

§ 63.

(1) Celem dostawy do odbiorczych urzędów celnych przekazanych przesyłek wyznacza się kolejom następujące terminy:

a) dla przesyłek wysłanych za kwitami bagażowemi oraz za listami ekspresowemi — 14 dni od daty przekazania;

b) dla przesyłek wysłanych za innemi dokumentami przewozowemi — 40 dni od daty przekazania.

(2) Jeżeli w ciągu oznaczonych wyżej terminów urząd celny nadawczy nie otrzyma od urzędu odbiorczego potwierdzających przybycie przesyłek list przekazowych B lub spisu przesyłek przekazanych bez list przekazowych, porozumiewa się drogą korespondencji z urzędem odbiorczym. Gdy urząd odbiorczy doniesie, że przekazanych przesyłek tam nie dostawiono, urząd celny nadawczy zawiadamia o tem kolej, która obowiązana jest niezwłocznie wszcząć poszukiwania przesyłek zapomocą kart wywiadowczych.

(3) W zawiadomieniu przesłanem kolei o nieprzybyciu przesyłki do urzędu odbiorczego należy wskazać wszystkie daty dotyczące danej przesyłki, zawarte w liście przekazowej C. lub w spisie przesyłek wysłanych bez listy przekazowej.

(4) Jeżeli w ciągu dwóch miesięcy od daty zawiadomienia nie będą przesyłki odszukane i dostarczone właściwemu urzędowi odbiorczemu, urząd celny nadawczy ściągnie należności celne od kolei, która przyjęła do przewozu przekazane przesyłki (§§ 70 — 80), a niezależnie od tego, w razie ujawnienia cech przestępstwa karno-skarbowego, wdroży przeciwko winnym postępowanie karno-skarbowe.

§ 64.

W wypadkach, gdy przekazana przesyłka celna z przyczyn niezależnych od kolei została zatrzymana dłuższy czas w drodze i nie mogłaby być dostarczona do urzędu odbiorczego w przepisanym terminie, stacja kolejowa, na której znajduje się taka przesyłka, powinna zawiadomić o tem urząd celny odbiorczy z wyjaśnieniem przyczyn zatrzymania, a to celem uniknięcia poszukiwań przesyłki i wstrzymania biegu terminu (§ 63) na czas potrzebny do dostarczenia przesyłki urzędowi odbiorczemu.

§ 65.

Aby uniknąć zbędnej korespondencji, w razie nieotrzymania przez urząd nadawczy w ustalonym terminie potwierdzenia przybycia przekazanych przesyłek, urzędy celne odbiorcze powinny baczyć, aby listy przekazowe B i spisy wagonów bez list przekazowych były zwracane urzędom celnym nadawczym niezwłocznie po ich potwierdzeniu.

§ 66.

Przesyłki przewożone na podstawie osobnych umów zawartych z sąsiedniemi państwami o tranzycie specjalnym, podlegają przekazywaniu w sposób określony postanowieniami wspomnianych umów, lub też instrukcji wydanych na podstawie tych umów.

§ 67.

Ze względu na różnorodne warunki terenowe i komunikacyjne stacji kolejowych, na których znajdują się wewnętrzne urzędy celne, powinien zarząd takiej stacji i urząd celny ustalić we wzajemnem porozumieniu sposób i termin zgłaszania przez kolej urzędowi celnemu przybycia przekazanych przesyłek, dostawy ich do miejsc, gdzie ma być dokonana odprawa celna, oraz inne techniczne szczegóły odprawy.

Ochrona przesyłek celnych i odpowiedzialność za nie kolei.

§ 68.

(1) Ochrona przesyłek celnych znajdujących się na terenie kolejowym należy do obowiązku kolei. Oodpowiedzialność za całość wymienionych przesyłek wobec Skarbu Państwa ciąży na kolei.

2) Magazyny kolejowo-celne powinny pozostawać pod wspólnem zamknięciem urzędu celnego i kolejowej ajencji celnej.

§ 69.

(1) Przed wydaniem odbiorcy przesyłki przywiezionej z zagranicy ekspedycja kolejowa obowiązana jest sprawdzić, czy przesyłka została odprawiona przez urząd celny do wolnego obrotu.

(2) Jeżeli ekspedycja zauważy, że odprawa celna danej przesyłki nie była dokonana, obowiązana jest wydanie przesyłki wstrzymać i zawiadomić o tem własną Dyrekcję Okręgową P. K. P., która zarządzi dostarczenie przesyłki do właściwego odbiorczego urzędu celnego, względnie porozumie się z Dyrekcją Ceł co do innego sposobu załatwienia sprawy.

§ 70.

W razie niedostarczenia przez kolej właściwemu urzędowi celnemu przekazanej przesyłki celnej w ustalonym terminie (§ 63), urząd celny nadawczy sporządza dwa odpisy znajdującej się w urzędzie listy przekazowej C, wylicza na nich przypadające należności celne z dodaniem ewentualnych opłat wewnętrznych (akcyzowych) i przedstawia te dokumenty przełożonej Dyrekcji Ceł do dalszego urzędowania, na liście zaś przekazowej C i w rejestrze przekazowym czyni dla kontroli odpowiednie adnotacje.

§ 71.

(1) Należności celne za niedostarczone przez kolej przesyłki oblicza się według normalnej stawki pozycji taryfy celnej, wskazanej przy grupie towarów, do której niedostarczany towar mógłby być zaliczony. Poniżej podaje się podział towarów na odpowiednie grupy. Od towarów, które podlegają opłacie celnej według wagi czystej, należy pobierać należności według tej wagi. W razie trudności ustalenia wagi czystej, należy obliczać należności według wagi surowej (brutto).

(2) Opłat manipulacyjnych od przesyłek, od których należności celne oblicza się według postanowień niniejszego paragrafu, nie pobiera się.

(3) Od towarów, podlegających opłacie wewnętrznej, opłatę tę pobiera się niezależnie od cła.

(4) Jeżeli dana sztuka przesyłki zawiera towary należące do różnych grup, należności celne oblicza się od takiej sztuki według grupy z wyższem cłem.

(5) Podział towarów na grupy, według których powinny być ustalone należności celne za niedostarczone przesyłki celne:

Nr. grupy.	Towary wymienione w pozycjach taryfy celnej.	Pozycja taryfy celnej, w/g której należy pobrać należności celne.
1	1, 2	2 p. 1
2	3, 4	4 p. 2 uwaga
3	5	5 p. 6 — b
4	6, 7, 9, 10, 11, 16	7 p. 7 uwaga
5	8, 12, 39	12 p. 2
6	13, 14	13 p. 1
7	15	15 p. 1
8	17, 18, 19	18 p. 2
9	20	20 p. 1 — a
10	21	21 p. 5
11	22, 23	23 p. 2
12	24	24 p. 2
13	25	25 p. 2
14	26 p. 1	26 p. 1
15	26 p. 2	26 p. 2
16	27, 28 p. 1	27 p. 2
17	28 p. 2	28 p. 2 — b
18	29, 30	29 p. 2
19	31, 32	32
20	33, 42	33 p. 2

Nr. grupy	Towary wymienione w pozycjach taryfy celnej.	Pozycja taryfy celnej, w/g której należy pobrać należności celne.
21	34	34 p. 5
22	35, 36	35 p. 1
23	37 p. 1, 2, 3	37 p. 2 — a
24	37 p. 4	37 p. 4 — d
25	37. 5	37 p. 5 a
26	38	38
27	40 p. 1, 2, 3,	40 p. 1
28	40 p. 4, 5, 6, 7	40 p. 4 — a
29	40 p. 8, 9, 10, 11	40 p. 9 — a
30	41	41 p. 5
31	43, 44 p. 1	43 p. 2 — b
32	44 p. 2, 3, 4	44 p. 2
33	45, 46	46 p. 1
34	47, 48	48 p. 1
35	49, 50	49 p. 4
36	51, 52, 53	51 p. 6 — a
37	54	55 p. 1 — b
38	55	55 p. 5
39	56 p. 1 — d, e, p. 3 — b, p. 4 — a	56 p. 4 — a
40	56 p. 1 — a, b, c, p. 2, p. 3 — a, p. 4 — b p. 5, 6, 7, 8	56 p. 2 — a
41	57 p. 1, 2, 3, 5, 6	57 p. 3 uwaga 1 — b
42	57 p. 4	57 p. 4 — a. II.
43	58, 59	58 p. 3
44	60	60 p. 1 — b
45	61	61 p. 6
46	62 p. 1 — 12, 14, 15, 63	62 p. 9 — a
47	62 p. 13	62 p. 13 — b
48	64	64 p. 2 — d
49	65, 66	66 p. 13 — c
50	67 p. 1	67 p. 1
51	67 p. 2	67 p. 2
52	68, 69	69 p. 5
53	70, 71, 72, 73, 74	74 p. 4
54	75	75 p. 3
55	76, 77	76 p. 6
56	78	78 p. 1 — g + 78 p. 6
57	79	79 p. 2
58	80, 81, 82, 83, 84, 85, 86	85 p. 6
59	87, 88	88 p. 2 — b. II.
60	89, 90, 103	90 p. 2
61	91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100 101, 102, 104, 105, 106, 107, 108, 109 111, 114	108 p 11
62	110, 112, 113	113 p. 2
63	115, 116	115 p. 2
64	117, 118	118
65	119	119 p. 3
66	120	120 p. 1
67	123	123
68	121, 122, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134	121 p. 3
69	135, 136, 137	136 p. 1
70	138, 139, 145	139 p. 3 — a
71	140, 141, 142, 143, 144, 146, 147	143 p. 6 — b. II.
72	148	148 p. 2 — b
73	149 p. 1 — 10	149 p. 7 — c
74	149 p. 11 — 13	149 p. 13 — c
75	150, 151, 152, 153, 154, 160	154 p. 5
76	155, 156	156 p. 10 — b
77	157, 159	159 p. 2 — a
78	158	158 p. 3
79	161	161 p. 3 — a
80	162, 163	163 p. 8 — c
81	164, 165, 166	164 p. 12

Nr. grupy.	Towary wymienione w pozycjach taryfy celnej.	Pozycja taryfy celnej, w/g której należy pobrać należności celne.
82	167 p. 1 — 31, 33 — 37, 41 — 50	167 p. 33 — c. I.
83	167 p. 32, 38, 39, 40	167 p. 32
84	168	168 p. 5 — b
85	169 p. 1 — 5	169 p. 5 — a
86	169 p. 6, 7, 8	169 p. 6
87	169 p. 9	169 p. 9 — b
88	169 p. 10 i 20	169 p. 20 — d
89	169 p. 11 — 19, 21 — 29	169 p. 29 — a
90	170	170 p. 1
91	171 p. 1 — a, b, c,	171 p. 1 — a i oprócz tego od wagi.

Uwaga: W razie niemożności ścisłego ustalenia ilości sztuk mechanizmów przyjmuje się wszystkie mechanizmy, z wyjątkiem zegarów wymienionych w uwadze 2 do poz. 171 p. 1, jako mechanizmy zegarkowe o wadze jednej sztuki 10 gr.

Dla zegarów wymienionych w uwadze 2 do poz. 171 p. 1 ustala się wagę jednej sztuki 400 gr., przyczem pobiera się należności celne według rzymskiej cyfry I uwagi 2 po punkcie 1 poz. 171 z dodaniem cła według materjału szafek.

92	171 p. 2	171 p. 2 — b

Uwaga: W razie niemożności ścisłego ustalenia ilości sztuk zegarków przyjmuje się jako wagę jednego zegarka 15 gr.

93	171 p. 3	171 p. 3

Uwaga: Przy braku danych o ilości sztuk przyjmuje się jako wagę jednego zegara wieżowego 50 kg.

94	171 p. 4, 5	171 p. 4 — b
95	171 p. 6, 7	171 p. 7

Uwaga: Przy braku danych o ilości sztuk przyjmuje się jako wagę jednego zegara 5 kg.

96	172 p. 1, 2, 3 — a	172 p. 1 — b
97	172 p. 3 — b	172 p. 3 — b

Uwaga: W razie niemożności ścisłego ustalenia ilości sztuk pozytywek i gramofonów przyjmuje się jako wagę jednej pozytywki lub jednego gramofonu 5 kg.

98	172 p. 4, 5, 6	172 p. 6 — a
99	173 p. 1, 2	173 p. 1 —a
100	173 p. 3, 4	173 p. 3 — c
101	173 p. 5	173 p. 5
102	173 p. 6	173 p. 6 — a
103	173 p. 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16	173 p. 8 — d
104	173 p. 7, 11, 17	173 p. 11 — b. I.
105	174 p. 1, 4	174 p. 4
106	174 p. 2	174 p. 2 — d
107	174 p. 3	174 p. 3 — a
108	175 p. 3, 8	175 p. 3 — b
109	176	176 p. 4 — a
110	177 p. 1 — 26, 28 — 32; 178	177 p. 28 — a
111	177 p. 27	177 p. 27
112	179, 180, 181	182 p. 4 — b
113	182, 183, 184, 186, 190, 204	183 p. 8
114	185	185 p. 3 —
115	187, 188, 189, 192, 193, 194	188 p. 3
116	191	191 p. 3
117	195, 196, 197, 211	195 p. 1 — a
118	198, 199, 200, 201, 202 p. 1,; 203, 206	201
119	202	202 p. 3
120	205	205 p. 1 — a

Nr. grupy.	Towary wymienione w pozycjach taryfy celnej.	Pozycja taryfy celnej, w/g której należy pobrać należności celne.
121	207, 208	207 p. 1
122	209 p. 1, 2, 3	195 p. 1 — a + 209 p. 3 — c
123	209 p. 4; 210	209 p. 4
124	212	212 p. 1
125	213	213 p. 1
126	214	214 p. 2
127	215	215 p. 1
128	216	216 p. 4 — c
129	217	217 p. 2 — b
130	Rzeczy podróżnych wysyłane za kwitami bagażowemi oraz za listami przewozowemi	199 p. 1 — a + 209 p. 3 — a.

§ 72.

W wypadkach ujawnienia braku sztuk przekazanych przesyłek lub też braku wagi poszczególnych sztuk ponad dopuszczalną normę (§ 52) urząd celny nadawczy uskutecznia obliczenie należności celnych i wewnętrznych w sposób wskazany w paragrafie 71, według wagi towaru, której brak ustalono i przesyła dokumenty z odpisami ich Dyrekcji Ceł.

§ 73.

Grupę, do której należy zaliczyć niedostarczony towar, ustala urząd celny na podstawie przewozowych dokumentów kolejowych, a w braku tych dokumentów na podstawie innych danych będących w posiadaniu urzędu celnego.

§ 74.

Należności celne i opłaty wewnętrzne za niedostarczone przesyłki przekazowe, które były zrewidowane przez urząd celny, podlegają ściągnięciu według norm ustalonych w deklaracji celnej urzędu, który dokonał rewizji.

§ 75.

Dyrekcja Ceł po otrzymaniu od urzędu celnego dokumentów, dotyczących niedostarczonych przesyłek (§§ 70 i 72) sprawdza i zatwierdza wyliczenie należności celnych i opłat wewnętrznych dokonanych przez urząd celny, poczem jeden egzemplarz dokumentów prześle Zarządowi Kolei, która przyjęła przesyłkę do przewozu, z wezwaniem do uiszczenia przypadającej kwoty, drugi zaś egzemplarz dokumentów zatrzymuje Dyrekcja Ceł w aktach dla kontroli. Dyrekcje Ceł dołożą starań, aby wymienione wyżej dokumenty były przesyłane Zarządom Kolei w możliwie najkrótszym czasie. Zarząd Kolei powinien potwierdzić Dyrekcji Ceł datę otrzymania wezwania do uiszczenia należności celnych w ciągu 10 dni od nadejścia dokumentów.

§ 76.

W wypadkach, gdy przesyłka nieoclona uległa zniszczeniu w obrębie kolei z powodu pożaru, rozbicia naczyń z płynami i t. p., Dyrekcja Ceł na wniosek kolei umarza należności celne i wewnętrzne od takich przesyłek na zasadzie akt urzędowych, stwierdzających zniszczenie przesyłki.

§ 77.

(1) Jeżeli Zarząd kolei przedstawi Dyrekcji Ceł w ciągu 90 dni od daty otrzymania wezwania do uiszczenia należności celnych oryginalną fakturę towarową, lub odpis jej poświadczony przez wystawcę, na której podstawie byłoby możliwe dokładne określenie przypadających od przesyłki należności celnych Dyrekcja Ceł może zmienić pierwotne obliczenie należności celnych i opłat wewnętrznych uskutecznione w myśl postanowień § 71 i ustalić je według właściwych pozycji taryfy celnej i wagi z pobraniem opłaty manipulacyjnej.

(2) W wypadkach, gdy do towaru mogłaby być zastosowana stawka konwencyjna, obliczenie cła według takiej stawki może być dokonane po przedstawieniu przez kolej, niezależnie od faktury, prawidłowo wystawionego świadectwa pochodzenia.

§ 78.

Od decyzji Dyrekcji Ceł spowodowanej przedstawieniem dokumentów wymienionych w § 77, służy Zarządowi Kolei prawo odwołania do Ministerstwa Skarbu w ciągu 30 dni od daty otrzymania decyzji. Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem Dyrekcji Ceł, która wydała decyzję.

§ 79.

(1) Przypadające od Zarządu Kolei sumy należności celnych oraz opłat wewnętrznych powinny być wpłacone do najbliższej kasy skarbowej na rachunek właściwego nadawczego urzędu celnego w następujących terminach:

a) w ciągu jednego miesiąca po terminie przewidzianym w § 77, jeżeli Zarząd Kolei nie przedstawi Dyrekcji Ceł w tym terminie faktury towarowej z wnioskiem o dokonanie zmiany pierwotnego obliczenia należności celnych, ani też nie wniesie odwołania do Ministerstwa Skarbu;
b) w ciągu jednego miesiąca po upływie terminu przewidzianego w § 78, o ile Zarząd Kolei nie zgłosił odwołania do Ministerstwa Skarbu na otrzymaną decyzję;
c) w ciągu jednego miesiąca po otrzymaniu ostatecznej decyzji Ministerstwa Skarbu na wniesione odwołanie.

(2) O dokonaniu wpłat Zarząd Kolei jednocześnie zawiadamia właściwą Dyrekcję Ceł.

§ 80.

Ministerstwo Skarbu zwróci Zarządowi Kolei kwoty uiszczone w myśl postanowień § 79, jeżeli w ciągu sześciu miesięcy od daty wpłaty zagubiona przesyłka celna będzie odnaleziona i dostarczona właściwemu urzędowi celnemu z nienaruszonem zamknięciem celnem, a w razie naruszenia zamknięcia celnego, jeżeli zostanie stwierdzone na podstawie dokumentów celnych lub kolejowych, że zawartość przesyłki pod względem jakościowym i ilościowym nie uległa zmianie.

Odprawa pociągów towarowych, odchodzących zagranicę.

§ 81.

Sprawdzanie pociągu towarowego, mającego odejść zagranicę, uskutecznia graniczny urząd celny po ostatecznem skompletowaniu przez kolej takiego pociągu i ustawieniu go w miejscu przeznaczonem do odjazdu.

§ 82.

(1) Wagony z krajowemi przesyłkami, przeznaczonemi do wywozu, podlegającemi odprawie wywozowej na podstawie pisemnego zgłoszenia, powinny być włączone do pociągu dopiero po uskutecznieniu przez urząd celny ostatecznej odprawy.

(2) Wagony z przesyłkami krajowemi, odprawianemi na podstawie ustnego zgłoszenia, mogą być również odprawiane do wywozu po włączeniu wagonów do pociągu.

(3) Na wagony kryte, odprawione przed wstawieniem ich do pociągu, należy nałożyć zamknięcie celne.

(4) Przesyłki drobnicowe powinny być odprawione do wywozu w magazynie i z magazynu załadowane do wagonu. Na wagon taki po załadowaniu przesyłek urząd celny również nałoży plomby celne.

(5) Odprawa wywozowa na stacjach granicznych przesyłek całowagonowych masowych, wolnych od cła, może być w razie potrzeby dokonywana o każdej porze dnia i nocy, nie wyłączając dni świątecznych.

§ 83.

(1) Dokonanie odprawy przesyłek przeznaczonych do wywozu należy oznaczyć na kolejowym liście przewozowym datownikiem według wskazanego niżej wzoru i podpisem urzędnika celnego.

Wywóz — Zebrzydowice Odpr. dn. 22.III. 1930 r. rej. Nr. . . . Podpis:

25 × 40 m/m.

(2) Jeżeli chodzi o przesyłki zarejestrowane, urzędnik celny umieszcza na stemplu pozycję rejestru. Stempel należy wyciskać na liście przewozowym w miejscu wolnem w ten sposób, aby nie zacierać tekstu listu przewozowego.

§ 84.

Gdy pociąg został skompletowany i ustawiony w miejscu przeznaczonem do odjazdu, pracownik kolei zawiadamia o tem urząd celny, przedstawiając jednocześnie urzędowi celnemu po jednym egzemplarzu wykazu pociągowego i wykazu zdawczego wraz z kolejowemi listami przewozowemi. Po sprawdzeniu wymienionych dokumentów urzędnik celny w towarzystwie pracownika kolei przystępuje do sprawdzenia wagonów oraz całości plomb celnych. W czasie tej czynności polskie plomby celne zawieszone na wagonach zarówno z przesyłkami krajowemi, jak i zagranicznemi, powinny być zdjęte.

§ 85.

(1)W razie potrzeby ściślejszego sprawdzenia przesyłki lub też, gdy przesyłka nie odpowiada wywozowym warunkom celnym, wagony z takiemi przesyłkami powinny być na żądanie urzędnika celnego wyłączone z pociągu i wykreślone z wykazów pociągowego i zdawczego.

(2) W czasie sprawdzania pociągu przez urzędnika celnego przesuwanie pociągu lub zmiana składu tegoż nie mogą być dokonywane bez zezwolenia urzędnia celnego.

(3) Po ukończeniu sprawdzenia urzędnik celny daje zezwolenie na odjazd pociągu.

(4) Odprawiony pociąg nie może być zatrzymywany po wyruszeniu ze stacji przed przekroczeniem linji celnej, z wyjątkiem wypadków, gdy zatrzymanie jest konieczne ze względu na bezpieczeństwo ruchu.

Odprawa pociągów osobowych, odchodzących zagranicę.

§ 86.

Rewizję pociągów osobowych, wysyłanych zagranicę ogranicza się do istotnych potrzeb, wynikających z istniejących przepisów o zakazie wywozu towarów zagranicę oraz o pobieraniu cła wywozowego.

§ 87.

(1) Odprawa wywozowa bagażów, przesyłek ekspresowych i pośpiesznych, wysyłanych zagranicę pociągami osobowemi może być wykonywana w wagonie bagażowym lub na peronie.

(2) Na przesyłki bagażowe, ekspresowe i pośpieszne, przeznaczone do wywozu zagranicę pociągiem osobowym, kolej wręcza urzędowi celnemu jeden egzemplarz wykazu zdawczego.

(3) Po dokonaniu odprawy pociągu i przesyłek urzędnik celny daje zezwolenie na wyprawienie pociągu w drogę.

Sprawdzanie przesyłek krajowych nadawanych z pasa granicznego do kraju, oraz kontrola pociągów krajowych, wysyłanych z pasa granicznego do kraju.

§ 88.

(1) Niezależnie od rewizji pociągów i przesyłek przybywających z zagranicy urzędy celne powinny sprawdzać na stacjach granicznych również przesyłki krajowe oraz kontrolować wysy-

łane z tych stacji do kraju pociągi osobowe i towarowe.

(2) Podróżni, wsiadający na stacjach lub przystankach położonych między granicą Państwa a stacją graniczną, oraz przesyłki i bagaże nadawane na tychże stacjach, podlegają sprawdzeniu na stacji granicznej.

§ 89.

Przesyłki krajowe towarowe i bagażowe nie mogą być przyjęte przez kolej do przewozu na nadawane na tychże stacjach, podlegają sprawdze- przesyłek przez urząd celny.

§ 90.

Urząd celny wspólnie z zarządem stacji kolejowej ustala miejsce i sposób sprawdzania krajowych przesyłek towarowych. Sprawdzanie wymienionych przesyłek odbywa się na na podstawie ustnego zgłoszenia pracownika kolejowego lub strony z przedstawieniem urzędowi celnemu kolejowych listów przewozowych. Jako dowód sprawdzenia krajowej przesyłki towarowej urzędnik celny wyciska na kolejowym liście przewozowym pieczęć według wskazanego niżej wzoru:

Urząd celny w . . . .
Przesyłka krajowa.
Sprawdzono dnia . . . .
Podpis:

40 × 70 m/m.

§ 91.

Sprawdzanie krajowych przesyłek bagażowych wykonywa się na podstawie ustnego zgłoszenia podróżnych. Po sprawdzeniu urzędnik celny nalepia na wszystkich sztukach bagażu kartki z wyciśniętą na nich pieczęcią według wzoru przytoczonego w § 90, poczem przekazuje bagaże kolejowej ekspedycji bagażowej.

§ 92.

Ładowanie do wagonów krajowych przesyłek towarowych i bagażowych powinno odbywać się pod dozorem celnym.

§ 93.

(1) Do kontroli pociągu towarowego, wysyłanego ze stacji granicznej do kraju, przystępuje urząd celny po otrzymaniu od stacji kolejowej zawiadomienia, że pociąg jest już ustawiony i gotowy do wysłania. Po otrzymaniu takiego zawiadomienia urzędnik celny w towarzystwie pracownika kolejowego przystępuje niezwłocznie do zbadania wszystkich dokumentów przewozowych danego pociągu towarowego. Przy tej czynności urzędnik celny ogranicza się do sprawdzenia, czy znajdują się dowody prawidłowego oclenia towarów lub też przekazania towarów do odprawy w innym urzędzie celnym, a gdy chodzi o przesyłki krajowe, czy na listach przewozowych znajdują się pieczęcie, stwierdzające sprawdzenie przesyłek przez urząd celny (§ 90).

(2) W razie uzasadnionej potrzeby urzędnik celny może zarządzić wyłączenie z pociągu zakwestjonowanego towaru lub wagonu celem dokładnego zbadania zawartości.

§ 94.

Po ukończeniu sprawdzenia dokumentów urzędnik celny daje zezwolenie na wyprawienie pociągu w drogę.

§ 95.

(1) O podstawieniu pociągu osobowego pod peron stacja kolejowa zawiadamia dyżurnego urzędnika celnego.

(2) Urzędnik zarządza niezwłocznie oddzielenie części peronu zajętego przez pociąg i zamknięcie dostępu do pociągu, poczem przystępuje do rewizji wagonów i parowozu.

(3) W czasie rewizji pociągu wejście na oddzieloną część peronu jest dozwolone tylko osobom pełniącym służbę przy pociągu.

(4) Po ukończeniu rewizji pociągu urzędnik celny ustanawia dozór celny przy drzwiach prowadzących na peron i przy wagonie bagażowym w pociągu, poczem daje zezwolenie na wpuszczanie podróżnych do pociągu i ładowanie przesyłek do wagonu bagażowego.

§ 96.

Jeżeli zachodzi potrzeba rewizji pakunków ręcznych, należy rewizję tę uskutecznić po wyjściu podróżnych na peron. Rewizję taką należy jednak zarządzać tylko w wyjątkowych wypadkach uzasadnionego podejrzenia i bardzo oględnie.

§ 97.

(1) Po wpuszczeniu podróżnych do wagonu, oraz po ukończeniu ładowania pod dozorem celnym przesyłek do wagonu bagażowego urzędnik celny daje pozwolenie na wyprawienie pociągu.

(2) Dokonywanie kontroli celnej nie powinno powodować opóźnienia pociągu.

§ 98.

Gdyby lokalne warunki danej stacji granicznej utrudniały ścisłe wykonywanie przepisów dotyczących kontroli celnej przesyłek krajowych i pociągów wysyłanych z pasa granicznego do kraju, urząd celny przedstawi odpowiednie wnioski Dyrekcji Ceł, która ureguluje sprawę w porozumieniu z Zarządem Kolei.

Wagony wypożyczone przez koleje polskie od prywatnych towarzystw najmu.

§ 99.

(1) Wagony wypożyczone przez polskie koleje od prywatnych towarzystw najmu urząd celny przepuszcza bez pobierania należności celnych na podstawie zaświadczeń właściwych zarządów kolejowych. W zaświadczeniach takich powinny być wymienione numery jakiemi P. K. P. oznaczy wypożyczone wagony, oraz termin zwrotu tych wagonów.

(2) Powrotny wywóz wypożyczonych wagonów powinien być zgłoszony przez kolej urzędowi celnemu celem stwierdzenia występu. Jeżeli wywóz nastąpił nie przez ten urząd, który dokonał odprawy przywozowej, Zarząd Kolei powinien uzyskać od urzędu celnego wyjściowego potwierdzenie wywozu wagonów i przesłać je urzędowi, który dokonał odprawy przywozowej. Ewidencję

omawianych wagonów prowadzi urząd celny wejściowy.

Części zapasowe wagonów.

§ 100.

(1) Części zapasowe wagonów, przesyłane przez koleje w myśl międzynarodowych konwencji o wzajemnem używaniu wagonów celem zastąpienia części uszkodzonych, jako też zwracane uszkodzone części takich wagonów są wolne od wszelkich opłat celnych.

(2) Jako zaświadczenie o przeznaczeniu tych części wystarczy przedstawienie przez kolej urzędowi celnemu listu przesyłkowego, przy którym omawiane części wagonów są przesyłane (wzór Nr. 8).

Kolejowe przybory ładunkowe.

§ 101.

(1) Kolejowe przybory ładunkowe, jako to: opony, łańcuchy, linki, sznury, kłonice i t. p. należące do kolei zagranicznych i zaopatrzone w cechy tych kolei, zalicza się do środków transportowych wolnych od opłat i zabezpieczenia celnego.

(2) Wymienione przybory ładunkowe urzędy celne winny przepuszczać na podstawie listu przesyłkowego (wzór Nr. 8) bez sporządzania wyniku rewizji na piśmie.

(3) Wywóz przyborów ładunkowych zagranicę może być dokonany przez dowolny urząd celny, przyczem zwalnia się koleje od obowiązku przedstawiania wejściowym urzędom celnym dowodu wywozu omawianych przyborów.

§ 102.

Przy powrotnym przywozie z zagranicy przyborów ładunkowych, stanowiących własność kolei polskich, urząd celny przepuści je według zasad ustalonych w § 101 bez żądania od kolei udowodnienia pierwotnego wywozu przyborów zagranicę.

§ 103.

Przywożone z zagranicy przybory ładunkowe niestanowiące własności kolei, podlegają odprawie warunkowej na ogólnych zasadach za zabezpieczeniem celnem z obowiązkiem wywozu z powrotem zagranicę w terminie trzymiesięcznym od daty odprawy.

Wagony prywatne.

§ 104.

(1) Zagraniczne wagony towarowe prywatne oznaczone cechami kolei zagranicznej oraz znakiem P, świadczącym o włączeniu tych wagonów do taboru wymienionej kolei, urząd celny przepuszcza bez sporządzania wyniku rewizji i bez prowadzenia ewidencji tych wagonów. Ewidencję wymienionych wyżej wagonów prowadzi Zarząd Kolei za pośrednictwem Centralnego Wagonowego Biura Obrachunkowego w Warszawie. Ewidencja ta powinna być prowadzona w sposób dający możność stwierdzenia w każdym czasie dat przybycia wagonu i odesłania go z powrotem zagranicę.

(2) Urząd celny w Warszawie przynajmniej raz na kwartał przeprowadza kontrolę obrotu wagonów prywatnych w Centralnem Wagonowem Biurze Obrachunkowem w Warszawie i w razie ujawnienia, że wprowadzone wagony prywatne pozostają w kraju dłużej niż trzy miesiące, donosi o tem Ministerstwu Skarbu, przedstawiając jednocześnie wykaz niezwróconych wagonów prywatnych z oznaczeniem w wykazie daty przybycia i nazwy granicznej stacji wejściowej.

Zwolnienie od kolejowych opłat za przechowanie (składowe) towarów skonfiskowanych oraz zatrzymanych w celu sprawdzenia prawidłowości odprawy.

§ 105.

(1) Przesyłki kolejowo-celne skonfiskowane na rzecz Skarbu Państwa, łącznie z przesyłkami spadłemi z licytacji i zakwalifikowanemi do zniszczenia, a także wszelkie towary, składane do magazynów kolejowych bezpośrednio przez urzędy celne lub skarbowe, tam, gdzie te urzędy nie posiadają własnych pomieszczeń składowych, są wolne od opłaty za przechowanie. W wypadkach tych przechowywanie bezpłatne odbywa się na ryzyko i odpowiedzialność właściwych urzędów celnych lub skarbowych. Pozatem wolne są od opłaty za przechowanie względnie za postój wagonów przesyłki kolejowe zatrzymane na stacji granicznej, w drodze lub na stacji przeznaczenia przez organa celne lub kontroli skarbowej w celu sprawdzenia prawidłowości dokonanej odprawy celnej lub skarbowej, albo też w celu sprawdzenia autentyczności przedstawionych dokumentów celnych, akcyzowych i t. p., jednak przez czas nieprzewyższający trzech dób, chyba że wyniki sprawdzenia wykażą, że zwłoka wywołana została z winy nadawcy lub odbiorcy przesyłki.

(2) Postanowienia zawarte w tym paragrafie są włączone do przepisów Taryfy Towarowej Kolei Żelaznych (Część I. B.).

§ 106.

W wyjątkowych wypadkach, gdy zajdzie potrzeba zatrzymania przesyłki przez czas dłuższy niż trzy doby, zwolnienie przesyłki od opłaty za przechowanie może nastąpić tylko za zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji na wniosek właściwych Dyrekcji Kolei lub Władz skarbowo-celnych.

Bezpłatne przejazdy kolejami.

§ 107.

(1) Personelowi celnemu (wykonawczemu i sprawującemu nadzór), zatrudnionemu w kolejowym ruchu granicznym na przestrzeni między stacją graniczną sąsiedniego państwa, a polską stacją graniczną, lub polską stacją wewnętrzną, zastępującą pod względem służby kolejowo-celnej stację graniczną, przysługuje prawo bezpłatnego przejazdu na tych przestrzeniach. Prawo bezpłatnego przejazdu przysługuje również konwojentom celnym, zatrudnionym w kolejowym ruchu tranzytowym na linjach objętych tym tranzytem oraz urzędnikom wykonywującym nadzór nad konwojentami.

(2) Bezpłatny przejazd wymienionego wyżej personelu odbywa się tam i z powrotem na podstawie zaświadczeń, wydawanych przez Dyrekcję Ceł lub urząd celny, według wzoru ustalonego ko-

lejowemi umowami o ruchu sąsiedzkim, które to zaświadczenia winny stwierdzać charakter służbowy jazdy ze ścisłem wyszczególnieniem odcinków kolejowych, na których posiadacz zaświadczenia wykonywa służbę celną w ruchu granicznym lub tranzytowym.

(3) Innych dowodów dla bezpłatnego przejazdu nie wymaga się.

(4) Personel celny (wykonawczy i sprawujący nadzór), legitymujący się zaświadczeniami wymienionemi powyżej, może zajmować miejsca w pociągach osobowych, nie wyłączając pośpiesznych: urzędnicy — w wagonach klasy II, dozorcy celni — w wagonach klasy III, przy jeździe zaś pociągiem towarowym personel celny korzysta z wagonu służbowego.

(5) W wypadkach, gdy wskutek uszkodzenia lub okradzenia w drodze wagonu z przesyłkami celnemi, jak również przybycia przesyłek celnych do stacji przeznaczenia bez uprzedniego dostarczenia ich do odprawy w urzędzie celnym, zachodzi potrzeba delegowania na miejsce urzędnika celnego, urzędnik ten na zasadzie okazanego wezwania stacji kolejowej, na której przesyłki zatrzymano, otrzymuje od zawiadowcy stacji kolejowej jednorazowy bezpłatny dowód, upoważniający do przejazdu tam i z powrotem pociągiem osobowym, nie wyłączając pośpiesznych, w wagonie II klasy, lub w wagonie służbowym pociągu towarowego.

Kolejowe ajencje celne.

§ 108.

Tam, gdzie na kolejach utworzono urzędy celne, Zarząd kolejowy obowiązany jest utrzymywać ajencje celne, których zadaniem jest załatwianie w urzędach celnych formalności celnych i innych w zastępstwie stron, oraz wykonywanie wszelkich prac fizycznych, związanych z odprawą celną pociągów i przesyłek. Szczegółowy zakres czynności kolejowych ajencji celnych regulują osobne przepisy.

Środki techniczne do przeprowadzania rewizji pociągów i towarów.

§ 109.

(1) Zarząd Kolejowy dostarcza środków pomocniczych i urządzeń potrzebnych do rewizji pociągów, jako to: drabin, lamp bezpieczeństwa, narzędzi i t. p., a w razie potrzeby urządza na stacjach granicznych dla funkcjonarjuszów celnych pomosty obserwacyjne.

(2) Tory, na których urząd celny odprawia pociągi, Zarząd kolejowy obowiązany jest należycie oświetlać.

(3) W związku z wykonywaniem prac fizycznych przez kolejowe ajencje celne, powinny być one należycie zaopatrzone w przybory i narzędzia (wagi, wózki, dźwigi, młotki i t. p.), niezbędne do wykonywania tych prac.

Stosunek organów celnych i kolejowych.

§ 110.

(1) Pracownicy kolejowi powinni ściśle stosować się do przepisów celnych i mając na uwadze dobro Skarbu Państwa, dbać o interesy celne narówni z interesami kolejowemi. Pracownicy kolejowi obowiązani są okazywać urzędnikom urzędów celnych oraz urzędnikom Ministerstwa Skarbu i Dyrekcji Ceł, którym powierzono nadzór celny nad ruchem kolejowym, pomoc przy wykonywaniu przez nich obowiązków służbowych, udzielać im wyjaśnień, a także przedstawiać im na żądanie wszelkie księgi i dokumenty związane z przewozem kolejowym.

(2) Uprawnienia organów celnych na terenie kolejowym, jako organów wykonawczych władz skarbowych, są określone w Instrukcji w sprawie dokonywania rewizji bagażów i przesyłek kolejowych przez uprawnione organa państwowe (Dz. Urz. M. Sk. Nr. 8/1927, poz. 89 i Dz. Urz. Min. Komunik. Nr. 1 z 1927 r.).

§ 111.

(1) Na wniosek urzędników Zarządu kolejowego, mających nadzór nad ruchem kolejowym oraz zawiadowcy stacji i kierownika kolejowej ajencji celnej urząd celny obowiązany jest udzielać im informacyj służbowych, dotyczących odprawianych przesyłek kolejowych, o ile żądane informacje nie stanowią tajemnicy służbowej.

(2) Urzędnicy celni powinni wykonywać swe czynności w sposób, któryby nie wpływał tamująco na ruch kolejowy.

§ 112.

Pracownicy kolejowi, którzy dopuścili się przemytnictwa lub innego przekroczenia przepisów celnych z uszczerbkiem dla Skarbu Państwa, nie mogą być zatrudnieni na stacjach znajdujących się w pasie granicznym.

§ 113.

(1) Kierownik urzędu celnego, zawiadowca stacji oraz kierownik kolejowej ajencji celnej powinni pozostawać w stałym kontakcie celem uzgadniania i usprawniania tych czynności, związanych z odprawą podróżnych i przesyłek, które są wykonywane wspólnie, lub też gdy wykonanie czynności przez jedne organa stacyjne jest uzależnione od wykonania czynności przez inne organa. Kierownik urzędu celnego, zawiadowca stacji i kierownik ajencji celnej ustalają, w zależności od miejscowych warunków stacyjnych, sposób zawiadamiania urzędu celnego o wyjściu pociągów z ostatniej stacji zagranicznej, o przygotowaniu pociągów do rewizji celnej, oraz sposób udzielania przez urzędników celnych pozwoleń na wyprawienie w drogę pociągów po dokonaniu rewizji celnej.

(2) O ile chodzi o wykonywanie granicznej odprawy podróżnych, należy również pozostawać w stałym kontakcie z kierownikiem miejscowej placówki kontroli paszportowej.

§ 114.

Przepisy zawarte w §§ 2, 3, 4, 7, 8, 9, 28 nie naruszają w niczem uprawnień przysługujących na stacjach granicznych organom policji państwowej z tytułu wykonywania służby bezpieczeństwa oraz kontroli osobowego ruchu granicznego.

Do § 41.
Załącznik III. do Umowy o wzajemnem używaniu wagonów towarowych w komunikacji międzynarodowej (R. I. V.).

PRZEPISY

o urządzeniu pod względem zabezpieczenia celnego wagonów, kursujących w komunikacji międzynarodowej.

A. POSTANOWIENIA OGÓLNE.

1) Wagony i przedziały wagonowe, w których mają się przewozić towary, podlegające ocleniu, powinny posiadać łatwe, lecz pewne zamknięcie tego rodzaju, ażeby nie można było zamkniętego towaru ani wyjąć, ani zamienić bez użycia siły i pozostawienia widocznych śladów.

2) W takich wagonach lub przedziałach wagonowych, nie powinno się znajdować żadnych tajemnych skrytek, ani pomieszczeń trudnych do wykrycia, nadających się do przechowania towarów lub rzeczy.

3) Każdy wagon powinien być na obydwóch podłużnych bokach oznaczony cechą i numerem kolei właścicielki. Jeżeli w wagonie znajduje się więcej oddzielnych przedziałów, to każdy przedział musi być oznaczony osobną literą.

B. POSTANOWIENIA SPECJALNE.

Celem osiągnięcia zupełnie pewnego zamknięcia przestrzeni ładunkowej, wagony muszą odpowiadać w szczególności warunkom następującym:

1. Pudło.

1) Ściany boczne, podłoga, dach i wszystkie części składowe przestrzeni ładunkowej wagonu muszą być w ten sposób umocowane, ażeby rozebranie i złożenie ich napowrót od zewnątrz nie było możliwe bez pozostawienia widocznych śladów.

2) Wszystkie te części powinny znajdować się w dobrym stanie.

3) Przypadkowe uszkodzenia ścian wykluczają wagon od dalszego przewozu tylko wtedy, jeżeli zachodzi obawa, że przez powstałe skutkiem uszkodzenia otwory, umożliwiony będzie dostęp do ładunku.

2. Odstęp między suwanemi drzwiami, a częściami pudła wagonu.

Wolna przestrzeń pomiędzy drzwiami suwanemi po ich zasunięciu, a częściami pudła wagonu krytego, nie może w żadnym wypadku przewyższać 20 mm.

3. Urządzenie do zamknięcia drzwi suwanych.

Każde drzwi suwane powinny być zaopatrzone w hak zarzutny lub też w inne urządzenia, dające taką samą pewność zamknięcia.

Zamknięcia te powinny być przytwierdzone w ten sposób, aby przy zamkniętych drzwiach odjęcie i ponowne przytwierdzenie zamknięcia nie było możliwe bez użycia siły i bez pozostawienia śladów, wpadających w oczy.

4. Ucha do zamków celnych.

1) Drzwi wagonów krytych, suwane, skrzydłowe, czołowe i wogóle wszelkie inne drzwi wagonów krytych, jak również otwory do napełniania i wypuszczania cieczy przy wagonach, kotłach i cysternach, powinny być zaopatrzone w ucha o prześwicie co najmniej 15 mm lub w inne nasadzki, dozwalające zawieszenie kłódek i plomb celnych w taki sposób, aby otworzenie drzwi lub otworów do napełniania i wypuszczania cieczy nie było możliwe bez uszkodzenia zamknięcia celnego.

2) Ucha te i inne nasadzki celne powinny być przymocowane nitami lub śrubami, których naśrubki znajdują się wewnątrz wagonu, lub do których przy zamkniętych drzwiach niema dostępu.

5. Urządzenia zabezpieczające zamknięcia drzwi suwanych.

1) Dolna część drzwi powinna być zaopatrzona w specjalne zabezpieczenie, uniemożliwiające podniesienie lub odciągnięcie drzwi od szyny poddrzwiowej.

2) Zabezpieczenie to może stanowić np.: hak, który przy zamknięciu drzwi wchodzi do ucha, przynitowanego do poddrzwiowej szyny, albo przedłużenie wewnętrznego obrzeża listwy drzwi poniżej szyny poddrzwiowej, lub jej łba, albo kątownik przynitowany do samej szyny i t. p. Wyjątkowo zabezpieczenie to może stanowić także płytka żelazna z otworem, umożliwiająca nałożenie kłódek, lub plomb celnych. Okucia rolek winny być tak umocowane, aby nie można było ich odjąć bez użycia siły.

6. Szyna poddrzwiowa.

Szyny poddrzwiowe powinny być mocno przynitowane przynajmniej do dwóch jej wsporników. Wsporniki te powinny być tak zmocowane z częściami stałemi pudła, żeby po zamknięciu wagonu odjęcie tych wsporników nie było możliwe bez użycia siły i pozostawienia śladów, wpadających w oczy.

7. Górna prowadnia drzwi.

Prowadnię górnej części drzwi suwanych powinien zabezpieczyć odpowiednio przymocowany drążek lub szyna.

8. Drzwi skrzydłowe i czołowe.

1) Drzwi wagonów krytych: skrzydłowe lub czołowe (np. u wagonów piwnych) powinny być zaopatrzone oprócz urządzeń zamykających i okuć drzwiowych, niedających się odjąć od zewnątrz, nadto jeszcze w jedno z odpowiadających warunkom punktu 4-go zamknięć celnych, tak, aby otworzenie drzwi bez uszkodzenia zamknięcia celnego nie było możliwe.

2) Nieużywane drzwi czołowe (np. w wagonach przygotowanych do służby sanitarnej) powinny być dla zabezpieczenia pod względem celnym zaszalowane, lub zabite listwami, albo wstęgami żelaznemi.

9. Otwory okienne i przewiewcze.

1) Jeżeli znajdujące się w wagonach krytych otwory okienne lub przewiewcze opatrzone są że-

laznemi prętami, kratą lub blachą dziurkowaną, to utworzone otwory nie powinny przekraczać 30 cm², aby przez te otwory nie było możliwe okradzenie zawartości wagonu. Żadna z części przytwierdzających okratowanie nie powinna się dać zdjąć od zewnątrz.

2) Jeżeli wymienione otwory nie są zabezpieczone w sposób powyższy, lecz zasuwami lub klapami, to te ostatnie urządzenia powinny być zamknięte jak następuje:

a) klapy lub zasuwy poziome: zakrętami, zasuwkami, haczykami zatrzaskującemi się, klubkami i t. d.

b) zasuwy pionowe: albo zapomocą wyżej wymienionych urządzeń, albo też, o ile zaopatrzone są w jedno z odpowiadających przepisom punktu 4-go zamknięć celnych, zapomocą plomb lub kłódek celnych i to w taki sposób, aby otworzenie zasuwy od zewnątrz nie było możliwe bez użycia siły i pozostawienia śladów wpadających w oczy, albo zniszczenia zamknięcia celnego.

3) Otwory ściekowe w podłodze wagonu, jeżeli mają więcej niż 35 mm średnicy, powinny być okratowane.

10. Nastawy na dachu.

Przy nastawach dachowych, zamykanych zasuwami, lub przykrywami, obowiązują co do sposobu ich przytwierdzania i zamykania postanowienia wskazane w poprzednich punktach.

11. Wagony towarowe z przedziurawieniami w ścianach, lub w podłodze.

Wagony z przedziurawionemi ścianami lub podłogami (naprzykład wagony do przewozu zwierząt), nawet gdy odpowiadają wyżej przytoczonym przepisom, wolno używać do przewozu tylko takiego towaru, który bądź w całości, bądź częściowo nie może być wyciągnięty przez te przedziurawienia w ścianach lub w podłodze. W szczególności zabrania się przewozić w takich wagonach płynów lub towarów sypkich albo miałkich, nawet w beczkach lub workach.

12. Wagony otwarte ze stałemi pokrywami.

Wagony otwarte, których ściany czołowe połączone są ze sobą grubym drążkiem i posiadają stałe pokrywy o szerokości najmniej 75 cm i ściany boczne o wysokości co najmniej 50 cm, o ile są zaopatrzone w kółka do przymocowania opon, mogą być używane do przewozu wszelkiego rodzaju towarów, podlegających ocleniu, z warunkiem przykrycia oponą.

13. Wagony otwarte innego rodzaju.

1) Wagony otwarte innego rodzaju, zaopatrzone w kółka lub inne przyrządy do przymocowywania opon, mogą być użyte do przewozu towaru, podlegającego ocleniu wtedy, jeżeli chodzi o sztuki, z których każda waży najmniej 25 kg, lub o takie towary, których załadowanie do wagonów krytych, lub otwartych, wskazanych w pkt. 12 z powodu rozmiarów (jak np. wielkie maszyny, części maszyn, kotły parowe i t. p.) albo z powodu innych właściwości (jak np. drzewo, bawełna, węgiel, koks, piasek, kamienie, ruda, żelazo surowcowe i stare wszelkiego rodzaju, żelazo w sztabach, zwierzęta, śledzie, tran, nafta i t. p.) nie jest dopuszczalne, lub nie praktykuje się.

2) W wypadkach powyższych pozostawia się orzeczeniu urzędów celnych, stosownie do udzielonych im przez władze zwierzchnie wskazówek, czy ze względu na zabezpieczenie od usunięcia i zamiany towaru należy zastosować celne umocowanie opon, czy zawieszenie plomb rozpoznawczych, czy też przedsięwziąć inne zarządzenia, lub też, czy wyjątkowo, zaniechać wogóle takiego umocowania, lub zarządzeń, zmierzających do zachowania tożsamości towaru. Również może być zarządzone konwojowanie wagonu przez funkcjonarjusza władz celnych.

3) Wydane przez władze zwierzchnie poszczególnych Państw przepisy co do wykonywania powyższego ustępu, powinny być podawane do wiadomości innym Państwom, należącym do Związku.

14. Opony i ich przymocowywanie.

1) Kółka do przymocowywania opon powinny być spawane (szwejsowane) i przytwierdzane klubkami zanitowanemi, lub zaśrubowanemi od wnętrza wagonu, bądź naprzemian do ruchomych ścian bocznych (względnie drzwi) i ostojnic wagonu, bądź do podwozia na wysokości obramowania podłogi w odległości co najwyżej 115 cm kółko od kółka, tak, aby przeciągnięcie przez nie linki uniemożliwiało, tak wyjęcie ruchomych ścian bocznych, jak i otwarcie drzwi wagonu.

2) Opony muszą posiadać wzdłuż brzegów otwory okute metalem, przeznaczone do przeciągania linek, a rozmieszczone w odstępach mniej więcej tych samych co kółka u wagonu. Pierścienie do umocowania dozwolone są tylko na zewnętrznej powierzchni opony.

3) Opony powinny mieć wystarczającą wielkość i być w dobrym stanie. Szwy, nawet przy wstawionych częściach, muszą się znajdować na wewnętrznej stronie opony, albo być podwójne, t. j. we dwóch linjach na odstęp od 15 do 25 mm.

4) Linki nie mogą być sztukowane i powinny być zaopatrzone u końców w iglice metalowe. Poza temi iglicami muszą być wprawione ucha, w których po związaniu końców linki, zawiesza się zamknięcia celne.

Wzór Nr. 1.
do § 12.

Nr. ....
(numer kolejny U. C.)

WYKAZ POCIĄGOWY

na pociąg Nr. ...., który przybył dn. .... o godz. .... do granicznej stacji

w ....

Numer bieżący	Cecha	Nr.	Zawartość	Uwagi
	Ładownych wagonów			

WYKAZ Z

na przesyłki towarowe oddane dnia ....

pociągiem Nr. .... na stacji ....

Nr. rejestru Urzędu Celnego	Nr. bieżący	Wagony		Stacja		List przewozowy	
		Nr. Nr.	Cechy	nadania	przeznaczenia	Nr.	Data
1	2	3	4	5	6	7	8

Oddał:

(podpis i datownik)

Wzór Nr. 2.
do § 12.

DAWCZY Nr.......................

.... 19......... r. o godz.......................

....

Przesyłki						UWAGI
Cechy	Nr.	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Waga	
9	10	11	12	13	14	15

Przyjął:
(podpis i datownik)

Wzór Nr. 3.
do § 14.

WYKAZ ZDAWCZY Nr. ....

na przesyłki bagażowe, ekspresowe i pośpieszne, przewożone w wagonach bagażowych, oddane dnia .... 19...... r.
o godz. .... pociągiem Nr. .... na stacji ....

Nr. rejestru Urzędu Celnego	Nr. bieżący	Stacja		Nr. ceduły bagażowej wzgl. listu ekspresowego lub przewozowego	Ilość sztuk	Waga w kg	Cechy i numery	Rodzaj opakowania	Nazwa towaru	Uwagi
		nadania	przeznaczenia							
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Oddał:
(podpis i datownik)

Przyjął:
(podpis i datownik)

Uwaga: Przy przewozie bagażów nie wypełnia się rubryk: 8 i 9, natomiast w rubryce 10 oznacza się takie przesyłki wyrazem „bagaż".

Wzór Nr. 4.
do § 40.

TOWAROWA LISTA PRZEKAZOWA Nr. 801.

(rejestru przekazowego nadawczego).

Przekazuje się do Urzędu Celnego w Warszawie

niżej wyszczególnione towary:

Wagon Nr. ....
Cechy ....

Pozycja rejestru przywozowego względnie przekazowego odbiorczego U. C. nadawczego	Cechy i numery	Ilość sztuk	Opakowanie	Rodzaj towaru	Waga surowa w kg	Numery i data kolejowych listów przewozowych	Stacja nadania	Stacja przeznaczenia	Imię, nazwisko i adres odbiorcy	Ilość zawieszonych plomb	Poz. rejestru przekazowego odbiorczego U. C. odbiorczego
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1004	R. O. 1/4	4	skrzynie	wyroby żelazne	156	22.I.30 r. 173/2	Paryż	Białystok	Kooperatywa „Jedność“	4	1962

Wniosek kolei:	Potwierdzenie urzędu celnego: nadawczego	Potwierdzenie urzędu celnego: odbiorczego	Uwagi
13	14	15	16
Niżej podpisany pełnomocnik kolei stawia wniosek o przekazanie wymienionych w liście przesyłek do urzędu celnego w Warszawie. Jednocześnie stwierdza zgodność tych przesyłek z listą i obowiązuje się dostarczyć je wymienionemu urzędowi celnemu w stanie niezmienionym, w terminie ustanowionym przepisami. Stacja Zbąszyń dn. 24.II.1930 r. Datownik Podpis:	Zgodność wymienionych przesyłek stwierdza się. Urząd Celny w Zbąszyniu dn. 25.II.1930 r. Pieczęć Podpis:	Odbiór wymienionych przesyłek potwierdza się. Urząd Celny w Warszawie dn. 1.III.1930 r. Pieczęć Podpis:	

Rubryki obwiedzione grubemi linjami wypełnia kolej.

Wzór Nr. 5.
do § 40.

Nr. 17. — Pozycja 326. — 511

BAGAŻOWA LISTA PRZEKAZOWA Nr. 408.

(rejestru przekazowego nadawczego)

Przekazuje się do Urzędu Celnego w Warszawie

niżej wyszczególnione bagaże:

Wagon Nr. ....
Cechy ....

Pozycja rejestru przywozowego względnie przekazowego odbiorczego U. C. nadawczego	Stacja		Data i Nr. kwitu bagażowego	Ilość sztuk	Rodzaj opakowania	Waga w kg	Ilość zawieszonych plomb celnych	Poz. rejestru przekazowego odbiorczego U. C. odbiorczego
	nadania	przeznaczenia						
1	2	3	4	5	6	7	8	9
38	Bukareszt	Warszawa	27.II.30. 105.	2	1 kosz 1 kufer	62	2	203

Wniosek kolei

10

Niżej podpisany pełnomocnik kolei stawia wniosek o przekazanie wymienionych w liście przesyłek do urzędu celnego w Warszawie. Jednocześnie stwierdza zgodność tych przesyłek z listą i obowiązuje się dostarczyć je wymienionemu urzędowi celnemu w stanie niezmienionym w terminie ustanowionym przepisami.

Stacja Śniatyń-Załucze, dn. 1.III.1930 r.

Podpis:

Datownik

Potwierdzenie urzędu celnego nadawczego

11

Zgodność wymienionych przesyłek stwierdza się.

Urząd Celny w Śniatynie-Załuczu, dn. 1.III.1930 r.

Pieczęć

Podpis:

Potwierdzenie urzędu celnego odbiorczego

12

Odbiór wymienionych przesyłek potwierdza się.

Urząd Celny w Warszawie, dn. 2.III.1930 r.

Pieczęć

Podpis:

Rubryki obwiedzione grubemi linjami wypełnia kolej.

URZĄD CELNY w ZBĄSZYNIU.

Wzór Nr. 6.
do § 46.

REJESTR PRZEKAZOWY NADAWCZY

za miesiąc luty 1930 roku.

Numer kolejny	Pozycja rejestru przywozu lub przekazowego odbiorczego	Data	Nazwa urzędu celnego, do którego przekazano przesyłkę	Urząd celny odbiorczy potwierdził odbiór przesyłek		Uwagi
				dnia	pozycja rejestru odbiorczego	
1	2	3	4	5		6
801	1004	25.II 30.	Warszawa	1.III.30.	1962	
802	1005	"	Poznań	"	1670	
803	1010	"	Wilno	12.III.30.	762	
804	1012/17	26.II.30.	Zebrzydowice	3.III.30.	1705	
	wagon	186245	Kreda	"	"	
	"	201843	"	"	"	
	"	347526	"	"	"	
	"	100708	"	"	"	
	"	513613	"	"	"	
	"	847529	"	"	"	

Wzór Nr. 7.
do § 51

Urząd Celny w Zebrzydowicach.

REJESTR PRZEKAZOWY ODBIORCZY

za miesiąc marzec 1930 r.

Pozycja kolejna	Data wpisania do rejestru	Nazwa urzędu celnego nadawczego	Data i numer listy przekazowej U. C. nadawczego	Ilość sztuk i rodzaj opakowania	Rodzaj towaru	Załatwienie		Data [1]) występu i numer pociągu	UWAGI (numer deklaracji, protokół licytacji, protokół zniszczenia i t. p.)
						nazwa rejestru wzgl. księgi	pozycja		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1700	1.III.	Lubliniec	24.II.30. 1748	—	—	—	—	2.III.30. poc. 603	
1701	"	Zbąszyń	16.III.30. 1809	3 bele	tkaniny	R. o. c.	75	—	Nr. dekl. 502
1702	"	Śniatyń	27.II.30. 1502	1 skrzyn.	owoce	R. przek. nadawczy	110		
1703	"	Katowice	22.II.30. 1105	1 skrzyn.	maszyny	Księga składowa składu X.	23		Nr. dekl. 503
1704	3.III.	Sumina	25.II.30. 1086	1 wagon	rzeczy przesiedl.	wolne od cła			Nr. dekl. 504
1705	"	Zbąszyń	26.II.30. 804	—	—	—	—	3.III.30. poc. 603	

[1]) Wypełniają tylko graniczne urzędy celne.

Wzór Nr. 8. / do § 100. według R. I. V.

Polskie Koleje Państwowe.

LIST PRZESYŁKOWY Nr. .... Stacji ....

do stacji .... **na (wyszczególnienie przesyłanego przedmiotu i odbiorcy w wypadkach §§ 15 i 16)**

w kierunku przez ....

Przeekspedjowania lub ponowne nadania oraz przeładowania na drodze pierwotnej lub powrotnej powinny być również wpisane do odpowiednich rubryk. Przybory ładunkowe zwraca się, bez względu na to, którędy nadeszły, drogą najkrótszą do najbliższej stacji przejścia na kolej macierzystą.

DROGA PIERWOTNA						DROGA POWROTNA						UWAGI
ze	do	za cedułą przewoz.		wagon*)		ze	do	za cedułą przewoz.		wagon		
stacji		Nr.	data	Nr.	cecha	stacji		Nr.	data	Nr.	cecha	
												*) W razie wysyłki części zapasowych zgodnie z § 16 należy w rubr. „wagon" wskazać do jakiego mianowicie wagonu te części są przeznaczone.

Niniejszy list przesyłkowy zwraca się razem z należącymi do niego przedmiotami, o ile te przedmioty są również zwracane.

.... dnia .... 193 .... r.

Stempel stacji wysył. na drodze pierwotnej

Stempel stacji odbior. na drodze pierwotnej

Wyżej wymienione przedmioty otrzymano w porządku. (Wiersz ten należy wykreślić przy zwrotnej przesyłce przyborów ładunkowych)

.... dnia .... 193 .... r.

Ekspedycja towarowa ....

Stempel stacji wysył. na drodze powrotnej

Stempel stacji odbior. na drodze powrotnej

Stemple stacyj przejścia lub przeładunku, a także stacyj przeekspedjowania lub nowego nadania muszą być rozmieszczone na stronie odwrotnej w porządku kolejności od lewej strony do prawej.

SPIS DZIAŁÓW:

327.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 1 maja 1930 r.

w sprawie cła wywozowego od odpadków skór surowych.

Na podstawie art. 1 punkt a) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt g) pozycji 227 taryfy celnej wywozowej (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 76, poz. 536) w brzmieniu nadanem rozporządzeniem z dnia 25 września 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 68, poz. 525) otrzymuje brzmienie następujące:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru	Cło od 100 kg zł
227	Skóry surowe:	
	g) mizdra oraz odpadki i skrawki skór surowych wszelkich z wyjątkiem łebków	3.—

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 3-go dnia po ogłoszeniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Kierownik Ministerstwa Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 11 czerwca 1930 r. Nr. 43, poz. 370).

328.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 28 maja 1930 r.

o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 29 czerwca 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 1 rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 29 czerwca 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie gotowych wyrobów włókienniczych (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 464) otrzymuje następujące brzmienie:

„Przy wywozie zagranicę poniżej wyszczególnionych wyrobów włókienniczych, wytworzonych na polskim obszarze celnym, przyznaje się zwrot cła, uiszczonego za sprowadzone z zagranicy i zużyte do wyrobu tych towarów: przędzę, barwniki i chemikalja, podług następujących norm:

Nazwa towaru	Zwrot od 100 kg w złotych	
	białe wykończone	barwione
1. Tkaniny bawełniane, które w 1 kg wagi zawierają powyżej 15 m kw:		
a) zawierające w 1 cm kw osnowy i wątku razem do 40 nici włącznie	100.—	150.—
b) zawierające w 1 cm kw osnowy i wątku razem powyżej 40 do 70 nici włącznie	300.—	350.—
c) zawierające w 1 cm kw osnowy i wątku razem powyżej 70 nici	450.—	500.—
2. Tkaniny bawełniane, które w 1 kg wagi zawierają powyżej 10 do 15 m kw włącznie:		
a) zawierające w 1 cm kw osnowy i wątku razem do 70 nici włącznie	150.—	200.—
b) zawierające w 1 cm kw osnowy i wątku razem powyżej 70 nici	250.—	300.—
3. Tkaniny bawełniane, które w 1 kg wagi zawierają powyżej 4 do 10 m kw włącznie:		
a) zawierające w 1 cm kw osnowy i wątku razem do 50 nici włącznie	70.—	120.—
b) zawierające w 1 cm kw osnowy i wątku razem powyżej 50 nici .	120.—	170.—
4. Tkaniny bawełniane, które w 1 kg wagi zawierają do 4 m kw włącznie	50.—	90.—
5. Welwety bawełniane prążkowane i wzorzyste	110.—	160.—
6. Aksamity bawełniane gładkie	200.—	250.—
7. Materjały bawełniane dziane metrowe:		
a) wykonane z przędzy do Nr. 38 włącznie	80.—	130.—
b) „ „ pow. Nr. 38 do Nr. 60 włącznie . . .	140.—	190.—
c) „ „ pow. Nr. 60	220.—	270.—
8. Gotowe wyroby bawełniane, dziane bez dodatków:		
a) wykonane z przędzy do Nr. 38 włącznie	130.—	180.—
b) „ „ pow. Nr. 38 do Nr. 60 włącznie . . .	180.—	230.—
c) „ „ pow. Nr. 60 do Nr. 80 „	250.—	300.—
d) „ „ pow. Nr. 80	450.—	500.—
9. Gotowe wyroby bawełniane dziane z dodatkami tkanin, guzików i t. p.:		
a) wykonane z przędzy do Nr. 38 włącznie	150.—	200.—
b) „ „ pow. Nr. 38 do Nr. 60 włącznie . . .	200.—	250.—
c) „ „ pow. Nr. 60	280.—	330.—
10. Firanki bawełniane	260.—	
11. Tiul bawełniany:		
a) o wadze 1 m kw do 50 gr włącznie	520.—	
b) „ 1 m kw pow. 50 do 75 gr wł.	270.—	
c) „ 1 m kw pow. 75 gr	240.—	
12. Tkaniny wełniane barwione	95.—	
13. Tkaniny półwełniane barwione	69.30	
14. Tkaniny z jedwabiu sztucznego barwione	51.50	
15. Tkaniny półjedwabne barwione	51.50	
16. Dywany i chodniki z juty barwione	44.—	
17. Wyroby dziane wełniane barwione	95.—	
18. Wyroby dziane półwełniane barwione	69.30	
19. Wyroby dziane z jedwabiu sztucznego barwione	51.50	
20. Wyroby dziane półjedwabne barwione	51.50	
21. Odzież bawełniana barwiona	51.50	
22. Odzież wełniana barwiona	95.—	
23. Odzież półwełniana barwiona	69.30	
24. Materjały filcowe wełniane metrowe barwione	85.—	

§ 2. Po upływie trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, zaświadczenia, przewidziane w § 2 rozporządzenia z dnia 29 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 59, poz. 464) będą wydawane przez związki eksportowe, względnie izby przemysłowo-handlowe jedynie po stwierdzeniu przez nie, iż towary wyszczególnione w § 1 są wywożone do państw, będących dla nich bezpośredniemi rynkami zbytu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu i obowiązuje do 31 marca 1931 r. włącznie.

Kierownik Ministerstwa Skarbu: (—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Przemysłu i Handlu: (—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa: (—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dn. 11 czerwca 1930 r. Nr. 43, poz. 371).

329.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 maja 1930 r.

o odraczaniu wpłaty należności celnych przez Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) i w związku z ustępem ostatnim § 4 rozporządzenia Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 stycznia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 67) zarządza się, co następuje:

§ 1.

I. Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych korzystają z prawa do odraczania wpłaty należności celnych oraz podatków spożywczych i należności monopolowych, pobieranych przy odprawie celnej towarów, na okres czasu, nie przewyższający dziesięciu dni, o ile odprawy celnej dokonały ajencje celne tych kolei w wypadkach następujących:

a) jeżeli towar był adresowany na imię ajencji celnej Polskich Kolei Państwowych,

b) jeżeli towar był nadany nie pod adresem ajencji celnej Polskich Kolei Państwowych, lecz jeżeli nadawca w liście przewozowym uczynił adnotację, że formalności celne ma załatwiać ajencja celna Polskich Kolei Państwowych,

c) jeżeli towar jest nadany w bezpośredniej komunikacji zagranicznej pod adresem odbiorcy do tych miejscowości, gdzie niema urzędów celnych,

d) jeżeli towar nadany jest w bezpośredniej komunikacji zagranicznej pod adresem odbiorcy do miejscowości, gdzie istnieje urząd celny, lecz na zasadzie przepisów o przekazywaniu przesyłek celnych podlega ostatecznej odprawie na granicy,

e) jeżeli ajencja celna Polskich Kolei Państwowych załatwia odprawy towarów, nadanych pod adresem władz i instytucji państwowych na ich zlecenie, i o ile władze i instytucje państwowe nie korzystają z kredytowania należności, udzielanego im bezpośrednio w Ministerstwie Skarbu.

II. Ajencja celna i oddział transportowy Polskich Kolei Państwowych w Gdyni - Porcie korzystają z prawa do odraczania wpłaty należności celnych oraz podatków spożywczych i należności monopolowych, pobieranych przy odprawie celnej towarów, na okres czasu, nie przewyższający trzydziestu dni, we wszystkich bez ograniczenia wypadkach interwencji, tak z urzędu, jak i z komisu bez względu na sposób adresowania clonych przesyłek.

§ 2.

Na należności celne, przypadające z tytułu odprawionych towarów, urzędy celne otrzymują od Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych zobowiązania (wzór Nr. 1) z oznaczeniem terminu ich płatności.

§ 3.

Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych mogą wystawiać zobowiązania osobno na każdą odprawioną przesyłkę, lub razem na kilka przesyłek, które zostały odprawione jednocześnie.

§ 4.

Zobowiązania w imieniu Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych powinny być podpisane przez naczelnika ajencji celnej oraz deklaranta, lub ich zastępców.

§ 5.

Na każdej deklaracji celnej, z której należność odroczono, należy uczynić adnotację, z wyszczególnieniem Nr. i daty zobowiązania, wydanego przez Dyrekcję Polskich Kolei Państwowych na pokrycie odroczonej opłaty. Adnotację podpisują osoby, upoważnione do wydawania zobowiązań.

§ 6.

Zobowiązania powinny być pokryte przez Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych po upływie dziesięciu dni, przyczem wpłata powinna nastąpić najdalej po upływie 5 dni następnych, to jest każdego 15 miesiąca za pierwsze 10 dni, każdego 25 miesiąca za drugie 10 dni i każdego 5 miesiąca następnego za trzecie 10 względnie 11 dni ubiegłego miesiąca.

Zobowiązania ajencji celnej i oddziału transportowego P. K. P. w Gdynie Porcie, powinny być pokryte przez Dyrekcję Polskich Kolei Państwowych najpóźniej dnia 15-go każdego miesiąca za cały miesiąc ubiegły.

§ 7.

Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych mogą wpłacać ogółem sumy, przypadające za kilka wystawionych zobowiązań, dotyczących tego samego urzędu celnego.

§ 8.

W celu kontrolowania terminów płatności zobowiązań urzędy celne prowadzą specjalną księgę zobowiązań (wzór Nr. 2). Każdego dziesiątego dnia miesiąca w księdze zobowiązań należy wykazać ogólną sumę odroczonych należności i tegoż samego dnia doręczyć miejscowej ajencji celnej P. K. P. zawiadomienie z wyszczególnieniem: dat i numerów zobowiązań, ogólnej sumy, na jaką zostały wydane i terminu ich płatności.

Urząd celny w Gdyni ostatniego dnia każdego miesiąca wykazuje w księdze zobowiązań ogólną sumę odroczonych należności i następnego dnia doręcza ajencji celnej i oddziałowi trans-

portowemu Polskich Kolei Państwowych w Gdyni - Porcie zawiadomienie z wyszczególnieniem: dat i numerów zobowiązań, ogólnej sumy, na jaką zostały wydane, i terminu ich płatności.

§ 9.

Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych obowiązane są wpłacać sumy przypadające z tytułu wystawionych zobowiązań do Centralnej Kasy Państwowej, do Kas Skarbowych, lub Kas urzędów celnych w zależności od tego, na którą z tych kas zobowiązanie wystawiono.

Wpłaty uskuteczniane nie do kas urzędów celnych Centralna Kasa Państwowa, względnie kasy skarbowe, uważają, jako nadwyżki kasowe, otrzymane od tego urzędu celnego, na rachunek którego wpłata została uskuteczniona i zarachowują na sumy obrotowe, zaś urząd celny zarachowuje takie wpłaty na przychód w odpowiednich działach, paragrafach i pozycjach i na rozchód jako nadwyżkę kasową, przekazaną do Centralnej Kasy Państwowej, względnie odnośnej kasy skarbowej.

§ 10.

Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych wnoszą sumy, przypadające z tytułu wystawionych zobowiązań, do kas, wymienionych w § 9 przy specjalnych deklaracjach płatniczych (wzór Nr. 3) z osobna dla każdego urzędu celnego. Na deklaracji należy wyszczególniać, kto, jaką sumę, na dobro jakiego urzędu celnego i z jakiego tytułu wpłaca.

§ 11.

Jednocześnie Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych powinny zawiadomić odnośny urząd celny o dokonanej wpłacie z wyszczególnieniem: dat i numerów pokrytych zobowiązań, sumy dokonanej wpłaty i nazwy kasy, do której ona wpłynęła.

§ 12.

Centralna Kasa Państwowa i kasy skarbowe po otrzymaniu należności od Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych przesyłają niezwłocznie zawiadomienie do właściwych urzędów celnych o wpłaceniu poszczególnych kwot, używając w tym celu druku wzór Nr. 9 do § 52 Instrukcji dla kas skarbowych.

Kasy urzędów celnych sporządzają takie same zawiadomienia i dołączają je do właściwych dokumentów miejscowego urzędu celnego.

§ 13.

Zarachowanie i księgowanie wpływów za odroczone należności celne powinno się dokonywać na zasadzie obowiązujących przepisów.

§ 14.

Urząd celny po porównaniu zawiadomienia Centralnej Kasy Państwowej, kasy skarbowej lub kasy urzędu celnego (§ 12) z zawiadomieniem Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych (§ 11), czyni adnotację w księdze zobowiązań o wpłaceniu odnośnych sum.

§ 15.

Opłacone zobowiązania Dyrekcji Polskich Kolei Państwowych urząd celny zwraca właściwym Dyrekcjom Polskich Kolei Państwowych, z adnotacją o pokryciu należności.

§ 16.

Przy miesięcznych sprawozdaniach urzędy celne sporządzają oddzielne wykazy, zawierające następujące dane:

1) kwotę cła przypadającego z tytułu zobowiązań na pierwszy dzień miesiąca sprawozdawczego,

2) kwotę, na jaką wpłynęło zobowiązań w ciągu miesiąca,

3) sumę, na jaką opłacono zobowiązań w ciągu miesiąca,

4) ile długu pozostaje z końcem miesiąca sprawozdawczego.

§ 17.

W razie uchybienia terminu płatności zobowiązań urzędy celne zarządzają niezwłocznie wstrzymanie przyjmowania nowych zobowiązań i zawiadamiają o tem Departament Ceł.

§ 18.

Zawiadomienia Centralnej Kasy Państwowej względnie kas skarbowych i Dyrekcji Kolei Państwowych dołącza urząd celny do właściwych sprawozdań miesięcznych i przesyła je odnośnym władzom.

§ 19.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dn. 28 października 1920 r. o odraczaniu wpłaty należności celnych przez Dyrekcje Polskich Kolei Państwowych (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 44/45 z 1920 r., poz. 622 i „Monitor Polski" Nr. 267 z 1920 r), zmienione rozporządzeniami z dnia 13 września 1922 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 25, poz. 423 i „Monitor Polski" Nr. 237 poz. 158), z dnia 9 lipca 1923 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 15, poz. 451 i „Monitor Polski" Nr. 185 poz. 242), z dnia 10 grudnia 1923 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 1, poz. 36 z 1924 r. i „Monitor Polski" Nr. 290, poz. 411 z 1923 r.), oraz z dnia 28 marca 1928 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 14, poz. 198 i „Monitor Polski" Nr. 79, poz. 124).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Załącznik do rozp. Ministra Skarbu z dnia 22 maja 1930 r.

Wzór Nr. 1.

(strona pierwsza).

Zobowiązanie Nr. . . . . .

. . . . Dyrekcja Kolei Państwowych.

Termin płatności

dn. . . . . m. . . . . . . 193 . . r.

zł. . . . . gr. . . . . .

Nr. Nr. prima noty	Nr. Nr. deklaracyj	Suma zł	Suma gr

Zobowiązanie Nr. . . . .

. . . . Dyrekcja Kolei Państwowych obowiązuje się wpłacić do . . . .

. . . .

na dochód Skarbu Państwa w dniu . . . .

m-ca . . . . 193 . . r.

kwotę zł . . . . gr . . . . (słownie)

zł . . . . gr . . . .

tytułem należności celnych za towary oclone w Urzędzie Celnym w . . . . według niżej wyszczególnionych deklaracyj.

. . . . dn. . . . . . . m-ca . . . . 193 . .

Podpisy:

Nr. Nr. deklaracyj celnych	Suma zł	Suma gr	UWAGI

(strona druga).

Nr. Nr. deklaracyj celnych	Suma zł	Suma gr	UWAGI

Nr. Nr. prima noty	Nr. Nr. deklaracyj	Suma zł	Suma gr

Wzór Nr. 2.

Data	Nr. deklaracji celnej	Suma zakredytowanego cła		Nr. zobowiązania	Termin płatności	Data pokrycia zobowiązania	Pozycja dziennika przychodu urz. celn.	Zwrot opłacon. zobowiązania Dyrekcji K. P.		Nr. i data sprawozdania do Dep. Ceł o niewpłaceniu w terminie należności		UWAGI
		zł	gr					Data	Nr.	Data	Nr.	

Wzór Nr. 3.

Deklaracja płatnicza.

Przy niniejszem Dyrekcja K. P. wpłaca do:

1) Centralnej Kasy Państwowej

2) Kasy Skarbowej w . . . .

3) Kasy Urzędu Celnego w . . . .

na dochód Ministerstwa Skarbu z polecenia Urzędu Celnego w . . . .
tytułem należności celnych z zobowiązań Nr. Nr. . . . .

zł . . . . gr . . . . .

słownie zł . . . . gr. . . . .

. . . . dnia . . . . . . m-ca . . . . 193 . . r.

Podpis wpłacającego:

Polecenie do Kasy

Kwitu Nr. . . . .

Kasa przyjmuje powyższą kwotę:

1), 2) na rachunek Urzędu Celnego w . . . . jako nadwyżkę kasową,

3) na Dział . . . . . § . . . . poz. . . . . budżetu dochodowego Min. Sk.

Pozycja dziennika przychodu . . . . . Rachmistrz:
Kasa . . . .
(Monitor Polski z dnia 11 marca 1930 r. Nr. 133, poz. 195).

Loterja Państwowa.

330.

Komunikat Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej w sprawie terminu ciągnienia II klasy 21-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej.

Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej podaje do wiadomości, że ciągnienie II-ej klasy 21-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej odbędzie się **w sobotę i w poniedziałek dnia 14 i 16 czerwca 1930 r.** o godz. 8-ej z rana w Warszawie, przy ul. Nalewki 2 (Biuro Gen. Dyr. Lot. Państw.), wobec komisji rządowej, przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta, zaproszonych przez Prezydenta miasta.

Pożyczki państwowe.

331.

TABELA URZĘDOWA

wylosowanych w dniu 2 czerwca 1930 r. obligacyj I serji 5% Państwowej Renty Ziemskiej.

(Dz. U. R. P. Nr. 8 p. 58 i Nr. 61 p. 566 z r. 1928).

Wylosowane obligacje natychmiast są płatne i powinny być składane ze wszystkimi kuponami, których terminy płatności następują po dniu 1 czerwca 1930 r., w przeciwnym razie wartość brakujących kuponów będzie odliczana przy wypłacie kapitału obligacji.

V Rata.

NUMERY WYLOSOWANYCH OBLIGACYJ

po 5000 zł w złocie

129	261	516	615	678	788	922	976	1045
242	382	577	648	753	912	937	1012	1060

Razem sztuk 18 na sumę 90000 zł w złocie.

po 1000 zł w złocie

4106	5135	6189	6912	7596	8079	8478	8792	9247
4199	5234	6222	6994	7617	8097	8487	8824	9359
4299	5359	6273	7047	7690	8110	8541	8863	9373
4503	5442	6313	7050	7719	8135	8542	8902	9398
4555	5443	6543	7106	7769	8165	8561	8919	9498
4625	5578	6611	7381	7805	8287	8562	8961	9523
4892	5636	6632	7473	7891	8296	8588	8964	9607
4916	5645	6659	7490	7962	8324	8641	8988	9631
4975	5799	6744	7492	8059	8348	8699	9016	9658
5025	5850	6795	7552	8073	8353	8767	9183	
5053	5917	6845	7584	8076	8471	8773	9234	

Razem sztuk 97 na sumę 97000 zł w złocie.

po 500 zł w złocie

30580	30808	31142	31464	31591	31838	32038	32167	32304
30652	30858	31212	31475	31607	31870	32118	32194	32469
30664	30958	31306	31523	31622	31945	32133	32196	32578
30723	31027	31383	31566	31811	32029	32141	32302	32620
30754	31125	31458						

Razem sztuk 39 na sumę 9500 zł w złocie.

NUMERY WYLOSOWANYCH OBLIGACYJ

po 100 zł w złocie

36542	36709	36897	37146	37345	37543	37791	38191	38201
36619	36740	37028	37195	37349	37693	37843	38194	38307
36623	36799	37033	37298	37378	37725	37846	38196	38315
36653	36817	37142	37334	37475	37737			

Razem sztuk 33 na sumę 3300 zł w złocie

Ogółem wylosowano obligacyj sztuk 187 na sumę 209800 zł w złocie

Przepisy rachunkowo-kasowe.

332.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 31 maja 1930 r.

D. VII. 940/2/30,

w sprawie kasowości i rachunkowości drugiej Izby Skarbowej we Lwowie.

W związku z utworzeniem Izby Skarbowej II we Lwowie z okręgiem administracyjnym, obejmującym obszar terytorjalny województw stanisławowskiego i tarnopolskiego, od dnia 1 czerwca 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 327 z 1930 r.) Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) Od dnia 1 czerwca 1930 r. Kasa Skarbowa I we Lwowie prowadzić będzie dwa główne dzienniki przychodu, dwa dzienniki główne rozchodu i dwa dzienniki zbiorowe, a w szczególności:

a) Główny dziennik przychodu (rozchodu) i dziennik zbiorowy dla wszelkich obrotów z wyłączeniem obrotów Izby Skarbowej II we Lwowie z nazwą: „Główny dziennik przychodu (rozchodu) Izby Skarbowej I we Lwowie" i „Dziennik zbiorowy Izby Skarbowej I we Lwowie".

b) Główny dziennik przychodu (rozchodu) i dziennik zbiorowy dla obrotów Izby Skarbowej II we Lwowie z nazwą: „Główny dziennik przychodu (rozchodu) Izby Skarbowej II we Lwowie" i „Dziennik zbiorowy Izby Skarbowej II we Lwowie".

2) W głównym dzienniku przychodu (rozchodu) Izby Skarbowej II we Lwowie zarachowywać będzie Kasa Skarbowa I przychody budżetowe Ministerstwa Skarbu i wszelkie wpływy z tytułu potrąceń przy wypłatach oraz sumy niebudżetowe, administrowane przez Izbę Skarbową II we Lwowie, tudzież rozchody przez tę Izbę asygnowane.

3) Codziennie po ukończeniu czynności kasowych Kasa Skarbowa I porównywa ogólną sumę przychodów z ogólną sumą rozchodów, zapisanych w głównych dziennikach Izby Skarbowej II we Lwowie. Jeżeli się okaże nadwyżka rozchodów nad przychodami w gotowiźnie, to nadwyżkę tę zapisze Kasa Skarbowa I na przychód w gł. dzienniku przychodu Izby Skarbowej II we Lwowie jako zasiłek, otrzymany od Izby Skarbowej I we Lwowie, a jednocześnie tę samą kwotę na rozchód w głównym dzienniku rozchodu Izby Skarbowej I we, administrowane przez Izbę Skarbową II wewej II we Lwowie.

Odwrotnie postąpi Kasa Skarbowa I jeżeli się okaże nadwyżka przychodów nad rozchodami, t. j. zarachuje ją w dziennikach jako zasiłek udzielony Izbie Skarbowej I przez Izbę Skarbową II.

Po dokonaniu tego zarachowania Kasa Skarbowa I zamknie formalnie główne dzienniki przychodu (rozchodu) Izby Skarbowej II we Lwowie, zestawi dziennik zbiorowy Izby Skarbowej II we Lwowie, wykazując pozostałość w papierach wartościowych.

Dzienniki te jakoteż odnośne wykazy przesyłać będzie Kasa Skarbowa I w ustalonych terminach do Izby Skarbowej II we Lwowie.

4) W miarę potrzeby Izba Skarbowa II zarządzać będzie wypłaty za pośrednictwem P. K. O. z konta czekowego Kasy Skarbowej I we Lwowie na zasadach instrukcji o obrotach kas skarbowych za pośrednictwem P. K. O. (Dz. Urzęd. Min. Skarbu Nr. 16 z 1925 r.).

5) Kredyty budżetowe na wydatki własne Izby Skarbowej II we Lwowie jakoteż na wydatki podległych jej urzędów skarbowych otwierane będą wyłącznie w Izbie Skarbowej II we Lwowie.

6) Kredyty na wydatki budżetowe władz i urzędów innych resortów, których zakres działania rozciąga się poza obszar Województwa lwowskiego, a które mają siedzibę we Lwowie, otwierane będą nadal wyłącznie na rachunku Izby Skarbowej I we Lwowie.

7) Kredyty dla władz i urzędów asygnujących, które mają siedzibę na obszarze województw stanisławowskiego i tarnopolskiego, otwierane będą nadal w terytorjalnie właściwych kasach skarbowych.

8) Wszelkie księgi rachunkowe założy i prowadzić będzie Izba Skarbowa II we Lwowie na obroty od 1 czerwca 1930 r., wobec czego sprawozdania miesięczne i zamknięcia roczne obejmować będą okres czasu od 1 czerwca b. r. Również co do obrotów od 1 czerwca 1930 r. należeć będzie do Izby Skarbowej II obowiązek uzgadniania sprawozdań (wyciągów z ksiąg) władz i urzędów asygnujących na obszarze województw stanisławowskiego i tarnopolskiego.

9) Sprawozdania miesięczne i zamknięcia roczne za kwiecień i maj 1930 r. sporządzi Izba Skarbowa I we Lwowie; na tejże Izbie ciąży również obowiązek uzgadniania sprawozdań i zamknięć rocznych, dotyczących obrotów władz asygnujących na obszarze województw stanisławowskiego i tarnopolskiego za kwiecień i maj 1930 r.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:
(—) **Grodyński.**
Podsekretarz Stanu.

— — — — — — — — — — — — — — —

Warszawa, dnia 31 maja 1930 r.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. VII. 940/2/30.

a) wszystkim Departamentom,
b) wszystkim Władzom Centralnym,
c) Centralnej Księgowości,
d) Centralnej Kasie Państwowej,
e) Wydziałowi Inspekcyjnemu (Rachuba)
f) wszystkim Izbom Skarbowym (z wyjątkiem lwowskich) i Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

a — f) do wiadomości.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:
(—) **Grodyński.**
Podsekretarz Stanu.

Przepisy ubezpieczeniowe.

333.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 maja 1930 r.

w sprawie obniżenia kar za zwłokę przy egzekucjach należności Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych.

Na podstawie art. 53 p. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) zarządza się co następuje:

§ 1. Kary za zwłokę, pobierane od składek Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych w trybie art. 53 p. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu przymusowem w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342) obniża się z 2% miesięcznie do wysokości 1% miesięcznie.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i traci swą moc z dniem 1 maja 1931 r.

Prezes Rady Ministrów:
(—) *W. Sławek.*
Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*
Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dn. 11 czerwca 1930 r. Nr. 43, poz. 369).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

334.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 maja 1930 r.

o stosunku służbowym pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Na zasadzie ust. 5 art. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) zarządzam co następuje:

Część I.

PRZEPISY SŁUŻBOWE.

Postanowienia ogólne.

§ 1. Przepisy niniejsze regulują stosunek służbowy pracowników Państwowego Monopolu Spirytusowego — nazwanego w dalszym ciągu niniejszego rozporządzenia P. M. S. — z wyjątkiem:

a) Dyrektora i Zastępców Dyrektora P. M. S., którzy są urzędnikami w rozumieniu ustawy z dnia

17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 164) oraz

b) robotników, w tej liczbie i dozorców robotników (przodowników).

Przepisy niniejsze nie mają zastosowania do pracowników kontraktowych, czasowych oraz dietarjuszów.

Stosunek służbowy pracowników P. M. S., podlegających niniejszemu rozporządzeniu, ma charakter publiczno-prawny.

§ 2. Pracownicy P. M. S., podlegający przepisom niniejszego rozporządzenia, dzielą się na 3 kategorje:

1) Do I kategorji należą:

a) pracownicy biurowi, jako to: pracownicy referendarscy, rachunkowo-kasowi, kalkulacyjni, rysunkowi, kancelaryjni i t. p.;
b) pracownicy administracyjni, jako to: kierownicy zakładów P. M. S., inżynierowie, technicy, zarządcy, intendenci, kontrolerzy, magazynierzy i t. p.;
c) pracownicy techniczno - fabrykacyjni, używani do kierowania działalnością wytwórczą w zakładach P. M. S.;
d) pracownicy działów sprzedaży od kierowników zakładów sprzedaży do sprzedawców sklepowych włącznie;
e) inni pracownicy, pełniący funkcje analogiczne do wymienionych pod a), b), c) i d).

2) Do II kategorii należą:

a) majstrowie,
b) laboranci.

3) Do III kategorji należą: szoferzy, woźni i gońcy.

§ 3. Zawiązywanie i rozwiązywanie stosunku służbowego z pracownikami P. M. S. oraz wydawanie wszelkich innych decyzyj w sprawach tego stosunku w zakresie unormowanym niniejszem rozporządzeniem, należy, o ile w poszczególnych postanowieniach nie powiedziano inaczej, do Dyrektora P. M. S.

§ 4. Kandydaci do służby w P. M. S. winni posiadać:

1) obywatelstwo polskie,
2) nieskazitelną przeszłość,
3) kwalifikacje pod względem wykształcenia i przygotowania odpowiednio do zakresu czynności, jakie mają pełnić,
4) dobry stan zdrowia,
5) wiek określony w § 5.

Nie mogą być przyjęte do służby w P. M. S. osoby, przeciw którym toczy się postępowanie karno - sądowe lub upadłościowe, albo też postępowanie o pozbawienie ich własnowolności, oraz postępowanie dyscyplinarne, a to tak długo, dopóki trwa odnośne postępowanie.

§ 5. Kandydaci do służby w P. M. S. winni posiadać ukończony 18-ty rok życia.

Zasadniczo nie mogą być przyjmowane osoby, które przekroczyły 40-ty rok życia. Powyżej tego wieku mogą być przyjęte te osoby, których pozyskanie ze względu na specjalne kwalifikacje zawodowe, będzie dla P. M. S. szczególnie pożądane.

§ 6. Ubiegający się o przyjęcie do służby w P. M. S. winni wnieść podanie do Dyrekcji P.M.S.

Do podania należy dołączyć:

1) metrykę urodzenia,
2) dowód obywatelstwa polskiego,
3) dowód posiadanego wykształcenia (świadectwa studjów ogólnych i zawodowych),
4) świadectwa ewentualnej poprzedniej pracy,
5) dokumenty, stwierdzające stosunek do wojskowości,
6) dokładny życiorys,

oraz powołać się na referencje co najmniej 2-ch wiarogodnych osób.

Przed przyjęciem do służby kandydat zostaje poddany badaniu przez lekarza, wskazanego przez Dyrekcję P. M. S.

§ 7. Stosunek służbowy pracownika P. M. S. zawiązuje się przez mianowanie, z chwilą zgłoszenia się pracownika do służby.

W dekrecie nominacyjnym należy wymienić stanowisko służbowe, grupę uposażenia, miejsce służby oraz termin wyznaczony do zgłoszenia się do służby.

Nominacje na stanowiska służbowe z uposażeniem I-ej i II-ej grupy będą nadawane przez Dyrektora P. M. S., po uzyskaniu zgody Ministra Skarbu.

§ 8. W razie niezgłoszenia się do służby w terminie w dekrecie wyznaczonym, dekret nominacyjny się unieważnia, o ile kandydat w ciągu 14-tu dni od wyznaczonego terminu nie usprawiedliwi zwłoki.

Czas służby liczy się od dnia rzeczywistego objęcia służby.

§ 9. Pracownicy P. M. S. składają przy objęciu służby przysięgę służbową, według następującej roty:

„Przysięgam na powierzonem mi stanowisku spełniać swe obowiązki gorliwie i sumiennie, przestrzegać ściśle obowiązujących przepisów i wykonywać dokładnie polecenia swych przełożonych, zachować tajemnicę służbową, dbać o dobro instytucji oraz zachowywać się w służbie i poza służbą w sposób, odpowiadający godności instytucji i mego stanowiska".

§ 10. Małżonkowie, krewni w linji prostej (wstępni i zstępni) lub przysposobieni, krewni w linji bocznej do trzeciego oraz powinowaci do drugiego stopnia włącznie, nie mogą pracować razem w jednym dziale pracy. Pracownicy, pozostający do siebie w wyżej wymienionym stosunku, nie mogą również jednocześnie pracować w działach kasowych i gospodarczych z jednej, a w działach rachuby i kontroli z drugiej strony, o ile pierwsze podlegają drugim pod względem rachunkowości lub kontroli.

§ 11. Pracownicy, którzy nie ukończyli jeszcze 5-ciu lat służby w P. M. S., w razie powołania do obowiązkowej służby wojskowej w wojsku stałem, zostają zwolnieni ze służby w P. M. S.

Pracownicy, którzy ukończyli 5 lat służby w P. M. S., otrzymują, w razie powołania do obowiązkowej służby wojskowej w wojsku stałem, bezpłatny urlop.

Pracownicy, powołani na perjodyczne ćwiczenia wojskowe, otrzymują na czas odbywania tych ćwiczeń płatny urlop.

Na wypadek powołania do służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia wojska do stopy wojennej, będą pracownicy P. M. S. traktowani pod względem uposażenia i trwania stosunku służbowego narówni ze stałymi funkcjonarjuszami państwowymi.

Postanowienie ustępu 1 niniejszego paragrafu nie ma zastosowania do pracowników, którzy powołani zostali do odbywania pięciomiesięcznego okresu służby czynnej, stosownie do przepisów art. 60 ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku służby wojskowej w brzmieniu, nadanem w załączniku do obwieszczenia Ministra Spraw Wojskowych z dnia 8 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 458).

§ 12. Okres pierwszego roku służby uważa się u pracowników I-ej i II-ej kategorji (§ 2) za okres służby przygotowawczej, o ile Dyrektor P. M. S. nie zwolni pracownika od tej służby, względnie nie skróci okresu jej trwania. Okres ten może być przedłużony przez Dyrektora do lat 2.

Po odbyciu służby przygotowawczej pracownik zostanie poddany egzaminowi praktycznemu, którego zakres oraz sposób przeprowadzenia ustali Minister Skarbu w drodze oddzielnego zarządzenia.

§ 13. Dyrekcja P. M. S. prowadzi dla każdego pracownika wykaz stanu służby, do którego zapisuje się wszystkie istotne dane, dotyczące pracownika i przebiegu jego służby, w szczególności zaś dane, mające wpływ na przyznanie uposażenia, wymiar zaopatrzenia emerytalnego oraz pensji wdowiej i sierocej.

Pracownikowi przysługuje prawo przeglądania jego wykazu stanu służby.

Dyrektor P. M. S. ustali wzór wykazu stanu służby oraz sposób jego wypełniania i prowadzenia.

Pracownicy P. M. S. otrzymują legitymacje służbowe.

§ 14. Do wydawania opinji w sprawach osobowych pracowników P. M. S. powołana jest komisja kwalifikacyjna.

Do zakresu działania komisji kwalifikacyjnej należy w szczególności ustalanie corocznie dla użytku Dyrekcji P. M. S. ocen kwalifikacyjnych pracowników P. M. S. I-ej kategorji od najniższych grup uposażenia do IV-ej grupy uposażeniowej włącznie. Dyrektor P. M. S. może wprowadzić w miarę potrzeby takież ustalanie ocen kwalifikacyjnych i innych kategoryj pracowników P. M. S. Ustalone przez komisję oceny winny być komunikowane pracownikowi.

Jako oznaczenie ocen kwalifikacyjnych, ustala się oznaczenia: „bardzo dobrze", „dobrze", „dostatecznie", „niedostatecznie".

Przewodniczącego oraz członków komisji kwalifikacyjnej i ich zastępców mianuje Dyrektor P. M. S. z pośród pracowników P. M. S.

Komisja obraduje w składzie przewodniczącego oraz 4-ch członków względnie ich zastępców.

§ 15. Doręczenia decyzji (orzeczeń i zarządzeń) w sprawach, wynikłych z niniejszego rozporządzenia, są ważne i powodują bieg terminów, jeśli uskuteczniono je do rąk własnych pracownika.

Decyzje, od których służy pracownikowi prawo odwołania (§ 16), doręcza się za pokwitowaniem.

Jeżeli nie znane jest miejsce pobytu pracownika, który nie ustanowił pełnomocnika, lub też, gdy pracownik lub jego pełnomocnik odmawia przyjęcia pisma, zawierającego decyzję, wówczas obwieszcza się je przez wywieszenie w widocznem miejscu w zakładzie, do którego personelu pracownik należy. Doręczenie uważa się za dokonane, po upływie siedmiu dni od wywieszenia pisma.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie odnoszą się do doręczeń w postępowaniu dyscyplinarnem, unormowanych § 86.

§ 16. Jeżeli rozporządzenie niniejsze inaczej nie postanawia, pracownik może od decyzji (orzeczeń i zarządzeń) w sprawach, wynikłych z niniejszego rozporządzenia, wnieść w porządku służbowym odwołanie na piśmie do Ministra Skarbu, którego orzeczenie jest w toku instancyj ostateczne.

Odwołanie należy wnieść w terminie 14-dniowym, o ile rozporządzenie niniejsze nie stanowi inaczej.

Bieg terminu rozpoczyna się z dniem następującym po dniu doręczenia decyzji. Niedziele i święta ustawowe nie wstrzymują ani rozpoczęcia ani biegu terminu. Jeżeli koniec terminu przypada na niedzielę lub święto ustawowe, to za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy dzień powszedni.

Termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem nadano pismo, zawierające odwołanie,

w urzędzie pocztowym lub telegraficznym Rzeczypospolitej.

W razie uchybienia terminu wniesienia odwołania zarówno instancja odwoławcza, jak i władza, od której decyzji odwołanie wniesiono, może przywrócić termin na prośbę pracownika, gdy udowodni on, że uchybienie terminu nastąpiło bez jego winy, z powodu przeszkód nie do przezwyciężenia.

Prośbę o przywrócenie terminu może pracownik wnieść wraz z odwołaniem w terminie 7-dniowym od ustania przeszkody. Nieuwzględnienia takiej prośby nie można zaskarżyć.

Odwołanie nie ma mocy odraczającej, jeśli rozporządzenie niniejsze inaczej nie stanowi.

Obowiązki.

§ 17. Pracownik obowiązany jest spełniać swe obowiązki gorliwie i sumiennie oraz dbać o dobro instytucji.

Pracownik obowiązany jest zapoznać się dokładnie z obowiązującemi przepisami, potrzebnemi do spełniania poruczonych mu czynności i nie może się tłumaczyć ich nieznajomością.

Pracownik odpowiedzialny jest za ścisłe przestrzeganie obowiązujących przepisów oraz poleceń swych przełożonych i odpowiada za szkody, wynikłe z jego winy. O ile polecenie służbowe jest w przekonaniu pracownika niezgodne z obowiązującemi przepisami, lub przeciwne dobru instytucji, pracownik obowiązany jest spostrzeżenie swoje wyjawić przełożonemu, lecz w razie potwierdzenia, zlecenie to wykonać. W tym wypadku, o ile polecenie było ustne, może pracownik żądać potwierdzenia go na piśmie.

§ 18. Pracownik obowiązany jest zachować w ścisłej tajemnicy stosunki P. M. S. z jego klientami, a w szczególności sprawy, tyczące się zawartych lub zawrzeć się mających przez P. M. S. umów kupna - sprzedaży nieruchomości, o dostawę surowców i materjałów pomocniczych oraz maszyn, nazwisk oferentów i dostawców P. M. S., treści ofert oraz należności dostawców. Pracownik obowiązany jest dalej zachować w ścisłej tajemnicy sprawy, tyczące się sposobów i metod fabrykacji wyrobów monopolowych i ich opakowań, wydajności maszyn, wyniku ekspertyz, sprzedaży wyrobów P. M. S., spraw dyscyplinarnych pracowników P. M. S., operatów i danych statystycznych, tyczących się działalności P. M. S.

Również nie wolno dozwalać osobom nieuprawnionym wglądu do ksiąg i aktów P. M. S.

Poza wyżej wymienionemi sprawami, pracownik obowiązany jest zachować w ścisłej tajemnicy wszelkie sprawy, o których powziął wiadomość przy wykonywaniu swych obowiązków służbowych, a które Dyrektor P. M. S. w drodze zarządzenia uzna za poufne.

Obowiązek zachowania tajemnicy służbowej trwa zarówno w czasie pełnienia służby, jak i po rozwiązaniu stosunku służbowego.

Bez zezwolenia Dyrekcji P. M. S. nie wolno pracownikowi występować w charakterze rzeczoznawcy w sprawach, pozostających w bezpośrednim związku z jego zadaniami służbowemi, wyjąwszy wypadek, gdy opinji jego, jako rzeczoznawcy, zażąda sąd.

Bez zezwolenia władzy przełożonej pracownikowi nie wolno ani wytaczać w prasie, ani rozgłaszać przez wystąpienia publiczne spraw, dotyczących instytucji.

§ 19. Pracownik powinien zachowywać się w stosunku do swych przełożonych z uszanowaniem, w stosunku zaś do innych pracowników oraz klientów P. M. S. z uprzejmością i taktem.

Poza służbą powinien pracownik zachowywać się w sposób, odpowiadający godności instytucji i swego stanowiska.

§ 20. Wszelkie prośby i zażalenia w sprawach, wynikających ze stosunku służbowego, pracownik powinien wnosić w drodze służbowej na ręce bezpośredniego przełożonego, który winien je, o ile sprawa nie należy do jego kompetencji, przedstawić bezzwłocznie władzy właściwej wraz ze swoją opinją.

Tylko w wypadkach, w których chodzi o zażalenie na przełożonego, może pracownik wnieść zażalenie bezpośrednio do wyższych przełożonych względnie Dyrektora P. M. S.

§ 21. Pracownik powinien obrać sobie miejsce zamieszkania w ten sposób, by mógł zadość czynić wszystkim obowiązkom służby, oraz ma wskazać władzy służbowej miejsce swego zamieszkania i donosić o każdej jego zmianie.

Pracownicy, którym zostały przydzielone mieszkania przez P. M. S. (§ 111), są obowiązani w mieszkaniach tych zamieszkiwać.

§ 22. Pracownikom I-ej i II-ej kategorji nie wolno żądać ani przyjmować darów w jakiejkolwiek postaci, ofiarowywanych w związku z wykonywaniem przez nich obowiązków służbowych, bezpośrednio lub pośrednio im lub ich rodzinom oraz wogóle przysparzać sobie lub rodzinom jakichkolwiek korzyści przez wyzyskiwanie swego stanowiska.

Pracownikom III-ej kategorji nie wolno żądać za spełnianie czynności służbowych jakichkolwiek korzyści lub darów, jak również przez wyzyskiwanie swego stanowiska służbowego przysparzać lub starać się o przysporzenie sobie lub rodzinie jakichkolwiek korzyści.

§ 23. Bez otrzymania zezwolenia władzy przełożonej może pracownik opuścić służbę tylko w wypadkach choroby lub innej nieprzewidzianej, nagłej i ważnej przeszkody. O takich wypadkach powinien natychmiast zawiadomić swego bezpośredniego przełożonego.

Władza może żądać od pracownika udowodnienia przeszkody w pełnieniu obowiązków służbowych, a w przypadku choroby, poddać go badaniu lekarza przez siebie wyznaczonego.

Usprawiedliwiona nieobecność na służbie nie pociąga za sobą w zasadzie ujemnych skutków służbowych, ani co do pobierania uposażenia, ani co do innych praw. O ile jednak nieobecność na służbie z powodu choroby trwa dłużej niż 6 miesięcy, można rozwiązać z pracownikiem stosunek służbowy bez wypowiedzenia, przy zastosowaniu przepisów, zawartych w części III-ej.

Przy obliczaniu 6-miesięcznego czasu trwania choroby, liczy się jako przerwy tylko te okresy czynnej służby, które wynoszą przynajmniej połowę czasu poprzedniej nieobecności z powodu choroby. O ile służba czynna trwa krócej, nie stanowi ona przerwy, a poszczególne okresy choroby liczy się razem.

§ 24. Pracownikowi nie wolno oddawać się poza służbą zajęciom, które przeszkadzają mu w ścisłem pełnieniu obowiązków służbowych, stoją w sprzeczności z temi obowiązkami lub uchybiają powadze instytucji. Pracownik powinien donieść władzy służbowej o każdem ubocznem zajęciu i zaniechać takich zajęć, które władza uzna za niedopuszczalne.

§ 25. Pracownik P. M. S. obowiązany jest o spostrzeżonych nadużyciach służbowych pracowników instytucji, bez względu na zajmowane przez nich stanowisko, donieść swemu bezpośredniemu przełożonemu, a gdyby nadużycia tego dopuścił się bezpośredni przełożony — Dyrektorowi P. M. S.

§ 26. Pracownik obowiązany jest przestrzegać ściśle ustanowionych godzin pracy.

Rozkład godzin pracy ustalają zarządzenia Dyrektora P. M. S.

O ile ważne względy służbowe tego wymagają, mogą być pracownicy powoływani do pracy również poza normalnemi godzinami pracy.

Prawa.

§ 27. Pracownicy otrzymują uposażenie według norm, ustalonych w części II niniejszego rozporządzenia.

Uposażenie pracowników ulega zajęciu administracyjnemu, tudzież zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu nie więcej, niż do wysokości 1/5 części sumy uposażenia, przypadającego do wypłaty.

Tytułem wyjątku od powyższej zasady ogólnej uposażenie pracowników ulega zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu za alimenty do wysokości 2/5 uposażenia, przyczem pozostałe 3/5 wolne są od wszelkich zapowiedzeń i zajęć.

Przy zbiegu zapowiedzeń za alimenty i za inne należności lub długi, 1/5 część uposażenia staje się przedmiotem stosunkowego podziału zarówno na alimenty, jak na inne należności lub długi, drugą zaś 1/5 część przekazuje się wyłącznie na zaspokojenie samych tylko alimentów, o ileby pierwsza 1/5 część na nie przy zbiegu innych wierzycieli nie wystarczała.

§ 28. Pracownicy mają prawo do odprawy, względnie zaopatrzenia emerytalnego, pozostałe zaś po nich wdowy i dzieci prawo do pensji wdowiej względnie sierocej według zasad, określonych w części III niniejszego rozporządzenia.

Zaopatrzenia emerytalne oraz odprawy mogą ulec zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu tylko z tytułu alimentów, jako też zapowiedzeniu i zajęciu sądowemu lub administracyjnemu z tytułu należności Skarbu Państwa.

Wysokość zapowiedzeń i zajęć wynosi: dla alimentów 2/5 zaopatrzenia emerytalnego względnie odprawy, a dla należności Skarbu Państwa 1/5 zaopatrzenia emerytalnego, a 2/3 odprawy.

Pośmiertne nie ulega ani zapowiedzeniu, ani też zajęciu.

§ 29. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie można przyznawać pracownikom bezprocentowe zaliczki na uposażenie w wysokości i według zasad, które określi Minister Skarbu.

§ 30. Pracownicy P. M. S. korzystają z pomocy lekarskiej dla siebie i rodziny, mieszkającej z nimi we wspólnem gospodarstwie domowem i pozostającej na ich utrzymaniu, wedle zasad, ustalonych przez Ministra Skarbu.

Za członków rodziny w rozumieniu powyższego postanowienia uważa się:

a) żonę, względnie zupełnie niezdolnego do zarobkowania męża,
b) dzieci ślubne i uprawnione, tudzież pasierby do ukończenia lat 18-tu.

§ 31. Pracownikom P. M. S. przysługuje prawo do korzystania z następujących urlopów wypoczynkowych:

1) pracownikom I-ej kategorji do 10-ciu lat służby przez 4, ponad 10 — 20 lat służby przez 5, ponad 20 lat służby przez 6 tygodni;
2) pracownikom II-ej kategorji do 20-u lat służby przez 4, ponad 20 lat służby przez 5 tygodni;
3) pracownikom III-ej kategorji do 10-ciu lat służby przez 2, ponad 10 — 20 lat służby przez 3, a wreszcie ponad lat 20 służby przez 4 tygodnie.

Do wymiaru urlopu wypoczynkowego można wliczyć wszystkie urlopy, udzielone pracownikowi w ciągu roku.

Urlopy wypoczynkowe mogą być z ważnych względów służbowych w każdym czasie przerwane, lub przeniesione na inny czas w obrębie tego samego, lub nawet następnego roku kalendarzowego. Pracownikowi, którego odwołano z urlopu, należy zwrócić koszta podróży tam i zpowrotem, spowo-

dowane przerwaniem urlopu według norm, ustalonych dla podróży służbowych.

§ 32. Pracownikowi może być udzielony poza urlopem wypoczynkowym, w wyjątkowych wypadkach, urlop dla załatwienia spraw osobistych, rodzinnych lub majątkowych.

Pracownik może otrzymać urlop dla poratowania zdrowia na podstawie świadectwa lekarza, wskazanego przez Dyrekcję P. M. S., względnie na podstawie odpowiedniego świadectwa lekarza urzędowego.

Gdy urlop na załatwienie spraw osobistych, rodzinnych lub majątkowych trwa dłużej niż miesiąc, urlop zaś dla poratowania zdrowia — dłużej niż 6 miesięcy, wstrzymuje się za dalszą część urlopu uposażenie i czasu tego urlopu nie zalicza się do czasu służby.

Przy obliczaniu 6-miesięcznego względnie 1-miesięcznego czasu trwania urlopu ma analogiczne zastosowanie postanowienie, zawarte w ust. 4 § 23.

§ 33. Pracownika można pociągnąć do odpowiedzialności materjalnej za szkodę, wynikłą z jego winy dla P. M. S., z powodu jego czynności służbowych, co nie wyklucza odpowiedzialności porządkowej i dyscyplinarnej.

Jeśli winę za szkodę, wynikłą dla P. M. S., ponosi kilku pracowników, a wysokość szkody, wyrządzonej przez każdego z nich, nie da się określić, wówczas wszyscy odpowiadają solidarnie.

Orzeczenie o obowiązku zwrotu szkody i jej wysokości w postępowaniu administracyjnem wydaje władza przełożona po przeprowadzeniu dochodzenia.

W dochodzeniach należy przesłuchać pracownika, zbadać świadków, a w razie potrzeby biegłych, bez odbierania od nich przysięgi, oraz sprawdzić inne dowody, w szczególności zaś dowody z ksiąg, akt i dokumentów. Pracownik ma prawo zadawać pytania świadkom i biegłym, uczestniczyć w sprawdzaniu innych dowodów oraz przeglądać i sporządzać odpisy z akt dochodzenia.

Orzeczenie winno być uzasadnione i ma zawierać pouczenie o odwołaniu.

Od orzeczenia może pracownik wnieść odwołanie (§ 16) do naczelnej władzy P. M. S. (Ministra Skarbu), za pośrednictwem władzy przełożonej (orzekającej), w terminie miesięcznym od dnia następującego po dniu doręczenia orzeczenia.

Orzeczenie naczelnej władzy P. M. S. (Ministra Skarbu) jest ostateczne w postępowaniu administracyjnem, co nie wyklucza jednak możności skierowania sprawy na drogę sądową.

Odpowiedzialność służbowa.

§ 34. Pracowników, którzy naruszają obowiązki swego stanowiska przez czyn, zaniechanie lub zaniedbanie, pociąga się niezależnie od ich ewentualnej sądowej odpowiedzialności karnej lub cywilnej, do odpowiedzialności służbowej, według przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 35. Władza dyscyplinarna nad pracownikami P. M. S. należy do wyższej komisji dyscyplinarnej przy Ministerstwie Skarbu dla pracowników P. M. S., komisji dyscyplinarnej P. M. S. oraz Dyrektora P. M. S.

§ 36. Wyższa komisja dyscyplinarna i komisja dyscyplinarna P. M. S. składają się każda z przewodniczącego, jego zastępców i potrzebnej ilości członków, mianowanych na 3 lata. Przewodniczącego, zastępców i członków wyższej komisji dyscyplinarnej przy Ministerstwie Skarbu dla pracowników P. M. S. mianuje Minister Skarbu z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu i pracowników P. M. S., zaś przewodniczącego, zastępców i członków komisji dyscyplinarnej P. M. S. — na wniosek Dyrektora P. M. S. — z pośród pracowników P. M. S.

§ 37. Naruszenia obowiązków służbowych, szkodzące interesom i dobru instytucji, lub uchybiające jej powadze, stanowią występki służbowe, zaś wszelkie inne naruszenia obowiązków służbowych, nieposiadające tych cech, stanowią przekroczenia służbowe.

§ 38. Za naruszenie obowiązków służbowych, będące występkiem służbowym, nakłada się następujące kary dyscyplinarne:

1) naganę,
2) odliczenie lat służby od roku do lat trzech,
3) obniżenie grupy uposażenia o jedną lub dwie z ewentualnem przeniesieniem na niższe stanowisko,
4) wydalenie ze służby ze zmniejszeniem zaopatrzenia emerytalnego względnie odprawy do 50%,
5) wydalenie ze służby z pozbawieniem zaopatrzenia emerytalnego względnie odprawy.

§ 39. Za naruszenie obowiązków służbowych, będące przekroczeniem służbowem, nakłada się kary porządkowe:

a) upomnienia,
b) karę pieniężną do wysokości 25% jednomiesięcznego uposażenia.

§ 40. Wymierzanie kar porządkowych (§ 39) należy do Dyrektora P. M. S., wymierzanie zaś kar dyscyplinarnych, wymienionych w § 38 i w § 46 — do komisji dyscyplinarnej P. M. S.

Dyrektor P. M. S. może przekazać kierownikom podległych Dyrekcji P. M. S. zakładów, o ile chodzi o pracowników tych zakładów, prawo do wymierzania kar za przekroczenia służbowe (§ 39). Od orzeczeń za przekroczenia służbowe, nakładających karę z § 39, a wydanych ewentualnie przez kierowników zakładów służy pracownikom odwołanie do Dyrektora P. M. S. Odwołanie winno być wniesione w ciągu dni 14.

Od orzeczeń, wymierzających kary z § 39 oraz z § 38 punkt 1, 2 i 3, wydanych wedle właściwości przez Dyrektora P. M. S., względnie komisję dyscyplinarną P. M. S. niema odwołania.

§ 41. Przed nałożeniem kary należy dać obwinionemu możność usprawiedliwienia się. O nałożonej karze za przekroczenia służbowe należy pracownika zawiadomić na piśmie z podaniem motywów.

Kary nałożone za występki służbowe wpisuje się do wykazu stanu służby.

§ 42. Przy karze odliczenia lat służby okres ten pracownikowi odlicza się przy wymiarze szczebla.

W razie obniżenia grupy uposażenia otrzymuje pracownik w niższej grupie uposażenia najniższy jej szczebel.

§ 43. Członkom rodziny pracownika, którego zwolniono z pozbawieniem prawa do zaopatrzenia emerytalnego (§ 38 p. 5), Dyrektor P. M. S. może w razie okoliczności, zasługujących na szczególne uwzględnienie, przyznać odpowiedni stały zasiłek na utrzymanie, który jednak nie może przewyższać normalnej ich pensji wdowiej lub sierocej.

Zasiłek taki przyznać można już z chwilą wstrzymania wypłaty uposażenia pracownikowi zwolnionemu.

Do powyższego zasiłku mają zastosowanie postanowienia części III-ej niniejszego rozporządzenia, dotyczące utraty prawa do pensji wdowiej lub sierocej.

§ 44. Jeżeli naruszenie obowiązków służbowych ma cechę czynu karygodnego, zagrożonego powszechnemi ustawami karnemi, Dyrekcja P. M. S. wnosi doniesienie karne do właściwej władzy sądowej.

§ 45. Pracownik, skazany prawomocnym wyrokiem sądu karnego, zostaje wydalony ze służby z pozbawieniem prawa do zaopatrzenia emerytalnego względnie odprawy, o ile skazanie pociąga za sobą utratę zdolności do piastowania urzędu publicznego.

§ 46. Emeryci P. M. S. podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za występki służbowe, popełnione w czasie służby czynnej.

O ile chodzi o naruszenie tajemnicy służbowej, odpowiadają również w wypadku dopuszczenia się go po zwolnieniu ze służby.

Na emerytów nakłada się następujące kary:

1) czasowe lub stałe zmniejszenie zaopatrzenia emerytalnego, najwyżej o 25%;
2) w razie szczególnie obciążających okoliczności — pozbawienie prawa do zaopatrzenia emerytalnego.

Postanowienia niniejszego rozporządzenia, dotyczące odpowiedzialności służbowej pracowników P. M. S., oraz postępowania dyscyplinarnego przeciw tymże pracownikom, z powodu występków służbowych, mają zastosowanie także do emerytów P. M. S.

§ 47. Gdy przeciwko pracownikowi wdrożono postępowanie sądowo-karne, lub dochodzenie z powodu obwinienia go o występek służbowy, Dyrektor P. M. S. może w każdej chwili zawiesić go w pełnieniu czynności służbowych, o ile ze względu na rodzaj i doniosłość popełnionego przestępstwa lub występku, wskazane jest natychmiastowe usunięcie pracownika od wykonywania obowiązków służbowych.

Pracownika zakładu P. M. S. może zawiesić tymczasowo w pełnieniu czynności służbowych również kierownik zakładu, jeżeli ze względu na rodzaj występku konieczne jest natychmiastowe usunięcie pracownika od wykonywania obowiązków służbowych.

Przeciw takiemu zarządzeniu może pracownik w przeciągu dni 8, licząc od dnia następującego po dniu zawiadomienia o zawieszeniu, wnieść odwołanie do Dyrektora P. M. S.

W analogicznych wypadkach służy prawo do tymczasowego zawieszenia w służbie również urzędnikowi, któremu powierzono przeprowadzenie inspekcji względnie dochodzenia, zarządzone jednak w ten sposób tymczasowe zawieszenie może znieść władza przełożona nad urzędnikiem, przeprowadzającym inspekcję.

Zawieszenie w służbie przez Dyrektora P. M. S. nie podlega zaskarżeniu.

O ile względem pracownika zarządzono karny areszt sądowy, śledczy (prewencyjny), należy pracownika natychmiast zawiesić w pełnieniu służby.

§ 48. Zawieszenie pracownika w pełnieniu służby kończy się po uprawomocnieniu się wydanego przez właściwą władzę dyscyplinarną (§ 35) orzeczenia o winie i karze nałożonej na pracownika.

Dyrektor P. M. S. może jednak w razie stwierdzenia, że przyczyny, które spowodowały zawieszenie, odpadły wcześniej, uchylić zawieszenie bezzwłocznie, po ustaniu tych przyczyn.

Na czas trwania zawieszenia może Dyrektor P. M. S. ograniczyć uposażenie pracownika do połowy.

§ 49. Jeżeli pracownik został skazany na karę, wymienioną w punktach 4 i 5 § 38, czasu zawieszenia w służbie nie zalicza się do czasu służby, jak również nie wypłaca się pracownikowi części uposażenia, wstrzymanej przez czas zawieszenia. W przeciwnym razie czas zawieszenia liczy się do czasu służby czynnej, a oprócz tego należy wypłacić część uposażenia, wstrzymaną przez czas zawieszenia.

§ 50. W razie śmierci obwinionego, postępowanie dyscyplinarne, bez względu na stadjum, w którem się znajduje, podlega umorzeniu, może być jednak przeprowadzone na żądanie ustawowych spadkobierców zmarłego.

§ 51. Członkowie komisji dyscyplinarnej są w wykonywaniu swoich funkcyj samodzielni i niezawiśli.

Komisje dyscyplinarne obradują i orzekają w kompletach, złożonych z przewodniczącego lub jego zastępcy i 4-ch członków. Przewodniczący i przynajmniej jeden członek kompletu muszą posiadać, w miarę możności, wykształcenie prawnicze.

W kompletach dyscyplinarnych zapadają uchwały bezwzględną większością głosów. Przewodniczący głosuje na ostatku.

Komisje dyscyplinarne otrzymują potrzebne przedmioty i pomoc kancelaryjną od tych władz, przy których są czynne. Władze te wyznaczą również protokólantów do rozpraw dyscyplinarnych z pośród podległych im urzędników względnie pracowników.

Postępowanie dyscyplinarne.

§ 52. Całe postępowanie dyscyplinarne powinno być otoczone jaknajściślejszą tajemnicą.

Szczegółów z postępowania dyscyplinarnego nie wolno podawać do publicznej wiadomości względnie ogłaszać.

Uchwały i orzeczenia komisji dyscyplinarnej można ogłaszać jedynie za zezwoleniem Dyrekcji P. M. S.

§ 53. Wdrożenie postępowania dyscyplinarnego przeciwko pracownikowi P. M. S. następuje na podstawie doniesienia dyscyplinarnego, skierowanego przez Dyrekcję P. M. S. do komisji dyscyplinarnej.

Doniesienie dyscyplinarne powinno zawierać dokładne wskazanie faktów, w których władza dopatruje się naruszenia obowiązków służbowych.

§ 54. Komisja dyscyplinarna, po odebraniu doniesienia i po zasięgnięciu zdania rzecznika, bez udziału stron orzeka, czy sprawa wymaga wdrożenia śledztwa dyscyplinarnego, czy też nie; o ile przytem komisja dyscyplinarna uzna, że w danym wypadku zachodzi jedynie wykroczenie służbowe, może równocześnie nałożyć karę z § 39. Przed rozstrzygnięciem można zarządzić przeprowadzenie lub uzupełnienie dochodzeń wstępnych, za pośrednictwem Dyrekcji P. M. S.

§ 55. Komisja dyscyplinarna może, za zgodą rzecznika dyscyplinarnego, zamiast uchwały o wdrożeniu śledztwa, powziąć uchwałę o przekazaniu sprawy bezpośrednio do rozprawy dyscyplinarnej.

§ 56. Obwinionemu pracownikowi należy za pośrednictwem Dyrekcji P. M. S. doręczyć uchwałę o wdrożeniu śledztwa dyscyplinarnego.

§ 57. Jeżeli naruszenie obowiązków służbowych ma cechy czynu karygodnego, zagrożonego powszechnemi ustawami karnemi, komisja dyscyplinarna czyni doniesienie karne, o ile tego nie uczyniła już Dyrekcja P. M. S. względnie kierownik zakładu.

Aż do ostatecznego zakończenia postępowania sądowo-karnego, postępowanie dyscyplinarne może być uchwałą komisji zawieszone.

§ 58. O ile zapadła uchwała o wdrożeniu śledztwa dyscyplinarnego, komisja dyscyplinarna zwraca się do Dyrekcji P. M. S. o wyznaczenie jednego lub więcej pracowników do przeprowadzenia śledztwa.

§ 59. Prowadzący śledztwo nie może zasiadać w komplecie orzekającym, lub być powołanym do innej czynności w postępowaniu dyscyplinarnem.

§ 60. Prowadzący śledztwo przesłuchuje świadków, a w razie potrzeby znawców, nie odbierając od nich przysięgi i bada wszystkie okoliczności, potrzebne do wyjaśnienia sprawy, jako też środki dowodowe.

Po ukończeniu śledztwa, prowadzący je przesyła akta rzecznikowi dyscyplinarnemu, który po sformułowaniu ostatecznem punktów obwinienia, kieruje akta wraz ze swemi wnioskami do komisji dyscyplinarnej.

§ 61. Prowadzący śledztwo winien dać obwinionemu sposobność wypowiedzenia się co do wszystkich punktów obwinienia, jak również co do wyniku śledztwa; natomiast na przeglądanie akt śledczych tak obwinionemu, jak i ewentualnie jego obrońcy, zezwala tylko o tyle, o ile uzna to za nieszkodliwe dla celów śledztwa. Odmowa lub fizyczna niemożność współudziału ze strony obwinionego nie wstrzymuje postępowania śledczego.

§ 62. Rzecznik dyscyplinarny może postawić wniosek o uzupełnienie śledztwa, jak również wnieść nowe punkty obwinienia. Obwinionemu również służy prawo do postawienia wniosku o przeprowadzenie pewnych określonych dochodzeń.

O ile prowadzący śledztwo nie przychyla się do wniosku o uzupełnienie śledztwa — przedstawia sprawę do decyzji komisji dyscyplinarnej, której uchwała w tym wypadku nie podlega odrębnemu zaskarżeniu.

§ 63. Komisja dyscyplinarna po otrzymaniu od rzecznika dyscyplinarnego aktów śledztwa dyscyplinarnego, uchwala bez udziału stron albo przekazanie sprawy do rozprawy dyscyplinarnej, albo umorzenie postępowania dyscyplinarnego. W tym drugim wypadku komisja dyscyplinarna może również powziąć uchwałę o nałożeniu kary w myśl § 39.

W uchwale przekazującej przytoczyć należy dokładnie punkty obwinienia oraz wskazać zarządzenia, które komisja dyscyplinarna wydaje, celem przygotowania ustnej rozprawy.

§ 64. Do rozprawy dyscyplinarnej wzywa się obwinionego z równoczesnem doręczeniem uchwały przekazującej i udzieleniem listy członków kompletu orzekającego.

Obwiniony pracownik ma prawo w ciągu dni 8 po doręczeniu listy członków kompletu orzekającego, wyłączyć z niej 2 osoby, bez podania powodu.

§ 65. Po doręczeniu uchwały przekazującej, obwiniony lub jego obrońca ma prawo przeglądać akta sprawy, z wyjątkiem protokółu obrad i sporządzić z akt potrzebne odpisy. Prócz tego zarówno obwiniony, jak i rzecznik dyscyplinarny mogą w ciągu 8 dni po doręczeniu im uchwały stawiać dalsze wnioski, które rozstrzyga komisja dyscyplinarna. Decyzje takie nie podlegają odrębnemu zaskarżeniu.

Odpis uchwały przekazującej sprawę do rozprawy dyscyplinarnej, zarówno jak i uchwały o umorzeniu postępowania — w obu wypadkach z uzasad-

nieniem — doręcza się w drodze służbowej obwinionemu pracownikowi oraz rzecznikowi dyscyplinarnemu.

§ 66. Dzień rozprawy dyscyplinarnej wyznacza przewodniczący komisji dyscyplinarnej, wzywając do stawienia się na ten termin obwinionego oraz rzecznika dyscyplinarnego.

O ile ustanowiono obrońcę, wzywa się go również do rozprawy.

Komisja dyscyplinarna może zarządzić, by obwiniony stawił się na rozprawie dyscyplinarnej osobiście z zastrzeżeniem, że w razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa, obrońca jego nie będzie dopuszczony do udziału w sprawie, a rozprawa ustna będzie przeprowadzona i orzeczenie wydane zaocznie.

§ 67. Komisja dyscyplinarna może wzywać do rozprawy dyscyplinarnej także świadków i znawców.

§ 68. Rozprawa dyscyplinarna odbywa się wyłącznie przy udziale osób, niniejszem rozporządzeniem uprawnionych do udziału w sprawie.

§ 69. Rozprawą kieruje przewodniczący, który przestrzega porządku wyjaśnień, replik i uwag oraz czuwa nad formalnym i rzeczowym biegiem postępowania.

§ 70. Rozprawę dyscyplinarną rozpoczyna się odczytaniem uchwały przekazującej, potem następuje przesłuchanie obwinionego, wezwanie świadków i znawców oraz w miarę potrzeby odczytanie protokółu dochodzeń wstępnych i śledztwa, jak również innych ważniejszych dla sprawy akt i dokumentów. Obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu służy prawo wypowiedzenia się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych oraz stawiania pytań świadkom i znawcom, za zezwoleniem przewodniczącego.

§ 71. Po zamknięciu postępowania dowodowego, następują wywody i wnioski rzecznika dyscyplinarnego, tudzież obwinionego i jego obrońcy. Stronie obwinionej w każdym wypadku służy ostatni głos.

§ 72. Komisja dyscyplinarna może przy rozstrzyganiu sprawy opierać się tylko na tych faktach i okolicznościach, które ujawniono na rozprawie dyscyplinarnej i na ich podstawie wydaje orzeczenie według swego przekonania.

§ 73. Komisja dyscyplinarna wydaje orzeczenie, w którem albo uwalnia pracownika od zarzuconego mu naruszenia obowiązków, albo uznaje go winnym; w tym ostatnim wypadku komisja dyscyplinarna nakłada karę dyscyplinarną lub porządkową.

§ 74. Narada i głosowanie kompletu orzekającego przy rozstrzyganiu sprawy są tajne. Sentencję (tenor) orzeczenia sporządza się na piśmie, które podpisują przewodniczący i członkowie kompletu. Sentencję tę ogłasza stronom przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu. Odpis orzeczenia, które powinno być przygotowane w ciągu 8 dni po ogłoszeniu sentencji, doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

Orzeczenie powinno zawierać:

1) dzień wydania orzeczenia,
2) wymienienie komisji dyscyplinarnej oraz kompletu orzekającego, protokólanta i rzecznika dyscyplinarnego,
3) imię i nazwisko oraz stanowisko i siedzibę urzędową obwinionego,
4) przedmiot obwinienia,
5) uzasadnienie orzeczenia,
6) sentencję orzeczenia.

§ 75. Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, w którym zapisać należy datę, miejsce rozprawy, nazwiska członków kompletu orzekającego oraz protokólanta, stron i ich zastępców, w końcu dokładnie streścić przebieg rozprawy.

Protokół podpisują przewodniczący kompletu orzekającego i protokólant.

§ 76. Od orzeczeń komisji dyscyplinarnej P. M. S., a nakładających kary wymienione w punktach 4 i 5 § 38, może zarówno obwiniony, jak i rzecznik dyscyplinarny odwołać się do wyższej komisji dyscyplinarnej przy Ministerstwie Skarbu dla pracowników P. M. S. z powodu orzeczenia o winie i karze i z powodu niezastosowania formalności, ustalającej winę i karę. Odwołanie odracza wykonanie orzeczenia.

§ 77. Odwołanie wnieść należy w ciągu 8 dni po dniu doręczenia odpisu orzeczenia na ręce przewodniczącego komisji dyscyplinarnej P. M. S., który przesyła je wraz z właściwemi aktami do wyższej komisji dyscyplinarnej przy Ministerstwie Skarbu dla pracowników P. M. S.

§ 78. Wyższa komisja dyscyplinarna przy Ministerstwie Skarbu dla pracowników P. M. S. rozstrzyga bez udziału stron w wypadkach:

1) gdy odwołanie jest niedopuszczalne, opóźnione lub wniesione przez osobę nieuprawnioną,
2) gdy uzna za potrzebne uzupełnienie śledztwa.

W pierwszym wypadku wyższa komisja dyscyplinarna odrzuca odwołanie, a w drugim przesyła sprawę komisji dyscyplinarnej P. M. S., celem przeprowadzenia uzupełnień śledztwa.

We wszystkich innych wypadkach wyższa komisja dyscyplinarna przeprowadza rozprawę dyscyplinarną i wydaje orzeczenie, stosując analogicznie postanowienia o rozprawie dyscyplinarnej i orzekaniu w komisji dyscyplinarnej P. M. S.

§ 79. Orzeczenia komisji dyscyplinarnej P. M. S. nie zaskarżone w terminie przepisanym stają się prawomocne z upływem tego terminu, orzeczenia zaś wyższej komisji dyscyplinarnej przy Ministerstwie Skarbu dla pracowników P. M. S. — niezwłocznie po ich ogłoszeniu.

§ 80. Prawomocne orzeczenia dyscyplinarne podlegają wykonaniu przez Dyrektora P. M. S.; w tym celu przewodniczący komisji dyscyplinarnej przesyła Dyrektorowi P. M. S. odpis orzeczenia dyscyplinarnego, stwierdzając prawomocność orzeczenia.

Kary dyscyplinarne zapisuje się do wykazu stanu służby, a odpis orzeczenia dyscyplinarnego dołącza się do akt osobowych.

§ 81. Na żądanie pracownika, skazanego na karę dyscyplinarną, lub na żądanie jego ustawowych spadkobierców, można wznowić postępowanie nawet po wykonaniu kary, o ile osoby te przedstawią takie nowe fakty, lub środki dowodowe, nieznane w poprzedniem postępowaniu, które same przez się lub w związku z faktami poprzednio ustalonemi lub z dowodami poprzednio zebranemi, mogą spowodować uwolnienie od zarzutu lub nałożenie kary porządkowej, albo zamiast wydalenia łagodniejszej kary dyscyplinarnej.

§ 82. Żądanie wznowienia postępowania wnosić należy do komisji dyscyplinarnej P. M. S.

Komisja ta rozstrzyga bez udziału stron o dopuszczalności wznowienia.

§ 83. Dopuszczenie wznowienia postępowania wstrzymuje wykonanie kary. Komisja dyscyplinarna P. M. S. zarządza w razie potrzeby uzupełnienie lub przeprowadzenie nowego śledztwa, poczem przekazuje sprawę do rozprawy dyscyplinarnej.

§ 84. Jeżeli pracownika, na którego korzyść dozwolono wznowienie postępowania dyscyplinarnego, uznano winnym ponownie, nie można orzec kary surowszej od nałożonej w poprzedniem postępowaniu.

Przy wymiarze kary należy uwzględnić karę już poniesioną.

§ 85. O ile po wznowieniu postępowania dyscyplinarnego uniewinniono pracownika pierwotnie skazanego na karę dyscyplinarną, albo nałożono na niego łagodniejszą karę dyscyplinarną, lub karę porządkową, Dyrekcja P. M. S. obowiązana jest zwrócić mu lub w razie jego śmierci, członkom jego rodziny, uprawnionym do zaopatrzenia wdowiego lub sierocego, to, co pracownik lub wymienieni członkowie rodziny, wskutek poprzedniego skazania stracili z dochodów służbowych lub zaopatrzenia.

§ 86. Wszelkie doręczenia, które następują w postępowaniu dyscyplinarnem, są ważne i powodują bieg terminów, jeżeli uskuteczniono je do rąk własnych obwinionego, jego obrońcy, względnie rzecznika dyscyplinarnego lub jego zastępcy.

O ile miejsce pobytu obwinionego jest nieznane, a nie ustanowił on obrońcy, to za faktyczne doręczenie uważa się doręczenie do rąk obrońcy ustanowionego z urzędu.

§ 87. W razie spóźnienia terminu do wniesienia zażalenia lub skargi wyższa komisja dyscyplinarna może na prośbę obwinionego zezwolić na przywrócenie terminu, o ile obwiniony wykaże, że niezależnie od jego woli i winy okoliczności nie pozwoliły mu dotrzymać terminu.

Prośbę o przywrócenie terminu z równoczesnem złożeniem zażalenia lub skargi wnosić należy do komisji dyscyplinarnej P. M. S., która przesyła ją z wnioskiem rzecznika dyscyplinarnego do wyższej komisji dyscyplinarnej przy Ministerstwie Skarbu dla pracowników P. M. S.

Wyższa komisja dyscyplinarna, zezwoliwszy na przywrócenie terminu, może zaraz wydać orzeczenie merytoryczne.

§ 88. W celu strzeżenia dobra służby, naruszonego przez uchybienie obowiązkom służbowym, ustanawia się przy każdej komisji dyscyplinarnej rzecznika dyscyplinarnego z grona pracowników P. M. S., względnie urzędników Ministerstwa Skarbu z odpowiednią liczbą zastępców.

Rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępców przy komisji dyscyplinarnej P. M. S. mianuje Minister Skarbu z pośród pracowników P. M. S. na wniosek Dyrektora P. M. S., zaś rzecznika dyscyplinarnego i jego zastępców przy wyższej komisji dyscyplinarnej przy Ministerstwie Skarbu dla pracowników P. M. S. — z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu i pracowników P. M. S.

Obowiązkiem rzecznika dyscyplinarnego jest przy przeprowadzaniu postępowania dyscyplinarnego stać na straży dobra służby, ścisłego wykonywania obowiązków służbowych przez pracowników P. M. S. oraz godności i powagi stanowiska.

Komisja dyscyplinarna przedsiębierze każdą uchwałę nie inaczej, jak po wysłuchaniu zdania rzecznika dyscyplinarnego; przy naradach i głosowaniu kompletu orzekającego rzecznik nie może być obecny.

§ 89. Rzecznicy komisyj dyscyplinarnych, działając w ścisłej zależności od swych władz przełożonych, mają obowiązek:

a) uczestniczenia we wszystkich posiedzeniach komisji dyscyplinarnej;
b) stawiania w razie potrzeby wniosków o wezwanie świadków; komisja nie może odmówić takiemu żądaniu;
c) donoszenia władzy przełożonej o wszystkich wypadkach wykroczeń służbowych, które doszły do ich wiadomości w toku postępowania dyscyplinarnego;
d) udziału w śledztwie dyscyplinarnem przez wgląd w akta w toku śledztwa i stawianie wobec prowadzącego śledztwo odpowiednich wniosków;
e) na zlecenie Dyrekcji P. M. S. branie udziału w dochodzeniu wstępnem z prawami, przewidzianemi wyżej w punkcie d).

§ 90. Pracownikowi, pociągniętemu do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wolno przybrać sobie

w postępowaniu dyscyplinarnem obrońcę z pośród pracowników P. M. S.

Na prośbę obwinionego może mu być przydany zamiast obrońcy z wyboru obrońca z urzędu, którego wyznacza Dyrekcja P. M. S. z grona pracowników P. M. S.

Pracownikowi P. M. S. nie wolno nie podjąć się obrony, jeżeli został ustanowiony obrońcą z urzędu. Ani w wypadku dobrowolnego przyjęcia obrony, ani w razie ustanowienia go obrońcą z urzędu, pracownik nie może za to przyjmować wynagrodzenia. Koszty istotnie poniesione przez obrońcę w interesie obrony zwraca Dyrekcja P. M. S.

W razie sporu o wysokość tych kosztów, decyduje ostatecznie właściwa komisja dyscyplinarna.

Pracownikowi, spełniającemu zadanie obrońcy, Dyrekcja P. M. S. udzieli urlopu nieodzownie potrzebnego do spełniania tych czynności.

§ 91. Obrońca ma obowiązek przytoczyć w obronie wszystkie okoliczności, które uważa w tym celu za konieczne i przydatne i zastosować przewidziane w rozporządzeniu niniejszem środki obrony. Jest on obowiązany zachować w tajemnicy wszystkie poufne informacje, udzielone mu z tytułu obrony.

§ 92. Członków komisji dyscyplinarnej i rzecznika dyscyplinarnego można wyłączyć od udziału w sprawie w wypadkach i na zasadach, przewidzianych w ustawie postępowania karnego przy wyłączeniu sędziów i prokuratorów.

Zmiany i rozwiązanie stosunku służbowego.

§ 93. Pracownik może być przeniesiony ze względów służbowych do innego zakładu w tej samej lub innej miejscowości.

Przeniesienia z urzędu mogą być dokonywane tylko w obrębie tej samej kategorji stanowisk (§ 2) i na stanowiska nie niższej od posiadanej już przez pracownika grupy uposażenia.

Za zgodą pracownika, wyrażoną na piśmie, może on być przeniesiony i na stanowisko niższej grupy uposażenia.

Przy przeniesieniach z urzędu należą się pracownikowi koszty przesiedlenia według norm, ustalonych w części II niniejszego rozporządzenia.

Przy przeniesieniach na prośbę pracownika przyznanie w całości lub w części kosztów przesiedlenia zależy od uznania Dyrektora P. M. S.

Dyrektor P. M. S. względnie kierownik zakładu P. M. S. w związku z przesiedleniem pracownika zwolni go na czas odpowiedni od pełnienia służby, uwzględniając przytem jego warunki osobiste i rodzinne.

§ 94. Stosunek służbowy między pracownikiem a P. M. S. rozwiązuje się na skutek:

1) wypowiedzenia stosunku służbowego przez Dyrekcję P. M. S.,
2) wypowiedzenia stosunku służbowego przez pracownika,
3) zwolnienia ze służby w drodze dyscyplinarnej,
4) śmierci pracownika,
5) w wypadkach, przewidzianych w § 11 ustęp 1 i w § 45.

§ 95. Dyrektorowi P. M. S. przysługuje prawo wypowiedzenia pracownikowi stosunku służbowego w każdym czasie z następującemi terminami wypowiedzenia:

a) w stosunku do pracowników I-ej i II-ej kategorji:

1) jeden miesiąc dla pracowników, odbywających służbę przygotowawczą,
2) trzy miesiące dla wszystkich innych pracowników;

b) w stosunku do pracowników III-ej kategorji:

1) dwa tygodnie dla pracowników, mających mniej niż rok służby w P. M. S.,
2) miesiąc dla pracowników powyżej jednego roku służby.

Terminy miesięczne wypowiedzenia winny odpowiadać miesiącom kalendarzowym.

Pracownik, któremu Dyrekcja P. M. S. wypowiedziała stosunek służbowy otrzymuje uposażenie do końca miesiąca, w którym następuje rozwiązanie stosunku służbowego.

Pracownik zwolniony otrzymuje odprawę względnie zaopatrzenie emerytalne według zasad, ustalonych w części III niniejszego rozporządzenia.

§ 96. W wypadku zwolnienia pracownika w drodze wypowiedzenia (§ 95), może być pracownik bezzwłocznie usunięty ze służby za zapłatą przypadającego mu za czasokres wypowiedzenia uposażenia. Za podstawę do obliczenia tej należności należy wziąć ostatnio pobierane uposażenie służbowe pracownika.

W wypadku wydalenia pracownika ze służby w drodze dyscyplinarnej, otrzymuje wydalony uposażenie do końca miesiąca, w którym został wydalony.

§ 97. Pracownicy P. M. S. I-ej i II-ej kategorji mogą każdego czasu wypowiedzieć stosunek służbowy na 3 miesiące naprzód, a w ciągu pierwszego roku służby na 1 miesiąc naprzód, pracownicy III-ej kategorji — na 1 miesiąc naprzód, a w ciągu pierwszego roku służby — na 2 tygodnie naprzód.

Terminy miesięczne wypowiedzenia powinny odpowiadać miesiącom kalendarzowym.

Dyrektor P. M. S. może na prośbę pracownika, o ile względy służbowe na to pozwalają, odstąpić od wyżej wymienionego terminu wypowiedzenia.

Dyrektor P. M. S. może nie przyjąć wypowiedzenia, jeżeli pracownik pozostaje w śledztwie karnem lub wdrożono przeciwko niemu postępowanie dyscyplinarne.

Pracownik zwolniony na własną prośbę przestaje pobierać uposażenie i ewentualne inne świadczenia z końcem miesiąca, w którym rozwiązano stosunek służbowy.

Przez dobrowolne wystąpienie ze służby pracownik i jego rodzina tracą wszelkie prawa, wynikające ze stosunku służbowego.

W razie ponownego jednak przyjęcia do służby w P. M. S. pracownikowi zalicza się lata poprzedniej służby pod warunkiem wpłacenia podjętych ewentualnie w myśl § 138 wkładek emerytalnych.

Rezygnujący ze służby pracownik nie traci praw do emerytury, jeżeli w chwili wystąpienia odpowiadał warunkom § 120 ustęp b) niniejszego rozporządzenia.

§ 98. W razie śmierci pracownika znajdują zastosowanie do wdowy i sierot po nim pozostałych przepisy części III niniejszego rozporządzenia.

Uposażenie należy się do końca miesiąca, w którym śmierć nastąpiła.

§ 99. Pracownicy winni przed zwolnieniem oddać swe czynności w należytym porządku osobie, wskazanej przez władzę służbową, zwrócić pobrane zaliczki oraz legitymację i inne dokumenty, służące do wykonywania uprawnień służbowych.

Dopiero po zupełnym uregulowaniu tych spraw może pracownik otrzymać odprawę względnie zaopatrzenie emerytalne oraz odpis wykazu stanu służby.

§ 100. Samowolne porzucenie służby przez pracownika pociąga za sobą wydalenie go ze służby bez postępowania dyscyplinarnego z utratą wszelkich praw, wynikających ze stosunku służbowego. Od decyzji Dyrektora P. M. S., uznającej porzucenie służby za samowolne opuszczenie służby, przysługuje pracownikowi odwołanie do Ministra Skarbu w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po zawiadomieniu o decyzji. Pracownik winien zwrócić naprzód wypłacone uposażenie, sięgające poza dzień porzucenia służby, jako też dopełnić wobec P. M. S. wszystkich obowiązków, przewidzianych na wypadek rozwiązania stosunku służbowego.

§ 101. Przyjęcie do służby unieważnia się, jeżeli się okaże, że pracownik został przyjęty do służby na podstawie dokumentów fałszywych lub nieważnych, albo jeżeli wyjdą na jaw okoliczności, niedopuszczające w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia przyjęcia do służby.

Unieważnienie powoduje utratę wszelkich praw zarówno dla pracownika, jak i jego rodziny.

Część II.

PRZEPISY UPOSAŻENIOWE.

§ 102. Ustanawia się dla pracowników P. M. S. 14 grup uposażenia, w każdej zaś grupie pewną liczbę szczebli.

§ 103. Wysokość uposażenia miesięcznego, oznaczona w złotych, ustalona jest w następującej tabeli:

Grupa uposażenia	Szczeble uposażenia A	B	C
I	1.450.—	1.525.—	1.600.—
II	1.175.—	1.235.—	1.295.—
III	950.—	1.000.—	1.050.—
IV	810.—	855.—	900.—
V	675.—	715.—	755.—
VI	575.—	610.—	645.—
VII	490.—	520.—	550.—
VIII	420.—	440.—	460.—
IX	350.—	370.—	390.—
X	300.—	315.—	330.—
XI	270.—	280.—	290.—
XII	225.—	235.—	245.—
XIII	180.—	190.—	200.—
XIV	145.—	155.—	165.—

§ 104. Dyrektor P. M. S. może przyznać pracownikom P. M. S. indywidualnie dodatek do uposażenia w wysokości do 40% uposażenia miesięcznego, przewidzianego w § 103.

Przyznanie dodatku może być zależnie od uznania Dyrektora P. M. S. w każdej chwili cofnięte.

§ 105. Zaszeregowanie stanowisk służbowych w P. M. S. do grup uposażenia, wymienionych w tabeli § 103, będzie przeprowadzone osobnem rozporządzeniem Ministra Skarbu.

§ 106. Liczbę stanowisk w poszczególnych grupach uposażenia dla P. M. S. ustala na każdy rok budżetowy Minister Skarbu.

§ 107. Posunięcie do wyższych grup uposażenia następuje w drodze pisemnego zarządzenia.

§ 108. W obrębie danej grupy uposażenia przejście na szczebel wyższy odbywa się automatycznie co 3 lata, w stałych terminach półrocznych: 1-szy stycznia i 1-szy lipca każdego roku.

Termin posunięcia z jednego szczebla uposażenia do następnego ustala się w ten sposób, że czasu od dnia przyznania danej grupy uposażenia do najbliższego terminu posunięć nie uwzględnia się.

Do czasokresu posunięć nie zalicza się:

a) czasu urlopu bezpłatnego;

b) czasu zawieszenia w służbie, o ile nie zapadła decyzja Dyrektora P. M. S. uwalniająca, względnie o ile nie nałożono jedynie kary z § 39;

c) okresu, za który komisja kwalifikacyjna ustaliła dla pracownika ogólną ocenę kwalifikacyjną: „niedostatecznie".

Przy ustalaniu terminu najbliższego posunięcia po ustaniu powodu wstrzymującego posunięcie do wyższego szczebla, pierwotny termin posunięcia przesuwa się w ten sposób, że niepełne półrocze, większe od 3-ch miesięcy, liczy się za pełne, okresu zaś nieprzekraczającego 3-ch miesięcy nie bierze się w rachubę.

W razie przeniesienia pracownika za jego zgodą na stanowisko niższej grupy uposażenia (§ 93 ustęp 3), Dyrektor P. M. S. może mu przyznać w grupie niższej szczebel posiadany poprzednio w grupie wyższej.

§ 109. Przy pierwszej nominacji pracownik otrzymuje zawsze uposażenie pierwszego szczebla danej grupy.

Przy posunięciach do wyższych grup uposażenia pracownik otrzymuje w wyższej grupie uposażenia ten szczebel, który pod względem liczby złotych jest bezpośrednio wyższy od szczebla, zajmowanego poprzednio w grupie niższej.

§ 110. Uposażenie pracowników P. M. S. wypłaca się miesięcznie zgóry. Jeżeli termin płatności przypada na dzień wolny od zajęć służbowych, wypłata uposażenia następuje w dniu poprzednim.

Prawo do otrzymania uposażenia powstaje dla wstępujących do służby w P. M. S. od dnia faktycznego objęcia służby.

W razie awansowania do wyższej grupy uposażenia, pobory wyższe przysługują pracownikowi od najbliższego terminu płatności uposażenia.

Pracownicy, którzy pozostawali przez cały rok kalendarzowy w służbie P. M. S., otrzymują w miesiącu grudniu danego roku jedną płacę nadliczbową w wysokości pełnego uposażenia, należnego za miesiąc grudzień.

§ 111. Dyrektor P. M. S. może przydzielić pracownikom P. M. S. z urzędu lub na ich prośbę, tytułem części uposażenia służbowego, mieszkania w domach, stanowiących własność względnie dzierżawionych lub użytkowanych przez P. M. S.

Minister Skarbu ustali w drodze oddzielnego zarządzenia wykaz stanowisk, z zajmowaniem których Dyrektor P. M. S. może połączyć przymus mieszkania w pomieszczeniach P. M. S. i przydzielać mieszkania z urzędu.

Należność za mieszkania przydzielone tytułem części uposażenia w pomieszczeniach P. M. S. potrąca się przy wypłacie uposażenia; normy obliczania tej należności ustali Minister Skarbu w drodze oddzielnego zarządzenia.

W wypadku rozwiązania stosunku służbowego, lub też przeniesienia do innej miejscowości, pracownik winien na żądanie P. M. S. opuścić przydzielone mu, tytułem części uposażenia, mieszkanie, najdalej w ciągu 3 miesięcy, licząc od dnia rozwiązania stosunku służbowego względnie przeniesienia.

§ 112. Woźni, szoferzy i gońcy po przesłużeniu 1/2 roku, otrzymują corocznie od Dyrekcji P. M. S. bezpłatne ubrania służbowe oraz co 3 lata — płaszcz.

§ 113. Pracownicy P. M. S. otrzymują:

1) w razie podróży służbowej do miejscowości, położonej poza zwykłem miejscem służbowem:
   a) diety,
   b) zwrot kosztów podróży;
2) w razie delegacji do miejscowości, położonej poza zwykłem miejscem służbowem:
   a) diety za czas podróży i za czas pozostawania w delegacji,
   b) zwrot kosztów podróży;
3) w razie przeniesienia z urzędu do innej miejscowości:
   a) zasiłek w wysokości 2-miesięcznego uposażenia dla utrzymujących rodzinę i 1-miesięcznego dla samotnych,
   b) zwrot kosztów podróży dla przeniesionego i jego rodziny (§ 30 ustęp 2),
   c) zwrot kosztów przewozu urządzenia domowego.

§ 114. Diety dzienne wynoszą:

dla pracowników	I	grupy uposażenia	zł 30.—
" "	II i III	" "	" 25.—
" "	IV i V	" "	" 20.—
" "	VI i VII	" "	" 16.—
" "	VIII i IX	" "	" 14.—
" "	X i XI	" "	" 12.—
" "	XII, XIII i XIV	" "	" 10.—

Jednostką obliczania diet jest 24-godzinny okres czasu, liczony od chwili wyjazdu ze zwykłego miejsca służbowego do chwili powrotu do tegoż miejsca, przyczem:

a) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa dłużej niż 24 godziny, należy się za końcowy okres czasu, o ile on wynosi więcej niż 12 godzin, cała dieta, o ile zaś wynosi więcej niż 6 godzin — połowa diety;
b) jeżeli pobyt poza zwykłem miejscem służbowem trwa krócej niż 24 godziny, należy się połowa diety, o ile pobyt ten trwa dłużej niż 6 godzin, zaś cała dieta tylko w tym wypadku, gdy pobyt poza zwykłem miejscem służbowem, trwający dłużej niż 6 godzin, przypada na porę nocną między 21-szą a 6-tą godziną.

§ 115. Zwrot kosztów podróży obejmuje: cenę biletu jazdy koleją, statkiem lub innemi środkami komunikacji oraz koszty dojazdu na dworzec względnie do przystani i zpowrotem, jak również wydatki na tragarzy.

Pracownikom I-ej i II-ej grupy uposażenia zwraca się cenę biletów I-ej klasy kolei lub statku, III-ej do IX-ej grupy uposażenia — II-ej klasy, X-ej do XIV-ej grupy uposażenia — III-ej klasy.

Jeżeli na statku są tylko 2 klasy, cenę biletu I-ej klasy zwraca się również pracownikom III-ej do IX-ej grupy uposażenia, II-ej zaś klasy — pracownikom X-ej do XIV-ej grupy uposażenia.

Dyrektor P. M. S. może przyznawać pracownikom zwrot dopłat za miejsca sypialne.

Tytułem pokrycia kosztów dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego względnie do przystani

i z przystani oraz wydatków na tragarzy, wypłaca się ryczałt, a mianowicie:

pracownikom I-ej i II-ej	grupy uposażenia	zł. 6.—
„ III do IX-ej	„ „	„ 4.—
„ X do XIV-ej	„ „	„ 3.—

licząc za dojazd w danej miejscowości tam i zpowrotem łącznie.

§ 116. W wypadku delegacji wypłaca się diety w wysokości, ustalonej w § 114, t. j. całe diety przez pierwsze 2 tygodnie, licząc od dnia następującego po dniu przybycia do miejsca delegacji, przez następnych 6 tygodni diety zmniejszone dla utrzymujących rodzinę o 20%, dla samotnych o 40%, po upływie zaś tego czasu diety zmniejszone dla utrzymujących rodzinę o 30%, dla samotnych o 50%.

Delegacja może trwać zasadniczo tylko 1/2 roku. Przedłużenie delegacji ponad ten okres wymaga zgody Ministra Skarbu.

§ 117. Koszty przewozu urządzenia domowego muszą być udowodnione oryginalnemi listami przewozowemi, rachunkami lub kwitami, użycie wozu meblowego wymaga uprzedniej zgody Dyrektora P. M. S.

§ 118. Udającym się w podróż służbową, delegowanym oraz przeniesionym do innej miejscowości przysługuje prawo do zaliczki do wysokości przypuszczalnych kosztów podróży i diet względnie kosztów delegacji lub przesiedlenia.

§ 119. Należności z tytułu wyjazdów służbowych zagranicę zostaną ustalone przez Ministra Skarbu w drodze oddzielnego zarządzenia.

Część III.

PRZEPISY EMERYTALNE.

§ 120. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego nabywa pracownik po upływie co najmniej 10-ciu lat służby w P. M. S. w razie zwolnienia ze służby:

a) w myśl postanowień § 23 ustęp 3, § 38 punkt 4 oraz § 95 niniejszego rozporządzenia,

b) na własną prośbę w wypadkach:

1) trwałej niezdolności do służby, stwierdzonej przez lekarza, wskazanego przez Dyrekcję P. M. S.,

2) ukończenia 60-ciu lat życia,

3) uzyskania prawa do pełnego zaopatrzenia emerytalnego i ukończenia 55 lat życia.

§ 121. W drodze wyjątku nabywa pracownik P. M. S. prawo do zaopatrzenia emerytalnego:

1) po upływie 5-ciu lat nieprzerwanej służby, jeżeli zwolnienie ze służby nastąpiło z powodu trwałej niezdolności do służby, spowodowanej kalectwem lub chorobą, nabytą bez własnej winy, po wstąpieniu do służby, gdy kalectwo względnie choroba pozostaje w związku przyczynowym ze służbą,

2) bez względu na czas służby, wskutek trwałej niezdolności do służby z powodu:

a) nieszczęśliwego wypadku, wynikłego z powodu lub w czasie pełnienia obowiązków służbowych,

b) działań wojennych w miejscu służbowego pobytu,

c) chorób zakaźnych, panujących epidemicznie w miejscu służbowego pobytu.

§ 122. Pracownikowi P. M. S., który po nieprzerwanej, co najmniej 10-letniej służbie, stał się trwale niezdolnym do służby, a ponadto utracił bez własnej winy trwale co najmniej 95% zdolności do zarobkowania, dolicza się przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego w granicach § 135 niniejszego rozporządzenia 10 lat do czasu służby, podlegającego normalnemu zaliczeniu do wysługi emerytalnej.

Pracownikowi P. M. S., który wskutek wypadków, wymienionych w punkcie 2 § 121, utracił również zdolność do pracy zarobkowej, wymierza się zaopatrzenie emerytalne według norm § 135 niniejszego rozporządzenia, doliczając ponadto do wysługi emerytalnej w granicach tegoż paragrafu, zależnie od stopnia utraty zdolności do zarobkowania:

przy utracie zdolności od 35% do 54%		2 lata
„ „ „ „ 55% „ 74%		4 „
„ „ „ „ 75% „ 84%		6 „
„ „ „ „ 85% „ 94%		8 „
„ „ „ „ 95% „ 100%		10 „

W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, może Dyrektor P. M. S., za zgodą Ministra Skarbu, przyznać zaopatrzenie emerytalne w wymiarze wyższym od przewidzianego w ustępie 1 niniejszego paragrafu, aż do 100% podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego (§ 135).

Doliczenie lat do wysługi emerytalnej w myśl niniejszego paragrafu następuje pod warunkiem:

1) niezdolności do służby, spowodowanej przyczynami, wskazanemi w punkcie 2 § 121 niniejszego rozporządzenia, stwierdzonej badaniem komisji lekarskiej, wyznaczonej przez Dyrekcję P. M. S.;

2) zgłoszenia wypadku w ciągu jednego roku Dyrekcji P. M. S.

W przypadkach, zasługujących na wyjątkowe uwzględnienie, a należycie usprawiedliwionych i udowodnionych, zgłoszenie może nastąpić i później do 3-ch lat po zajściu wypadku.

§ 123. Trwała niezdolność do służby, uzasadniająca prawo do zaopatrzenia emerytalnego, winna być stwierdzona przez komisję lekarską, wyznaczoną przez Dyrektora P. M. S.

Skład komisji oraz tryb jej postępowania ustali Minister Skarbu w drodze oddzielnego zarządzenia.

§ 124. Pobierający zaopatrzenie emerytalne pracownik, którego zwolnienie nastąpiło z powodu choroby, lub trwałej niezdolności do służby, może być w ciągu lat 6, licząc od dnia zwolnienia, poddany zarządzeniem Dyrektora P. M. S. badaniu ko-

misji lekarskiej (§ 123), a w razie stwierdzenia ustania przyczyny zwolnienia — powołany zpowrotem do służby.

§ 125. Zaopatrzenie emerytalne oraz pensje wdowie i sieroce przyznaje i wymierza Dyrektor P. M. S.

Przeciwko decyzji Dyrektora P. M. S. w sprawie zaopatrzenia emerytalnego względnie pensji wdowiej i sierocej służy prawo odwołania się do Ministra Skarbu w ciągu 30 dni, licząc od dnia doręczenia dekretu pensyjnego.

§ 126. Gdyby pracownikowi lub pozostałej po nim rodzinie, oprócz zaopatrzenia, przewidzianego w niniejszem rozporządzeniu, służyło z innego tytułu prawo do zaopatrzenia, wypłacanego ze Skarbu Państwa, lub z instytucji państwowej, uprawniony ma prawo wyboru.

§ 127. Emeryt P. M. S. (wdowa, sierota), który świadomie wprowadził władzę w błąd, celem uzyskania bezprawnie emerytury (pensji wdowiej, sierocej), odprawy lub pośmiertnego, lub też wyższego wymiaru odprawy lub pośmiertnego, obowiązany jest niezależnie od odpowiedzialności sądowo-karnej, wynagrodzić P. M. S. wyrządzoną szkodę.

O ile kto w podobny sposób uzyskał wyższy wymiar zaopatrzenia emerytalnego od przypadającego mu w myśl niniejszego rozporządzenia, traci prawo do dalszego pobierania zaopatrzenia, niezależnie od odpowiedzialności sądowo-karnej i obowiązku zwrotu szkody, wyrządzonej P. M. S.

§ 128. Do wysługi emerytalnej zalicza się czas służby, w myśl postanowień ustępu 2 § 8 niniejszego rozporządzenia, względnie § 97 ustęp 7.

Do wysługi emerytalnej zalicza się również czas służby robotniczej w P. M. S., o ile przejście z tej służby do służby podlegającej przepisom niniejszego rozporządzenia, nastąpiło bezpośrednio.

W razie ponownego przyjęcia na służbę emeryta P. M. S., zalicza się przy ponownem zwolnieniu cały czas, uwzględniony przy poprzednim wymiarze emerytury.

§ 129. Czas czynnej służby wojskowej, odbytej podczas wojny w czasie od dnia rozpoczęcia działań wojennych do dnia zawieszenia broni, poprzedzającego zawarcie pokoju, liczy się przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego podwójnie pracownikom, powołanym do służby wojskowej, jako też pełniącym służbę w formacjach wojskowych względnie na terenie operacyjnym, podporządkowanym dowództwu armji. Przy częściowej mobilizacji oblicza się w ten sposób czas służby odbytej podczas wojny, tylko pełniącym służbę w formacjach zmobilizowanych. Czas przebytej niewoli liczy się pojedyńczo, o ile zaś dostanie się do niewoli nastąpiło z winy pracownika, czas ten nie podlega zaliczeniu do wysługi emerytalnej.

Przy wymiarze zaopatrzenia emerytalnego dolicza się czas obowiązkowej służby wojskowej, jako też minimalny, odnośnemi ustawami przepisany, czas studjów wyższych na jednym z wydziałów uniwersytetu lub w równorzędnym zakładzie naukowym, jeżeli czas studjów nie biegnie równolegle z czasem służby zaliczalnej do emerytury i tylko w przypadku całkowitego zakończenia studjów przepisanemi egzaminami, jednakowoż w ilości nie wyższej niż 4 lata.

Czas obowiązkowej służby wojskowej oraz studjów wyższych ma wpływ tylko na wysokość zaopatrzenia emerytalnego, a nie na uzasadnienie roszczenia o to zaopatrzenie.

§ 130. Pracownikowi, który przeszedł na służbę do P. M. S. bezpośrednio ze służby państwowej, może Dyrektor P. M. S. zaliczyć do wysługi emerytalnej czas służby państwowej polskiej w całości lub w części. Czas służby państwowej ma wpływ jedynie na wymiar, nie zaś na uzasadnienie roszczenia do zaopatrzenia emerytalnego, z wyjątkiem wypadków trwałej niezdolności do służby, lub śmierci pracownika przed upływem 10 lat służby w P. M. S.

W wyjątkowych wypadkach pracownikom, o których mowa w ustępie 1 niniejszego paragrafu, może Dyrektor P. M. S. doliczyć do czasu służby w P. M. S. czas, podlegający zaliczeniu w służbie państwowej, w myśl odpowiednich przepisów, bez ograniczeń, wprowadzonych postanowieniami ustępu 1 niniejszego poragrafu. Decyzja Dyrektora P. M. S. wymaga w tym wypadku uprzedniej zgody Ministra Skarbu.

§ 131. Wykwalifikowanemu pracownikowi, który swą poprzednią służbą względnie pracą zawodową nabył specjalne kwalifikacje, mające bezpośrednie zastosowanie w P. M. S., może Dyrektor P. M. S. równocześnie z przyjęciem lub po przyjęciu do służby w P. M. S. zaliczyć do wysługi emerytalnej czas poprzedniej służby względnie pracy zawodowej, w ilości nie większej niż 5 lat. Decyzja taka wymaga zatwierdzenia Ministra Skarbu. Zaliczenie ma wpływ tylko na wymiar, nie zaś na roszczenie do zaopatrzenia emerytalnego.

Prawa, wynikające z powyższego zaliczenia czasu służby, względnie pracy zawodowej, nabywa pracownik pod warunkiem wpłacenia do funduszu emerytalnego składek za lata wstecz, w stosunku 10% za każdy rok zaliczony od uposażenia tej grupy, którą pracownik otrzymał po przyjęciu do służby w P. M. S.

§ 132. Do wysługi emerytalnej nie wlicza się:

a) czasu służby, odliczonego w drodze kary dyscyplinarnej,

b) czasu zawieszenia w służbie, nie podlegającego zaliczeniu do czasu służby czynnej,

c) czasu urlopu bez uposażenia, z wyjątkiem urlopu, otrzymanego na czas piastowania mandatu poselskiego lub senatorskiego.

Za zgodą Ministra Skarbu może być zaliczony do wysługi emerytalnej czas służby kontraktowej w P. M. S., pod warunkiem uiszczenia za lata służby na specjalnej umowie opłaty ze składanym procentem po 6 od sta, przewidzianej w § 154, za każdy rok zaliczony od uposażenia tej grupy, którą pracownik otrzymał po zawiązaniu stosunku służbowego na zasadach niniejszego rozporządzenia.

§ 133. Przy ostatecznem obliczeniu lat wysługi emerytalnej nie uwzględnia się części roku do 6 miesięcy włącznie, natomiast okres, przekraczający 6 miesięcy, liczy się jako pełny rok.

Postanowienie powyższe nie ma zastosowania przy obliczeniu wymienionego w §§ 120 i 121 niniejszego rozporządzenia 5-cio względnie 10-cio letniego okresu, zaliczalnego do wysługi emerytalnej.

§ 134. Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca następującego po zwolnieniu ze służby.

Zaopatrzenie emerytalne płatne jest miesięcznie zgóry.

§ 135. Podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego stanowi uposażenie ostatnio pobierane w służbie czynnej, w myśl § 103 (bez dodatku ewentualnie przyznanego pracownikowi, w myśl § 104). Zaopatrzenie emerytalne wynosi do 10-ciu lat służby — 40% i wzrasta za każdy następny rok służby o 2,4%, nie może jednak przekraczać 100% podstawy wymiaru zaopatrzenia emerytalnego.

§ 136. Prawo do zaopatrzenia emerytalnego gaśnie:

1) w razie śmierci emeryta,
2) gdy emeryt, powołany ponownie do służby, w myśl postanowień § 124, odmówi wezwaniu zgłoszenia się do służby,
3) w wypadku nałożenia kary, określonej w § 45 oraz 46 ustęp 3 punkt 2; Dyrektor P. M. S. może jednak w tym wypadku przyznać żonie i dzieciom emeryta odpowiedni zasiłek na czas, przez który rodzina pozostawałaby bez środków do życia. Zasiłek ten nie może przekraczać normalnej ich pensji wdowiej względnie sierocej.

§ 137. Prawo do pobierania zaopatrzenia emerytalnego zawiesza się:

a) w razie ponownego wstąpienia na służbę do P. M. S.,
b) w razie wyjazdu zagranicę, trwającego dłużej niż 6 miesięcy, jeżeli Minister Skarbu na wniosek Dyrektora P. M. S. nie zezwoli na dalsze pobieranie zaopatrzenia emerytalnego zagranicą,
c) w razie wstąpienia do klasztoru,
d) na czas piastowania mandatu poselskiego i senatorskiego,
e) w razie utraty obywatelstwa polskiego.

Zawieszenie prawa do pobierania zaopatrzenia emerytalnego kończy się z ostatnim dniem miesiąca, w którym ustały przyczyny zawieszenia, wymienione wyżej.

§ 138. Pracownik, zwolniony ze służby w myśl postanowień ustępu 3 §§ 23 i 95, przed nabyciem prawa do emerytury, otrzymuje jednorazową odprawę w wysokości jednomiesięcznego uposażenia za każdy pełny rok, przesłużony w P. M. S.

Pracownik, zwolniony ze służby na własną prośbę bez prawa do zaopatrzenia emerytalnego, względnie zwolniony ze służby w myśl postanowień ustępu 3 §§ 23 i 95 przed nabyciem prawa do emerytury, jak też wydalony ze służby w myśl punktu 5 § 38 i ustępu 3 punktu 2 § 46 z pozbawieniem prawa do zaopatrzenia emerytalnego, otrzymuje zwrot wpłaconych składek emerytalnych.

§ 139. Wdowy i sieroty po pracowniku mają prawo do pensji wdowiej względnie sierocej, jeżeli mąż względnie ojciec lub matka nabył (ła), w myśl postanowień §§ 120 i 121, prawo do zaopatrzenia emerytalnego, chociażby zmarł przed zwolnieniem ze służby.

§ 140. Pensja wdowia wynosi połowę zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły mąż pobierał, względnie do którego miałby w chwili śmierci prawo. Pensja wdowia po pracowniku poległym lub zmarłym wskutek działań wojennych wynosi połowę pełnego uposażenia, ostatnio pobieranego w służbie czynnej w myśl § 103 niniejszego rozporządzenia przez zmarłego męża.

§ 141. Prawo do pensji sierocej nabywają po ojcu dzieci ślubne lub uprawnione. Pensja ta wynosi:

a) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa żyje i ma prawo do pensji wdowiej — 1/4 część pensji wdowiej,
b) dla każdego dziecka, jeżeli wdowa nie żyje, lub nie ma prawa do pensji wdowiej — 1/2 pensji wdowiej,
c) dla jedynej sieroty bez ojca i matki — 2/3 pensji wdowiej.

Jeżeli wdowa nie pobiera pensji wdowiej z powodu pobierania zaopatrzenia emerytalnego z tytułu własnej służby, sierotom służy prawo do pensji sierocej według postanowień punktu b) względnie c) niniejszego paragrafu.

§ 142. Prawo do pensji sierocej mogą nabyć dzieci ślubne lub uprawnione również po matce. Jeżeli sierota nabyła prawo do pensji po ojcu i po matce, wypłaca się sierocie pensję wyższą.

Sierota ma prawo do pobierania pensji po matce za życia ojca w razie jego niezdolności do pracy i niemożności zapewnienia sierocie utrzymania.

Pensja sieroca po matce wynosi 1/4 część zaopatrzenia emerytalnego matki.

Łączna kwota pensyj sierocych nie może ani sama, ani wraz z pensją wdowią, przekraczać wysokości

zaopatrzenia emerytalnego, które pobierał, lub do którego miałby prawo w chwili śmierci ojciec. Gdyby suma pensyj sierocych albo sama, albo łącznie z pensją wdowią przekraczała wysokość zaopatrzenia emerytalnego, które zmarły ojciec pobierał, lub do którego w chwili śmierci miałby prawo, należy zmniejszyć proporcjonalnie pensje sieroce.

§ 143. Żony i dzieci pracowników, powołanych do służby wojskowej na skutek mobilizacji, którzy zginęli na terenie działań wojennych, otrzymują od dnia pierwszego miesiąca następującego po wstrzymaniu uposażenia tymczasową pensję w wysokości należnej im ewentualnie stałej pensji. Gdy na podstawie towarzyszących zaginieniu okoliczności istnieje podejrzenie, że zachodzi wypadek dezercji, postanowienia niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do czasu stwierdzenia, że wypadek dezercji nie zachodzi.

§ 144. W razie odnalezienia się zaginionego, potrąca się na rzecz funduszu emerytalnego przy wypłacie zaległego uposażenia kwotę, wypłaconą żonie i dzieciom tytułem tymczasowej pensji.

W razie nieodnalezienia się zaginionego w ciągu 2½ lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym podpisano preliminarja pokojowe, żona względnie dzieci powinny przed końcem tego terminu przedłożyć orzeczenie sądowe, uznające zaginionego za zmarłego, względnie orzeczenie sądowe, że fakt śmierci należy uważać za ustalony. W przeciwnym wypadku pensja tymczasowa zostaje wstrzymana.

Orzeczenie to stanowi podstawę do przyznania pensji stałej.

§ 145. Wdowa nie ma prawa do pensji:

a) jeżeli małżeństwo zostało zawarte przez emeryta,

b) jeżeli wspólność małżeńska została sądownie rozdzielona bez obowiązku męża do utrzymania żony.

Dzieci, pozostałe z małżeństwa, zawartego przez emeryta, nie mają prawa do pensji sierocej.

§ 146. Prawo do otrzymania pensji wdowiej i sierocej rozpoczyna się z pierwszym dniem miesiąca, następującego po tym miesiącu, za który zmarły pracownik (emeryt) pobrał ostatnie należne uposażenie.

Dla sierot, które przyszły na świat po tym terminie, prawo do pensji rozpoczyna się od pierwszego dnia miesiąca po urodzeniu.

Pensje wdowie i sieroce płatne są miesięcznie zgóry.

Jeżeli żądanie przyznania pensji wdowiej lub sierocej nie zostało zgłoszone w ciągu jednego roku od dnia śmierci męża, względnie ojca lub matki, należy przyznać pensję wdowią lub sierocą od pierwszego dnia miesiąca po dniu zgłoszenia.

Dyrektor P. M. S. za zgodą Ministra Skarbu może przyznać pensję wdowią i sierocą od terminu, ustalonego w ustępie 1 niniejszego paragrafu, jeżeli osoby uprawnione wykażą, iż zaszły ważne okoliczności, które uniemożliwiły im wcześniejsze zgłoszenie żądania o zaopatrzenie.

§ 147. Prawo do pensji wdowiej lub sierocej gaśnie:

a) ze śmiercią wdowy lub sieroty z końcem miesiąca, w którym śmierć nastąpiła,

b) w razie ukończenia przez sierotę 18-go roku życia lub też wcześniejszego zawarcia związku małżeńskiego.

Sierotom, odbywającym studja w zakładach naukowych państwowych lub prywatnych z prawem publiczności, przyznaje się pensję sierocą po ukończeniu 18-go roku życia za każdy rok szkolny, aż do ukończenia studjów, nie dłużej jednak, niż do ukończenia 24-go roku życia.

W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących, wypadkach może Dyrektor P. M. S. zezwolić na dalsze pobieranie pensji sierocej także po ukończeniu 18 względnie 24-go roku życia. Decyzja Dyrektora podlega zatwierdzeniu Ministra Skarbu.

§ 148. Prawo do pobierania pensji wdowiej i sierocej zawiesza się:

a) w razie wyjazdu zagranicę, trwającego dłużej niż 6 miesięcy, jeżeli Minister Skarbu na wniosek Dyrektora P. M. S. nie zezwoli na dalsze pobieranie pensji wdowiej lub sierocej zagranicą,

b) w razie wstąpienia do klasztoru,

c) na czas piastowania przez wdowę mandatu poselskiego lub senatorskiego,

d) w razie utraty obywatelstwa polskiego.

Zawieszenie prawa do pobierania pensji wdowiej lub sierocej kończy się z ostatnim dniem miesiąca, w którym ustały przyczyny zawieszenia.

§ 149. Wdowa, która weszła ponownie w związek małżeński, otrzymuje na swoją prośbę wzamian za pobieraną pensją wdowią albo jednorazową odprawę, albo zachowuje prawo do pensji wdowiej na wypadek ponownego owdowienia.

Zgłoszenie o odprawę winno nastąpić w ciągu 3 miesięcy od dnia zawarcia ponownego małżeństwa.

Odprawa dla wdów w wieku do 45 lat życia wynosi dwuletnią, powyżej zaś tego wieku — jednoroczną kwotę pensji wdowiej.

Gdy wdowa nabędzie prawo do pensji wdowiej z ponownego małżeństwa, otrzymuje w razie powtórnego owdowienia, o ile nie otrzymała odprawy po pierwszem owdowieniu, tę pensję wdowią, która jest wyższa, a jeżeli otrzymała odprawę — pensję wdowią, przysługującą z tytułu ponownego małżeństwa.

§ 150. W razie przyznania wdowie zaopatrzenia emerytalnego z tytułu własnej służby, może

ona otrzymać tylko jedno zaopatrzenie według swego wyboru.

§ 151. Wdowa po pracowniku, zmarłym w czynnej służbie, nie mająca praw do pensji wdowiej, otrzymuje, o ile sama nie jest funkcjonarjuszem państwowym, lub pracownikiem P. M. S., względnie nie pobiera emerytury z tytułu własnej służby, jednorazową odprawę w wysokości połowy kwoty rocznego uposażenia, służącego za podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego zmarłego męża. W tej samej wysokości otrzymują odprawę sieroty bez ojca i matki w wieku poniżej 18 lat po ojcu względnie po matce, o ile ci nie nabyli prawa do emerytury z tem ograniczeniem, że jednocześnie można otrzymać tylko jedną odprawę. W wyjątkowych, na szczególne uwzględnienie zasługujących wypadkach, może Dyrektor P. M. S. przyznać odprawę sierotom także po ukończeniu 18 względnie 24-go roku życia, pod warunkiem zatwierdzenia tej decyzji przez Ministra Skarbu.

Sierotom wypłaca się odprawę niepodzielnie.

Sierotom z różnych małżeństw tego samego pracownika wypłaca się odprawę tylko wtedy, jeżeli wdowa nie skorzystała z tego prawa, albo z prawa tego zrezygnowała na rzecz sierot.

§ 152. W razie śmierci pracownika w czynnej służbie lub w stanie spoczynku, należy się wdowie, która pozostawała z nim we wspólności małżeńskiej, niezależnie od pensji wdowiej, względnie odprawy, pośmiertne w wysokości 3-miesięcznego uposażenia, pobieranego ostatnio przez zmarłego wraz z ewentualnie wypłacanym dodatkiem, w myśl § 104.

Pośmiertne należy się w tej samej wysokości wdowcowi, który ze zmarłą pracowniczką P. M. S. pozostawał we wspólności małżeńskiej.

W braku wdowy (wdowca) uprawnionej (ego) do pośmiertnego, należy się pośmiertne w tej samej wysokości niepodzielnie dzieciom ślubnym, uprawnionym i pasierbom zmarłego, o ile zmarły je utrzymywał. W braku wyżej wymienionych członków rodziny, zwraca się udowodnione koszta leczenia i pogrzebu do wysokości pośmiertnego innym krewnym lub osobom postronnym.

§ 153. Celem zapewnienia wypłaty świadczeń, przewidzianych w części III niniejszego rozporządzenia, tworzy się fundusz emerytalny, który powstaje ze składek pracowników i dopłat P. M. S.

Za wypłaty świadczeń, przewidzianych w części III niniejszego rozporządzenia, odpowiada posiłkowo majątek P. M. S. i jego dochody.

§ 154. Tytułem składki emerytalnej pracownika ustanawia się opłaty w wysokości 3% uposażenia, wypłacanego w służbie czynnej w myśl § 103. Opłatę pobiera się każdego miesiąca przez potrącenie z uposażenia.

§ 155. Wysokość dopłat P. M. S. do funduszu emerytalnego zostanie określona przez Ministra Skarbu, po dokonaniu obliczenia ubezpieczeniowo-emerytalnego. Do tego czasu wypłacanie wszystkich świadczeń emerytalnych uskutecznia się z funduszów obrotowych P. M. S.

§ 156. Funduszem emerytalnym zarządza P. M. S. na zasadzie osobnych przepisów, wydanych przez Ministra Skarbu.

Część IV.

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

§ 157. Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zawiązać należy z osobami, które pełniły dotychczas służbę w P. M. S. i które nadal w tej służbie zostaną zatrzymane, stosunek służbowy na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Tych urzędników i niższych funkcjonarjuszów, pełniących służbę w P. M. S. w czasie wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, których stosunek służbowy został unormowany na podstawie ustawy o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 21, poz. 164), Minister Skarbu może pozostawić w służbie P. M. S. i nadal w dotychczasowym charakterze stosunku służbowego, przyczem przepisy niniejszego rozporządzenia nie będą miały do nich zastosowania.

Rozwiązanie stosunku służbowego z dotychczasowymi pracownikami kontraktowymi P. M. S., celem zawarcia z nimi nowego stosunku służbowego, opartego na zasadach niniejszego rozporządzenia, nastąpi z zachowaniem warunków, przewidzianych w kontraktach, względnie w odpowiednich przepisach ogólnych, odnoszących się do umów o pracę. Dyrektor P. M. S. może w drodze wyjątku pozostawić niektórych dotychczasowych pracowników kontraktowych P. M. S. i nadal w służbie P. M. S. z zachowaniem prywatno-prawnego charakteru stosunku służbowego.

§ 158. Pracownikom, którzy pełnili dotychczas służbę, jako urzędnicy oraz niżsi funkcjonarjusze, w rozumieniu ustawy o państwowej służbie cywilnej, zalicza się przy zawiązaniu z nimi stosunku służbowego na mocy niniejszego rozporządzenia do lat służby cały czas, spędzony w służbie P. M. S. w charakterze urzędników względnie niższych funkcjonarjuszów wraz z policzalnemi do wysługi emerytalnej, wedle przepisów ustaw o państwowej służbie cywilnej względnie o zaopatrzeniu emerytalnem i t. p., czasem poprzedniej służby oraz czasem pracy zawodowej, którą, jako policzalną do wysługi emerytalnej, uzna Minister Skarbu na wniosek Dyrektora P. M. S.

Postanowienia ustępu 1 mają zastosowanie również do tych pracowników kontraktowych, będących w służbie P. M. S. w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, którzy poprzednio pozostawali w służbie państwowej polskiej, podlegającej ustawie

o państwowej służbie cywilnej, o ile zostanie z nimi zawarty stosunek służbowy na podstawie przepisów niniejszego rozporządzenia.

Za zgodą Ministra Skarbu można również przyznać takie same uprawnienia tym pracownikom P. M. S., którzy przez dobrowolne wystąpienie swego czasu ze służby państwowej, jak również przez rozwiązanie stosunku służbowego (art. 59 do 63 ustawy o państwowej służbie cywilnej), utracili prawa, wynikające ze stosunku służbowego, a następnie przeszli na służbę do P. M. S. w charakterze pracowników kontraktowych.

Czas służby w P. M. S. dotychczasowych pracowników kontraktowych zalicza się pod warunkiem uiszczenia za ten czas opłaty ze składanym procentem po 6 od sta, przewidzianej w § 154 od pierwszego uposażenia, wymierzonego na podstawie niniejszego rozporządzenia.

Pracownikom P. M. S., którzy pozostawali na służbie w b. rosyjskim zarządzie głównym dochodów niestałych i skarbowej sprzedaży trunków w charakterze pracowników kontraktowych, może Dyrektor P. M. S., za zgodą Ministra Skarbu, zaliczyć cały czas służby, spędzonej w powyższym zarządzie, do wysługi emerytalnej.

§ 159. Przerwy w służbie pracowników P. M. S. przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia nie stoją na przeszkodzie zaliczeniu poprzedniego czasu służby.

§ 160. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 3 czerwca 1930 r. Nr. 42, poz. 363).

335.

RUCH SŁUŻBOWY

w okręgach Izb Skarbowych: Grodzkiej i Okręgowej w Warszawie, w Wilnie, w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim (Wydział Skarbowy) w Katowicach, w okręgach Dyrekcji Ceł: we Lwowie, Mysłowicach, Poznaniu, Warszawie, Wilnie i w Inspektoracie Ceł w Gdańsku

w I-ym kwartale 1930 r.

IZBA SKARBOWA GRODZKA W WARSZAWIE

Mianowani zostali:

Naczelnik Urzędu w VI st. sł. w Wydziale II Izby **Kaszewski Franciszek** — radcą skarbowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Starszy referent w VI st. sł. w Wydziale II Izby **Hasfeld Bronisław** — radcą skarbowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Kierownik Oddziału w VI st. sł. w Wydziale V Izby **Rapacki Ludwik** radcą skarbowym w dotychczasowym stopniu służbowym z dniem 23.I. 1930 r.

Pomocnik naczelnika Urzędu w VI st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Warszawie **Früchtman Witold** — radcą skarbowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VI st. sł. w XXV Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. **Mroczkowski Jan** — inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 23.I. 1930 r.

Kierownik Oddziału w VI st. sł. w Wydziale VI Izby **Winnicki Roman** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VI st. sł. w XIV Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Czerkawski Władysław** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 23.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Wiśniewski Władysław** — inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Warszawie **Jastrzębski Tomasz** — referendarzem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VII st. sł. w XI Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Fisz Stefan** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 23.I. 1930 r.

Pomocnik naczelnika Urzędu w VII st. sł. w XVI Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Szymsiak Józef** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. w Wydziale II Izby **Cieślik Antoni** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. w Wydziale II Izby **Nieszporek Edmund** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Kozłowski Teodor** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. w XXXIV Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Markuszewski Antoni** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Warszawie **Szulc Jan** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Rachmistrz w VII st. sł. w Wydziale VI Izby **Wyszyński Bolesław** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Skarbnik w VII st. sł. w Wydziale III Izby **Czerwiński Kazimierz** — księgowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Rachmistrz w VII st. sł. w Wydziale IV Izby **Bądziński Filip** — księgowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Kasjer w VII st. sł. w Grodzkiej Kasie Skarbowej w Warszawie **Szymczakowski Roman** — kontrolerem w dotychczasowym st. sł. z dniem 28.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. w Wydziale I Izby **Sienkiewicz Andrzej — referendarzem w VII st. sł.** z dniem 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Wydziale II Izby **Kędzierski Stefan** — asesorem w VII st. sł. z dniem 10.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Wydziale VI Izby **Ostrochulski Ludosław** — asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w XXX Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Nowakowski Cezary** — asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Sobieski Andrzej — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Wydziale I Izby z dniem 18.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w XXII Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Jasiuk Tadeusz** — referendarzem w VIII st. sł. z dniem 13.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w XXVII Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Goliński Juljusz** — referendarzem w VIII st. sł. z dniem 28.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w XXXI Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Barcewicz Jan** — referendarzem w VIII st. sł. z dniem 27.III. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Warszawie **Grzybowski Wacław** — asesorem w VIII Urzędzie st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Rycerz Eugenjusz — prowiz. sekretarzem w IX st. sł. w X Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie z dniem 24.II. 1930 r.

Prowiz. sekretarz w IX st. sł. w X Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Witczak Kazimierz** — adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 18.III. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w IX st. sł. w XXIX Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Więckowski Stanisław** — starszym sekwestratorem podatkowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. w XII Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Zawadzki Zygmunt** — sekretarzem w IX st. sł. z dniem 31.I. 1930 r.

Kubalak Janina — prowiz. adjunktem kancelaryjnym w X st. sł. w Wydziale I Izby z dniem 1.III. 1930 r.

Prowiz. adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w Wydziale II Izby **Wilicki Władysław** — adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Młodszy urzędnik w X st. sł. w XXXI Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Pachniewicz Wanda** — adjuktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 31.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w VII Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Wojda Aleksander** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 24.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XXXI Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Wejroch Stanisław** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 14.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Warszawie **Kalinowski Antoni** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 30.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale III Izby **Celiński Stefan** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 20.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XXXII Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Werner Marja** — prowiz. kancelistą w XI st. sł. z dniem 15.II. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w XI st. sł. w XXI Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Szonert Stefan** — sekwestratorem podatkowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Zmiana uposażeń:

Buchalterowi kontraktowemu w Wydziale II Izby **Sułkońskiemu Aleksandrowi** podwyższono wynagrodzedze ryczałtowe z 750 zł na 850 zł. mies. z dniem 10.II. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w XXXIV Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Łąckiemu Adamowi** podwyższono wynagrodzenie ryczałtowe z 700 zł. do 800 zł. mies. z dniem 21.II. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w XXVII Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Kosteneckiemu Ignacemu** podwyższono wynagrodzenie ryczałtowe z 550 zł do 700 zł mies. z dniem 21.III. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Eiblowi Aleksandrowi** podwyższono wynagrodzenie ryczałtowe z 600 zł do 650 zł mies. z dniem 10.II. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w III Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Wraszawie **Iwanowskiemu Kazimierzowi** podwyższono wynagrodzenie ryczałtowe z 500 zł do 650 zł mies. z dniem 10.II. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w IX Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Matuszewskiemu Stefanowi** podwyższono ryczałtowe wynagrodzenie z 500 zł do 600 zł mies. z dniem 10.II. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w XXII Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Deklerowi Maurycemu** podwyższono wynagrodzenie ryczałtowe z 500 zł na 600 zł mies. z dniem 21.II. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w XXX Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie **Zemanowi Wacławowi** podwyższono wynagrodzenie ryczałtowe z 500 zł do 600 zł mies. z dniem 21.II. 1930 r.

Pracownikowi kontraktowemu w XI st. sł. w Grodzkim Urzędzie Akc. i Mon. Państw. w Warszawie **Chmielewskiemu Witoldowi** przyznano uposażenie w/g X st. sł. z dniem 1.III. 1930 r.

Przeniesieni:

Inspektor skarbowy w VI st. sł. **Bielski Tadeusz** w XXVII do VII Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Inspektor skarbowy w VI st. sł. **Orłowski Adam** z XXIX do XXIV Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VI st. sł. **Racięcki Stanisław** z V do XX Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VI st. sł. **Ładyżyński Teodor** z XXX do IX Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VI st. sł. **Szuliński Zygmunt** z XXXIII do XXXII Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Inspektor skarbowy w VII st. sł. **Kowalski Władysław** z XV do VII Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Inspektor skarbowy w VII st. sł. **Iwanow Sergjusz** z XXV do XVII Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VII st. sł. **Cieszkowski Władysław** z XXVIII do XXXI Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VII st. sł. **Smoroński Władysław** z XXXI do XXVIII Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Kierownik Urzędu w VII st. sł. **Kwiatkowski Lucjan** z XXII do XXVI Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Kierownik Urzędu w VII st. sł. **Okniński Walery** z XXIV do XXI Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Referendarz w VII st. sł. **Pereświet - Sołtan Adam** z Wydziału II Izby do XXVII Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektowerm skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Referendarz w VII st. sł. **Jele Eugenjusz** z XXXIV do XXXIII Urzędu Sk. Pod i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. **Mańkowski Aleksander** z VII do V Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Referendarz w VII st. sł. **Sienkiewicz Andrzej** z Wydziału I Izby do okręgu Izby Sk. Okr. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 10.III. 1930 r.

Referendarz w VII st. sł. **Dąmbski Roman** z IV Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie do Wydziału II Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 18.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VII st. sł. **Pomykalski Klemens** z XIX Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie do Wydziału II Izby i mianowany asesorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 18.I.

Naczelnik Urzędu w VII st. sł. **Czerniakiewicz Józef** z XXXII do XIX Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie i mianowany asesorem w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Kierownik Urzędu w VII st. sł. **Sobierajski Wincenty** z IX do XXXIV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie i mianowany asesorem w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Kierownik Urzędu w VII st. sł. **Mrozowski Leon** z X do XIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w w Warszawie i mianowany asesorem w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Kierownik Urzędu w VII st. sł. **Głowiński Józef** z XVIII do XV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie i mianowany asesorem w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. **Werman Karol** z XIII do XVI Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie i mianowany asesorem w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Referent w VII st. sł. **Jamiołkowski Aleksander** z XVI do I Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie i mianowany asesorem w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Asesor w VII st. sł. **Stępień Franciszek** z VI do XII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Asesor w VII st. sł. **Kiliński Mieczysław** z XXI do XXIX Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VII st. sł. **Kostrzewski Feliks** z XVII do X Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 18.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. **Kołakowski Stefan** z III Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie do dzia.u II Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 23.III. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. **Rybczyński Bohdan** z IV do XXXIV Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 16.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. **Jasiuk Tadeusz** z XXIV do XXII Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 18.II. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Freudenreich Ludwika** z XIII Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie do Wydziału II Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 30.I. 1930 r.

Prowiz. asesor w VIII st. sł. **Ryllman Juljan** z XVI do XXVI Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w War-

szawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 7.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Kaliwoda Feliks** z XII do XXXIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 17.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Moldzyński Witold** z XXIV do IV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 17.I. 1930 r. i z IV do II Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 10.III. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Rudnicki Stanisław** z XXX do XVII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 10.II. 1930 r.

Kontroler w VIII st. sł. **Szołowski Kazimierz** z Grodzkiej Kasy Skarbowej w Warszawie do okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku i mianowany skarbnikiem w dotychczasowym st. sł. z dniem 17.I. 1930 r.

Kontroler w VIII st. sł. **Maksymiuk Teodor** z Grodzkiego Urzędu Akc. i Mon. Państw. w Warszawie do Wydziału IV Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 6.II. 1930 r.

Naczelnik kancelarji w VIII st. sł. **Cielecki Zygmunt** z XXI do XIV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 6. II. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w VIII st. sł. **Oller Artur** z II do XXVII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 21.III. 1930 r.

Buchalter kontraktowy z wynagrodzeniem ryczałtowem 650 zł mies. **Iwanowski Kazimierz** z III do IX Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i wynagrodzeniu z dniem 21.II. 1930 r.

Buchalter kontraktowy z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. **Matuszewski Stefan** z IX do III Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i wynagrodzeniu z dniem 21.III. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. **Misiewicz Sabina** z Wydziału II Izby do XXXIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 31.I. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. **Nowakowski Stanisław** z IV do XIV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł z dniem 18.I. 1930 r.

Prowiz. sekretarz w IX st. sł. **Witczak Kazimierz** z XVII do X Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 20.II. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. **Smykowski Kazimierz** z XXXIII do VII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 12.II. 1930 r.

Kontroler w IX st. sł. **Laudański Radosław** z Wydziału II Izby do XXXIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 10.III. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. **Libicka Aurelja** z Wydziału II Izby do XXXI Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 18.II. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. **Gryziewicz Michał** z VII do XV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 26.II. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. **Czajkowski Kazimierz** z XXVII do XXX Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 10.II. 1930 r.

Rejestrator w IX st. sł. **Frejlakowa Jadwiga** z Ministerstwa Skarbu do Wydziału VI Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

Sekwestrator podatkowy w IX st. sł. **Majkowski Stanisław** z XIV do IV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 18.II. 1930 r.

Starszy sekwestrator podatkowy w IX st. sł. **Więckowski Stanisław** z XXIX do XXXIV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 20.II. 1930 r.

Sekwestrator podatkowy w IX st. sł. **Gołdyga** Michał z XXXIII do I Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 20.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Goliński Juljusz** z XXI do XXVI Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 10.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Jędrasik Stanisław** z XXII do XI Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 16.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Jakubowicz Henryk** z XXXI do XXV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 16.I. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. **Miętkiewicz Stanisław** z Wydziału I Izby do Urzędu Opłat Stemplowych w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 21.I. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. **Okinczyc Józef** z VIII do IV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 26.III. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. **Garczyński Aleksander** z XI do I Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 18.I. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. **Wejroch Stanisław** z XXXIII do XXXII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 10.III. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st. sł. **Graliński Feliks** z III Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie do Wydziału II Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 18.II. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st. sł. **Milczarek Kazimierz** z XVII do XXV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 13.III. 1930 r.

Rachmistrz w X st. sł. **Przedmojski Kazimierz** z Wydziału II Izby do XXVIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 17.I. 1930 r.

Rachmistrz w X st. sł. **Kocentowa Marja** z Ministerstwa Skarbu do Wydziału VI Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 14.III. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w X st. sł. **Perkowski Piotr** z XXI do VI Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 18.II. 1930 r.

Sekwestrator podatkowy w X st. sł. **Banaszek Feliks** z XXXIV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie do Wydziału VI Izby i mianowany rejestratorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 29.I. 1930 r.

Młodszy urzędnik w X st. sł. **Pachnikiewicz Wanda** z XXV do XXXI Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 16.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. **Maksymiukowa Janina** z Wydziału I Izby do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 26.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. **Święcicka Jadwiga** z Wydziału III Izby do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. **Wermińska Janina** z Ministerstwa Skarbu do Wydziału III Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. **Mystkowski Lucjan** z XXIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie do Wydziału VI Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 28.II. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. **Szulczewski Kazimierz** z XXV do V Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 7.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Pruszyńska Lucyna** z Wydziału I Izby do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze z dniem 23.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Galus Kazimierz** z I do XXXIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 18.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Wojda Aleksander** z VII do XX Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 7.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Iżycki Herman** z X do XVII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 15.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Witkowski Aleksander** z XV do VII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 26.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Łysakowski Zenon** z XXII do XVII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 15.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Pereświet-Sołtan Tadeusz** z XXVIII do XV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 16.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Traeger Alfred** z XXXIII do XIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 30.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Paczuski Henryk** z XXXIV do XX Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze z dniem 13.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Ostaszewski Eljasz** z Grodzkiej Kasy Skarbowej w Warszawie do Wydziału III Izby w dotychczasowym charakterze z dniem 4.III. 1930 r.

Prowiz. kancelista w XI st. sł. **Werner Marja** z XXXII do XXXIII Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 10.III. 1930 r.

Sekwestrator podatkowy w XI st. sł. **Borakowski Władysław** z XXXIII do XV Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 20.II. 1930 r.

Sekwestrator podatkowy w XI st. sł. **Chodorowski Kazimierz** z XXV do XII Urzędu Sk. Pod i Opłat Sk. w Warszawie w dotychczasowym charakterże i st. sł. z dniem 20.II. 1930 r.

Przyjęci:

na praktykę:

na stanowisko I kat.:

Kosmahl Gustaw w Wydziale VI Izby z dniem 22.II. 1930 r.

Singer Jadwiga w Wydziale VI Izby z dniem 31.I. 1930 r.

Malinowski Zbigniew w XII Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Warszawie z dniem 11.I. 1930 r.

Nowakowski Bolesław w XII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 7.I. 1930 r.

Mohl Wacław w XVI Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 31.III. 1930 r.

Kowalczyk Marjan w XXIV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 4.II. 1930 r.

Kuchciński Jan w XXV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 5.III. 1930 r.

na stanowisko II kategorji:

Ignasiak Ignacy w Wydziale III Izby z dniem 5.III. 1930 r.

Kryska Henryk w Wydziale III Izby z dniem 11.I. 1930 r.

Kunicki Stanisław w Wydziale III Izby z dniem 4.III. 1930 r.

Bong Artur w Wydziale VI Izby z dniem 22.II. 1930 r.

Czekałowska Jadwiga w Wydziale VI Izby z dniem 21.II. 1930 r.

Kozłowski Stanisław w Wydziale VI Izby z dniem 28.II. 1930 r.

Zawadzki Stanisław w Wydziale VI Izby z dniem 13.II. 1930 r.

Kądziałko Aleksander w X Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 15.II. 1930 r.

Piotrowski Zdzisław w XXI Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 3.II. 1930 r.

Bącler Bolesław w XXIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 6.III. 1930 r.

Leszczyński Władysław w XXIV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 8.I. 1930 r.

Kuśnierczyk Stanisław w XXVII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 4.III. 1930 r.

Czaplicka Halina w XXIX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 18.II. 1930 r.

Solarska Marja w XXIX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 3.II. 1930 r.

Szolin Stanisław w XXIX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 3.III. 1930 r.

Zuchmantowicz Wacław w XXIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 12.II. 1930 r.

Wochna Władysław w XXXIV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. z dniem 31.I. 1930 r.

Brandtmüller Michał w Grodzkiej Kasie Skarbowej w Warszawie z dniem 5.III. 1930 r.

Mokrzyński Henryk w Grodzkiej Kasie Skarbowej w Warszawie z dniem 4.III. 1930 r.

na stanowisko III kat.:

Wojtowicz Ludwika w Wydziale I Izby z dniem 3.II. 1930 r.

na kontrakt:

Dyszkiewicz Stanisław w VII st. sł. w Wydziale II Izby z dniem 19.III. 1930 r.

Daleszyński Janusz w VIII st. sł. w Wydziale I Izby z dniem 12.II. 1930 r.

Oller Artur w VIII st. sł. w II Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 31.I. 1930 r.

Klasa Jan w VIII st. sł. w IX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 24.II. 1930 r.

Składzień Kazimierz w VIII st. sł. w XII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 3.III. 1930 r.

Fedorowicz Felicjan w VIII st. sł. w XXVI Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 31.I. 1930 r.

Winnicki Marjan w VIII st. sł. w XXXIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 10.II. 1930 r.

Wagner Witold, buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 700 zł mies. w VI Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 15.III. 1930 r.

Radzimiński Antoni, buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. w VIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 15.III. 1930 r.

Żugajewski Ignacy, buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. w XXIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 1.III. 1930 r.

Jaster Stanisław z wynagrodzeniem ryczałtowem 535 zł mies. w Wydziale I Izby z dniem 15.III. 1930 r.

Wojciechowski Karol z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł mies. w Wydziale I Izby z dniem 29.I. 1930 r.

Ostyk-Serewicz Wacław z wynagrodzeniem ryczałtowem 425 zł mies. w Wydziale VI Izby z dniem 23.I. 1930 r.

Rendek Jan w X st. sł. w Wydziale II Izby z dniem 19.I. 1930 r.

Waręska Zofja w X st. sł. w IX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie z dniem 10.II. 1930 r., a następnie dopuszczona do służby przygotowawczej na stanowisko I kat. z dniem 28.III. 1930 r.

Zwolnieni:

Referendarz w VIII st. sł. w Wydziale II Izby **Lipka - Dukalik Wacław** z dniem 15.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. w VII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Michalski Jan** z dniem 31.I. 1930 r.

Prowiz. asesor w VIII st. sł. w XXIV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Ryllman Juljan** z dniem 31.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w VIII st. sł. **Daleszyński Janusz** w Wydziale I Izby z dniem 31.III. 1930 r.

Prowiz. kontroler w IX st. sł. w VI Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Danielczyk Henryk** z dniem 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w IX st. sł. w XXXIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Thomas Teodora** z dniem 31.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w IX st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Warszawie **Rzepkowski Bolesław** z dniem 31.I. 1930 r.

Prowiz. sekretarz w X st. sł. w VII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Rogowski Henryk** z dniem 31.III. 1930 r.

Prowiz. adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w Wydziale III Izby **Rejmer Franciszek** z dniem 31.I. 1930 r.

Prowiz. rachmistrz w X st. sł. w Grodzkiej Kasie Skarbowej w Warszawie **Woliński Stefan** z dniem 31.I. 1930 r.

Prowiz. kasjer w X st. sł. w Grodzkiej Kasie Skarbowej w Warszawie **Siemiński Romuald** z dniem 31.I. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w X st. sł. w Wydziale III Izby **Zygler Bronisław** z dniem 31.III. 1930 r.

Prowiz. młodszy urzędnik w X st. sł. w Wydziale VI Izby **Jesionek Juljan** z dniem 31.I. 1930 r.

Prowiz. młodszy urzędnik w X st. sł. w Wydziale VI Izby **Szredziński Adam** z dniem 31.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Wydziale VI Izby **Bielecka Marja** z dniem 28.II. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w IX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Wieluńska Zofja** z dniem 31.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w X Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Bauman Bronisław** z dniem 28.II. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w XV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Daniecka Emma** z dniem 28.II. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w XVIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Nieszporek Janina** z dniem 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w XXV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Franke Olga** z dniem 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w XXIX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Mlastek Walentyna** z dniem 31.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w XXXIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Mienszykow Aleksander** z dniem 31.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Warszawie **Nadratowski Józef** z dniem 28.II. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Grodzkiej Kasie Skarbowej w Warszawie **Fijałkowska Helena** z dniem 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale III Izby **Kurnicki Stanisław** z dniem 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale VI Izby **Sękowska Janina** z dniem 28.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w II Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Dziedziczko Jan** z dniem 31.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w VIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Kozicki Antoni** z dniem 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XIV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Dłużniewski Juljusz** z dniem 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Grygosiński Henryk** z dniem 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XXIV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Leszczyński Władysław** z dniem 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XXVII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Polubiec Henryk** z dniem 28.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XXVIII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Gawin Bolesław** z dniem 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XXIX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Czaplicka Halina** z dniem 31. III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w XXIX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Smorońska Marja** z dniem 31.I. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. w Grodzkim Urzędzie Akc. i Mon. Państw. w Warszawie **Więckowski Jan** z dniem 22.II. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w XI st. sł. w XV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Kluczyński Władysław** z dniem 28.II. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w XI st. sł. w XX Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Raszke Jan** z dniem 31.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w X Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Ojrzyński Władysław** z dniem 31.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Wydziale III Izby **Krzycka Jadwiga** z dniem 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XII st. sł. w Wydziale VI Izby **Zawrzykrajowa Helena** z dniem 28.II. 1930 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. w Wydziale II Izby **Germat Jerzy** z dniem 28.XII. 1929 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Asesor w VIII st. sł. w Wydziale II Izby **Kurpiewski Roman** z dniem 31.III. 1930 r.

Kontroler w VIII st. sł. w Wydziale III Izby **Cybulski Jakób** z dniem 31.I. 1930 r.

SPROSTOWANIE.

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z dnia 25.III. 1930 r. Nr. 9 strona 283, kolumna 2, pozycja 15 winno być:

Prowiz. sekretarz w X st. sł. w XXXII Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie **Wesołowski Marjan** — prowiz. sekretarzem w IX st. sł. z dn. 31.XII. 1929 r.

Izba Skarbowa Okręgowa w Warszawie.

Mianowani zostali:

Starszy referent w VI st. sł. w Wydziale II Izby **Lewandowski Jan** — radcą skarbowym w dotychczasowym st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Rachmistrz w VI st. sł. w Wydziale III Izby **Bagiński Edward** — księgowym w dotychczasowym st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Referendarz w VII st. sł. w Wydziale II Izby **Starzycki Jerzy** — radcą skarbowym w VI st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Naczelnik Urzędu w VII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Rypinie **Piesiewicz Jan** — inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 10.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. w Wydziale I Izby **Mekiński Czesław** — referendarzem w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. w Wydziale V Izby **Kwieciński Józef** — referendarzem w VII st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Wydziale II Izby **Kozdroń Edward** — asesorem w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Wydziale II Izby **Mścilewski Ignacy** — asesorem w VII st. sł. z dn. 10.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Ciechanowie **Jagiełło Jan** — asesorem w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. we Włocławku - miasto **Głoszkowski Zdzisław** — asesorem w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. we Włocławku - miasto **Rapacki Hipolit** — asesorem w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. we Włocławku - miasto **Zawistowski Wacław** — asesorem w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Naczelnik Kasy Skarbowej w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Gostyninie **Poinc Alfons** — naczelnikiem Kasy Skarbowej w VII st. sł. z dn. 10.I. 1930 r.

Naczelnik Kasy Skarbowej w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Mińsku-Mazowieckim **Adamcewicz Ignacy** — naczelnikiem Kasy Skarbowej w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Naczelnik Kasy Skarbowej w VIII st. sł. w Mławie **Śliwczyński Tadeusz** — naczelnikiem Kasy Skarbowej w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Księgowy w VIII st. sł. w II Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie - powiat **Kuczyński Aleksander** — asesorem w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Akcyz i Mon. Państw. w Płocku **Lendzion Czesław** — asesorem w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. w Okręgowym Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Warszawie **Wcisło Tadeusz** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 19.II. 1930 r.

Prowiz. adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Kasie Skarbowej w Rypinie **Szenberger Adolf** —

adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Prowiz młodszy urzędnik w X st. sł. w Wydziale IV Izby **Libicki Aleksander** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 21.I. 1930 r.

Prowiz. rachmistrz w X st. sł. w Kasie Skarbowej w Pułtusku **Karwowski Czesław** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Prowiz. adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w Urzędzie Sk. Akcyz i Mon. Państw. w Skierniewicach **Gorzkowski Zygmunt** — adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Prowiz. młodszy urzędnik w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Grodzisku **Karczewski Mieczysław** — adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Prowiz. rachmistrz w X st. sł. w Kasie Skarbowej w Mińsku-Mazowieckim **Mikiel Eugenjusz** — rachmistrzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale IV Izby **Ciszewski Kazimierz** — sekretarzem w X st. sł. z dn 21.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale IV Izby **Czaczkowski Jan** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 25.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Akcyz i Mon. Państw. w Płocku **Just Marjan** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 25.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Akcyz i Mon. Państw. w Płocku **Portalski Roman** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 27.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale III Izby **Sankowska Stefanja** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale III Izby **Spurny Hipolit** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Kasie Skarbowej w Mławie **Pogoda Jan** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Okręgowej Kasie Skarb. w Warszawie **Niedziałkówna Lucyna** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Prowiz. kancelista w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Mławie **Rzepiński Juljan** — kancelistą w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Prowiz. kancelista w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Pułtusku **Sobieszczak Tomasz** — kancelistą w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. w Kasie Skarbowej w Lipnie **Majewski Mieczysław** — rachmistrzem w X st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Płocku **Ruszkiewicz Jerzy** — kancelistą w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Akcyz i Mon. Państw. we Włocławku **Pełka Stefan** — kancelistą w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XII st. sł. w Urzędzie Sk .Pod. i Opłat Sk. w Gostyninie **Lesiński Tadeusz** — kancelistą w XI st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Przeniesieni:

Naczelnik Kasy Skarbowej w VII st. sł. **Pawłowski Władysław** z Kasy Skarbowej w Kutnie do okręgu Izby Skarbowej w Brześciu n/B. w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 28.XII. 1929 r.

Kontroler w VII st. sł. **Krakowski Walerjan** z Ministerstwa Skarbu do Kasy Skarbowej we Włocławku i mianowany księgowym w dotychczasowym st. sł. z dn. 16.XII. 1929 r.

Asesor w VIII st. sł. **Grzybowicz Edward** z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Grójcu do okręgu Izby Skarbowej w Grudziądzu i mianowany asesorem w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Gdowski Eugenjusz** z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Grodzisku do Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Skierniewicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 16.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Panasewicz Kajetan** z okręgu Izby Skarbowej w Białymstoku do Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Pułtusku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5.II. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Borkusiewicz Jan** z okręgu Izby Skarbowej w Brześciu n/B. do Urzędu Sk. Akcyz i Mon. Państw. w Skierniewicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.II. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Licki Jerzy** z okręgu Izby Skarbowej w Grudziądzu do Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Grójcu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Kontroler w IX st. sł. **Bednarowicz Zygmunt** z Okręgowej Kasy Skarbowej w Warszawie do Wydziału III Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5.III. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. **Misiewicz Cezary** z Wydziału III Izby do Okręgowej Kasy Skarbowej w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5.III 1930 r.

Prowiz. sekretarz w X st. sł. **Święcicki Adam** z Urzędu Sk. Akcyz i Mon. Państw. we Włocławku do okręgu Izby Skarbowej w Poznaniu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 6.I. 1930 r.

Rachmistrz w X st. sł. **Buderacka Helena** z Wydziału III Izby do Okręgowej Kasy Skarbowej w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 7.III. 1930 r.

Rachmistrz w X st. sł. **Fikus Stefan** z Kasy Skarbowej w Kutnie do Okręgowej Kasy Skarbowej w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 4.III. 1930 r.

Rachmistrz w X st. sł. **Małuszyński Józef** z Kasy Skarbowej we Włocławku do Okręgowej Kasy Skarbowej w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 20.III. 1930 r.

Rachmistrz w X st. sł. **Malikowska Wacława** z okręgowej Kasy Skarbowej w Warszawie do Wydziału III Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 20.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Hagemajer Zdzisław** z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Miń-

sku-Mazowieckim do Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Grodzisku w dotychczasowym charakterze z dn. 27.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Eckel Jan** z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Łowiczu do Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Kutnie w dotychczasowym charakterze z dn. 16.I. 1930 r.

Przyjęci:

na praktykę
na stanowisko II kat.

Opałko Zygmunt w Wydziale V Izby z dn. 15.I. 1930 r.

Grudziński Edward w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Grodzisku z dn. 24.III. 1930 r.

Majewski Wacław w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Grodzisku z dn. 23.I. 1930 r.

Niemyski Zygmunt w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Łowiczu z dn. 25.III. 1930 r.

Wróblewski Jan w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Łowiczu z dn. 10.II. 1930 r.

Kilisiówna Leokadja w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Płońsku z dn. 19.II. 1930 r.

Żógło Bronisław w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Rypinie z dn. 24.III. 1930 r.

na kontrakt:

Nowicki Marjan, buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 700 zł mies. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Płocku z dn. 19.II. 1930 r.

Germar Bertold, buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. we Włocławku - miasto z dn. 3.III. 1930 r.

Romiszowski Stefan, buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł mies. w Wydziale II Izby z dn. 1.III. 1930 r.

Białkowski Kalikst w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Akcyz i Mon. Państw. we Włocławku z dn. 7.I. 1930 r.

Bartnikowski Tadeusz w XI st. sł. w II Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Warszawie - powiat z dn. 1.II. 1930 r.

Zwolnieni:

Pracownik kontraktowy w VI st. sł. w Wydziale I Izby **Rutkowski Aleksander** z dn. 3.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Płońsku **Łysenko Jan** z dn. 28.II. 1930 r.

Prowiz. asystent rachunkowy w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Aleksandrowie **Hermanowski Józef** z dn. 31.III. 1930 r.

Prowiz. adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Rypinie **Królikowski Juljan** z dn. 14.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Urzędzie Sk. Por. i Opłat Sk. w Grodzisku **Kwiatkowski Adam** z dn. 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Łowiczu **Zwolski Kazimierz** z dn. 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Przasnyszu **Bębenkowa Marja** z dn. 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Sierpcu **Wroński Stanisław** z dn. 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Płocku **Koziczyński Dominik** z dn. 31.I. 1930 r.

Prowiz. młodszy urzędnik w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Grodzisku **Mellerowa Helena** z dn. 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w Wydziale I Izby **Laskowska Marja** z dn. 31.III. 1939 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w Okręgowej Kasie Skarbowej w Warszawie **Masiewicz Janina** z dn. 31.III. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik Kasy Skarbowej w VII st. sł. w Kasie Skarbowej w Grodzisku **Pohoski Jan** z dn. 31.I. 1930 r.

Izba Skarbowa w Wilnie.

Mianowani zostali:

Inspektor skarbowy w VII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilejce **Woźniakiewicz Józef** — inspektorem skarbowym w VI st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 10.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. na powiat Wileńsko-Trocki w Wilnie **Sankowski Witold** — inspektorem skarbowym w VII st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Mołodecznie **Bronakowski Władysław** — asesorem w VII st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 23.I. 1930 r.

Rachmistrz w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Oszmianie **Butkiewicz Adolf** — księgowym w dotychczasowym st. sł. z dn. 4.II. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie **Młynarczyk Kazimierz** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 11.III. 1930 r.

Skarbnik w IX st. sł. w Kasie Skarbowej w Postawach **Wielikosielec Józef** — kontrolerem w dotychczasowym st. sł. z dn. 24.I. 1930 r.

Skarbnik w IX st. sł. w Kasie Skarbowej w Wilejce **Dubrowski Józef** — kontrolerem w dotychczasowym st. sł. z dn. 24.I. 1930 r.

Prowiz. asystent rachunkowy w X st. sł. w Kasie Skarbowej w Wilnie **Wesołowski Bronisław** — rachmistrzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 28.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w II Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie **Grabowski Józef** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 25. III. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Brasławiu **Durasewicz Antoni** — sekwestratorem podatkowym w dotychczasowym st. sł. z dn. 29.III. 1930 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VII st. sł. **Zambrzycki Czesław** z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie do Wydziału II Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 10.II. 1930 r.

Prowiz. referendarz w VIII st. sł. **Bojaruniec Longin** z Wydziału II Izby do II Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 26.III. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Umecki Józef** z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Brasławiu do okręgu Izby

Skarbowej w Białymstoku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Buchalter kontraktowy z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. **Orłowski Lech** z III Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie do Wydziału II Izby w dotychczasowym charakterze i wynagrodz. z dn. 28.II. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. **Downar Zapolski Józef** z Kontroli Skarbowej w Wilejce do Urzędu Sk. Akc. i Mon. Państw. w Wilejce w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Jeśman Stanisław** z Wydziału I Izby do I Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie w dotychczasowym charakterze z dn. 6.II. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. **Bargielski Antoni** z Urzędu Sk. Akc. i Mon. Państw. w Wilejce do Kontroli Skarbowej w Wilejce i mianowany komisarzem kontroli skarbowej w dotychczasowym st. sł. z dn. 5.II. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st, sł. **Łepkowski Ignacy** z Urzędu Sk .Pod. i Opłat Sk. w Wilnie do Wydziału II Izby i mianowany sekretarzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 14.III. 1930 r.

Rejestrator w X st. sł. **Dulewiczówna Bronisława** z okręgu Izby Skarbowej w Łucku do Wydziału I Izby w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 13.II. 1930 r.

Sekwestrator podatkowy w X st. sł. **Malicki Jan** z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Mołodecznie do Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilejce w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 14.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Sielicki Witold** z Wydziału II Izby do II Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie i mianowany sekretarzem w X st. sł. z dn. 14.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Sobolewski Wacław** z Wydziału II Izby do Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. na powiat Wileńsko-Trocki w Wilnie w dotychczasowym charakterze z dn. 14.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Prószyński Jerzy** z I Urzędu Sk .Pod. i Opłat Sk. w Wilnie do Wydziału II Izby w dotychczasowym charakterze z dn. 14.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Palul Zygmunt** z Urzędu Sk. Akc. i Mon. Państw. w Wilnie do Kontroli Skarbowej w Wilejce w dotychczasowym charakterze z dn. 11.III. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. **Bobrowski Bohdan** z Wydziału II Izby do I Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie w dotychczasowyo charakterze i st. sł. z dn. 14.II. 1930 r.

Przyjęci:

na praktykę:

na stanowisko I kat.

Chełmicka Natalja w Wydziale I Izby z dn. 1.III. 1930 r.

na stanowisko II kat.

Zapaśnikówna Helena w Wydziale II Izby z dn. 7.I. 1930 r.

Bałtrukiewiczowa Kazimiera w Wydziale III Izby z dn. 1.II. 1930 r.

Zdonowa Marja w Wydziale IV Izby z dn. 7.II. 1930 r.

Żaglewicz Władysław w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Oszmianie z dn. 3.III. 1930 r.

Ostoja Wasilewska Marja w Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Święcianach z dn. 10.III. 1930 r.

Malecki Justyn w IV Urzędzie Sk. Pod. i Opłat Sk. w Wilnie z dn. 5.III. 1930 r.

Sakowicz Wacław w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. na pow. Wileńsko - Trocki w Wilnie z dn. 15.II. 1930 r.

Kmiecińska Marja w Urzędzie Opłat Stemplowych w Wilnie z dn. 2.I. 1930 r.

Siergiejew Jan w Kasie Skarbowej w Mołodecznie z dn. 4.II. 1930 r.

Kleger - Rudomin Witold w Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Wilnie z dn. 16.I. 1930 r.

na stanowisko III kat.:

Budrewiczówna Marja w Wydziale I Izby z dn. 1.III. 1930 r.

Mikiciuk Jan w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Mołodecznie z dn. 20.III. 1930 r.

Druba Wacław w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Wilnie z dn. 1.III. 1930 r.

Woropaj Bronisław w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Wilnie z dn. 11.III. 1930 r.

2) na kontrakt:

Łastowski Leon, buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. w III Urzędzie Pod. i Opł. Sk. w Wilnie z dn. 1.III. 1930 r.

Zwolnieni:

Praktykant na stanowisko I kat. w II Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Wilnie **Skorupski Stefan** z dn. 1.I. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. w Wydziale I Izby **Chełstowska Irena** z dn. 31.I. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Głębokiem **Kosiewicz Władysław** z dn. 31.III. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Brasławiu **Wasilewski Jan** z dn. 22.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale II Izby **Kuryłło Stanisław** z dn. 25.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Mołodecznie **Bender Jerzy** z dn. 20.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Oszmianie **Gasperowicz Michał** z dn. 28.II. 1930 r.

Prowiz. młodszy urzędnik w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Postawach **Lagucki Michał** z dn. 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w IV Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Wilnie **Ostrowski Antoni** z dn. 28.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. na powiat Wileńsko-Trocki w Wilnie **Boczkowski Witold** z dn. 12.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. na powiat Wileńsko-Trocki w Wilnie **Widzicki Romuald** z dn. 31.I. 1930 r.

Kancelista w XII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Wilejce **Mańkowski Janusz** z dn. 31.I. 1930 r.

Przeniesieni na emeryturę:

Prezes Izby Skarbowej w IV st. sł. **Malecki Jan** z dn. 31.I. 1930 r.

Kontroler w VIII st. sł. w Wydziale IV Izby **Keltau Wilhelm** z dn. 31.III. 1930 r.

Rejestrator w X st. sł. w Wydziale III Izby **Zejfertówna Felicja** z dn. 31.I. 1930 r.

Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Mianowani zostali:

Asesor w VIII st. sł. w Oddziale II Wydziału **Bochniewicz Mieczysław** — asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. w Oddziale II Wydziału **Siedleczka Józef** — asesorem w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Naczelnik Kasy Skarbowej w VIII st. sł. w Kasie Skarbowej w Królewskiej Hucie **Mrozek Jan** — naczelnikiem Kasy Skarbowej w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Włodarski Antoni — prowiz. referendarzem miernictwa w VIII st. sł. w Oddziale II Wydziału z dniem 11.I. 1930 r.

Kubala Stanisław — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku z dniem 22.III. 1930 r.

Nartowski Józef — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach z dniem 25.I. 1930 r.

Wilkowicz Józef — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach z dniem 9.I. 1930 r.

Jeż Antoni — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Katowicach z dniem 25.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku **Szymik Eugenjusz**— referendarzem w VIII st. sł. z dniem 17.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Kozacki Mieczysław** — prowiz. referendarzem w VII st. sł. z dniem 29.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Sk. w Mysłowicach **Meissner Bolesław** — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzedzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Pszczynie **Kamionka Stanisław** — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. z dniem 27.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku **Gawroński Tadeusz** — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. z dniem 27.II.1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Katowicach **Kurek Karol**— prowiz. referendarzem w VIII st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Katastralnym w Królewskiej Hucie **Tync Stanisław**—prowiz. referendarzem miernictwa z dniem 11.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Katastralnym w Rybniku **Woźniak Franciszek** — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. z dniem 5.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Oddziale II Wydziału **Flancówna Melanja** — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. z dniem 28.II. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w X st. sł. w II Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Sobota Jan** — sekwestratorem podatkowym w dotychczasowym st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie **Prochotta Jerzy** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie **Stępień Władysław** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku **Peca Tadeusz** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku **Tabor Michał** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 31.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach **Bereczko Longin** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach **Pacanowski Karol** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach **Szczepański Wacław** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Katowicach **Stępień Jerzy** — sekretarzem w X st. sł. z dniem 25.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku **Hartmann Erwin** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 20.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Oddziale II Wydziału **Kłapówna Barbara** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Oddziale III Wydziału **Krasińska Marja** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Oddziale III Wydziału **Muszyński Franciszek** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 29.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Oddziale III Wydziału **Piontkówna Olga** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 29.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Kasie Skarbowej w Katowicach **Gałązka Stanisław** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 29.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Kasie Skarbowej w Królewskiej Hucie **Niedoba Jerzy**— asystentem rachunkowym w X st. sł. z dniem 27.II. 1930 r.

Czarnecki Józef — kancelistą w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach z dniem 20.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Oddziale I Wydziału **Kotejówna Marta** — kancelistą w XI st. sł. z dniem 12.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Oddziale I Wydziału **Serafinówna Emma** — kancelistą w XI st. sł. z dniem 28.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Katastralnym w Rybniku **Stebel Franciszek** — kancelistą w XI st. sł. z dniem 12.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Siemianowicach **Pawlasówna Jadwiga** — kancelistą w XI st. sł. z dniem 31.III. 1930 r.

Zmiana uposażeń:

Pracownikowi kontraktowemu w XII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku **Sitko Adamowi** przyznano uposażenie w/g XI st. sł. z dn. 1.I. 1930 r.

Pracownikowi konktraktowemu w XII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku **Woźnicy Augustynowi** przyznano uposażenie w/g XI st. sł. z dn. 1.I. 1930 r.

Przeniesieni:

Asesor w VII st. sł. **Sikora Karol** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowskich Górach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 10.II. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. **Urbanek Józef** z I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach do Urzędu Opłat Stemplowych w Katowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 10.III. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Mateja Franciszek** z Oddziału II Wydziału do II Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 22.III. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Ziółkowski Władysław** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 22.II. 1930 r.

Kontraktowy buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 700 zł mies. **Zejer Augustyn** z Oddziału II do I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach w dotychczasowym charakterze i wynagrodzeniu z dniem 12.III. 193 0r.

Kontraktowy buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. **Malewicz Stanisław** z Oddziału II Wydziału do I Urzędu Pod. i Opł. Sk. w Katowicach w dotychczasowym charakterze i wynagrodzeniu z dniem 12.III. 1930 r.

Kontraktowy buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł mies. **Kostikow Roch** z Oddziału II Wydziału do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku w dotychczasowym charakterze i wynagrodz. z dniem 12.III. 1930 r.

Kontraktowy buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł **Sembol Ludwik** z I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowskich Górach w dotychczasowym charakterze i wynagrodz. z dniem 12.III. 1930 r.

Kontraktowy buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł mies. **Hanek Józef** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku w dotychczasowym charakterze i wynagrodz. z dniem 12.III.

Kontraktowy buchalter w IX st. sł. **Jasiński Stefan** z Oddziału II Wydziału do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 12.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Preisner Włodzimierz** z Urzędu Opłat Stemplowych w Katowicach do I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach i mianowany prowiz. referendarzem w VIII st. sł. z dniem 19.II. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. **Stępień Jerzy** z Urzędu Opłat Stemplowych w Katowicach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 7.III. 1930 r.

Asystent rachunkowy w X st. sł. **Skałbania Emil** z Oddziału VIII Wydziału do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Mysłowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 17.I. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w X st. sł. **Ociepka Edward** z Oddziału II Wydziału do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Mysłowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 25.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Chrzanowicz Józef** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowskich Górach w dotychczasowym charakterze z dniem 12.III. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. **Swaczyna Józef** z Oddziału II Wydziału do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 25.III. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. **Banaś Konrad** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie do Oddziału I Wydziału w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 13.I. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. **Buczyńska Joanna** z Urzędu Sk. Pod. i Opłat Sk. w Lublińcu do Oddziału I Wydziału w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 6.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. **Polczyk Henryk** z Oddziału I Wydziału do I Urzędu Sk. Pod. i Opł Sk. w Katowicach w dotychczasowym charakterze z dniem 13.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. **Czyż Wiktor** z Urzędu Sk. Pod. i Opł Sk. w Rybniku do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach w dotychczasowym charakterze z dniem 24.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. **Hylak Feliks** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku w dotychczasowym charakterze z dniem 24.III. 1930 r.

Przyjęci:

Prowiz. kancelista w XII st. sł. **Piegza Alojzy** w Urzędzie Katastralnym w Królewskiej Hucie po zwolnieniu z wojska z dniem 15.III. 1930 r.

Prowiz. kancelista w XII st. sł. **Bojdoł Wilhelm** w Urzędzie Katastralnym w Mikołowie po zwolnieniu z wojska z dniem 26.III. 1930 r.

Kancelista w XII st. sł. **Gorol Franciszek** w Urzędzie Sk. Pod. i Opł Sk. w Rybniku po zwolnieniu z wojska z dniem 26.III. 1930 r.

na praktykę:

na stanowisko II kat.

Uhlig Wiktor w Oddziale III Wydziału z dn. 19.XII. 1929 r.

Kmicikiewicz Konstanty w Oddziale VI Wydziału z dniem 25.II. 1930 r.

Marcinkowski Józef w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie z dniem 8.III. 1930 r.

Wiśniowski Stanisław w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Mysłowicach z dniem 8.III. 1930 r.

Sodomann Henryk w Głównej Kasie Skarbowej w Katowicach z dniem 8.III. 1930 r.

Kaleta Józef w Kasie Skarbowej w Królewskiej Hucie z dniem 25.I. 1930 r.

Białoskórska Jadwiga w Kasie Skarbowej w Rybniku z dniem 28.II. 1930 r.

Oczko Władysław w Kasie Skarbowej w Świętochłowicach z dniem 8.III. 1930 r.

Gajdzik Władysław w Urzędzie Katastralnym w Mikołowie z dniem 13.III. 1930 r.

na stanowisko III kat.

Kubista Paweł w Urzędzie Katastralnym w Mikołowie z dniem 22.I. 1930 r.

Lubojański Paweł w Urzędzie Katastralnym w Mikołowie z dniem 22.I. 1930 r.

Szombara Jan w Urzędzie Katastralnym w Mikołowie z dniem 22.I. 1930 r.

na kontrakt:

Litwicki Władysław w VIII st. sł. w Oddziale VII Wydziału z dniem 22.II. 1930 r.

Kotkowski Kazimierz, buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł mies. w Oddziale II Wydziału z dniem 10.III. 1930 r.

Piedówna Helena w XII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach z dniem 26.III. 1930 r.

Zwolnieni:

Referendarz w VII st. sł. w Oddziale II Wydziału **Siekański Tadeusz** z dniem 25.I. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Mozdanowski Józef** z dniem 31.III. 1930 r.

Kontraktowy buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. w Oddziale II Wydziału **Luterek Teofil** z dniem 28.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Raźny Stanisław** z dniem 31.III. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Kabiesz Jan** z dniem 27.II. 1930 r.

Asystent rachunkowy w X st. sł. w Głównej Kasie Skarbowej w Katowicach **Szywała Bogumił** z dniem 12.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Kasie Skarbowej w Królewskiej Hucie **Sega Jerzy** z dn. 14.III. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. w Oddziale III Wydziału **Lisoń Ignacy** z dniem 14.III. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku **Czok Emil** z dniem 7.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Polczyk Henryk** z dniem 28.II. 1930 r.

Wydaleni:

Prowiz. kancelista w XII st. sł. w Kasie Skarbowej w Królewskiej Hucie **Duda Rudolf** z dniem 26.X. 1929 r.

Przeniesieni na emeryturę:

Kontroler w IX st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Chodura Paweł** z dniem 28.II. 1930 r.

Zmarli:

Kontraktowy buchalter z wynagrodzeniem 1200 pkt. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Właszczuk Stanisław** dnia 30.III. 1930 r.

Dyrekcja Ceł we Lwowie.

Mianowani zostali:

Pracownik kontraktowy w VI st. sł. w Wydz. I Dyrekcji **Piasecki Adam** — prowiz. radcą skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Wydziału z dn. 13.III. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Krakowie **Konach Mikołaj** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 8.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Krakowie **Baran Bolesław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 8.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Krakowie **Ćwilewicz Bolesław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 8.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Oświęcimiu **Walczak Witold** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 8.III. 1930 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VII st. sł. **Pomiankowski Stanisław** z Urzędu Celnego w Krakowie do okręgu Dyrekcji Ceł w Poznaniu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 17.II. 1930 r.

Księgowy w VII st. sł. **Safin Władysław** z okręgu Dyrekcji Ceł w Mysłowicach do Wydziału III Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Wydziału z dn. 10.II. 1930 r.

Rewident celny w IX st. sł. **Zaremba Kazimierz** z Urzędu Celnego w Krakowie do Urzędu Celnego w Kułaczynie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Rewident celny w IX st. sł. **Gramski Jan** z Urzędu Celnego we Lwowie do Urzędu Celnego w Jasienowie - polnym w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 22.I. 1930 r.

Rewident celny w IX st. sł. **Kulczyński Roman** z Urzędu Celnego w Śniatynie - Załuczu do Urzędu Celnego w Zaleszczykach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 25.I. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Baran Bolesław** z Urzędu Celnego w Krakowie do Urzędu Celnego w Woronience w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 18.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. **Asłanowicz Feliks** z Ministerstwa Skarbu do Urzędu Celnego we Lwowie i mianowany prowiz. poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 13.II. 1930 r.

Przyjęci:

1) na praktykę:

na stanowisko I kat.

Keiper Ludwik w Urzędzie Celnym we Lwowie z dn. 2.I. 1930 r.

2) na kontrakt:

Marko Roman w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Śniatynie - Załuczu z dn. 3.III. 1930 r.

Zwolnieni:

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Krakowie **Friedel Mieczysław** z dn. 28.II. 1930 r.

Przeniesieni na emeryturę:

Inspektor skarbowy w VI st. sł. w Urzędzie Celnym w Krakowie **Mroczkowski Feliks** z dn. 31.III. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Krakowie **Grzeżuika Kazimierz** z dn. 31.III. 1930 r.

Kontroler w VIII st. sł. w Wydziale III Dyrekcji **Adler Emil** z dn. 31.I. 1930 r.

Zarządca podatkowy w IX st. sł. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Kiselka Karol** z dn. 31.I. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Pięta Michał** z dn. 31.III. 1930 r.

Dyrekcja Ceł w Mysłowicach.

Mianowani zostali:

Prezes Dyrekcji Ceł w V st. sł. **Dębicki Bohdan** — Prezesem Dyrekcji Ceł w IV st. sł. z dn. 30.I. 1930 r.

Radca skarbowy w VI st. sł. w Wydziale I Dyrekcji **Gabryałowicz Zygmunt** — naczelnikiem Wydziału w V st. sł. z poruczeniem kierownictwa Dyrekcji z dn. 27.I. 1930 r.

Inspektor Celny w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Jakowicz Telesfor** — inspektorem Celnym w VII st. sł. z dn. 23.I. 1930 r.

Szrott Gustaw — Inspektorem Celnym w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Katowicach z dn. 18.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Wydziale II Dyrekcji **Pańkow Adam** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 12.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Gracka Józef** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 29.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym w Cieszynie **Jastrzębski Stanisław** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 12.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Dębowski Czesław** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 12.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Rusek Stanisław** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 12.III. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Bielica Karol** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Górny Konrad** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 18.II. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Urzędzie Celw Katowicach **Chmielewski Feliks** — sekretarzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 21.I. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Wydziale II Dyrekcji **Szklarek Franciszek** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 21.I. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Mysłowicach **Rutkowski Bohdan** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 21.I. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Kubicki Józef** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 18.II. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Suminie **Achtelik Józef** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 15.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale III Dyrekcji **Oczkowski Adam** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Jedziniak Andrzej** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Twardzik Eryk** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Chorzowie **Grochmal Stanisław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Chorzowie **Kaizer Eryk** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Rybniku **Stolarski Maksymiljan** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Zebrzydowicach **Pastuszka Franciszek** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 21.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Celnym w Lublińcu **Mocna Jadwiga** — kancelistą w XII st. sł. z dn. 18.I. 1930 r.

Przeniesieni:

Rewizor celny w VI st. sł. **Schenk Adolf** z Urzędu Celnego w Katowicach do Wydziału I Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Wydziału I z dn. 17.III. 1930 r.

Radca Ministerjalny w VI st. sł. **Engel Zdzisław** z Ministerstwa Skarbu do Wydziału II Dyrekcji i mianowany naczelnikiem Wydziału w dotychczasowym st. sł. z dn. 29.III. 1930 r.

Księgowy w VII st. sł. **Barnert Franciszek** z MinisterstwaSkarbu do Wydziału III Dyrekcji i mianowany naczelnikiem Wydziału rachunkowo-kasowego w VI st. sł. z dn. 28.XII. 1929 r.

Księgowy w VII st. sł. **Safin Władysław** z Wydziału III Dyrekcji do okręgu Dyrekcji Ceł we Lwowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 6.II. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. **Konieczny Stefan** z Wydziału II Dyrekcji do Inspektoratu Ceł w Gdańsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5.III. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. **Pyka Piotr** z Urzędu Celnego w Chorzowie do Urzędu Celnego

w Lublińcu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 28.III. 1930 r.

Sekretarz w IX st. sł. **Świętochowski Stanisław** z Urzędu Celnego w Lublińcu do Urzędu Celnego w Rozbarku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 21.I. 1930 r.

Kontroler w IX st. sł. **Homola Zygmunt** z Urzędu Celnego w Goleszowie do Urzędu Celnego w Bielsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 22.III. 1930 r.

Rewident celny w IX st. sł. **Kubiczek Karol** z Urzędu Celnego w Chałupkach do Urzędu Celnego w Sośnicy w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 10.II. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Sablik Stanisław** z Urzędu Celnego w Bielsku do Urzędu Celnego w Goleszowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 22.III. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Gajek Piotr** z Urzędu Celnego w Bobrku do Urzędu Celnego w Rudzie Szczęść Boże z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 14.I. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Pająk Ludwik** z Urzędu Celnego w Bytomiu Dw. Gł. do Urzędu Celnego w Chorzowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Bryłka Paweł** z Urzędu Celnego w Lublińcu do Urzędu Celnego w Cieszynie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.III. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Koczuba Józef** z Urzędu Celnego w Sośnicy do Wydziału IV Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.III. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Walla Czesław** z Urzędu Celnego w Suminie do Urzędu Celnego w Rybniku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 15.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Machura Stanisław** z Urzędu Celnego w Katowicach do Inspektoratu Ceł w Gdańsku z dn. 3.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Pańkow Adam** z Urzędu Celnego w Katowicach do Wydziału IV Dyrekcji z dn. 30.I. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Pączek Franciszek** z Urzędu Celnego w Cieszynie do Urzędu Celnego w Bielsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.III. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Wrzosek Mieczysław** z Urzędu Celnego w Cieszynie do Urzędu Celnego w Bielsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.III. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Bachowski Roman** z Urzędu Celnego w Goleszowie do Urzędu Celnego w Cieszynie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.III. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Boy Wincenty** z Urzędu Celnego w Zebrzydowicach do Wydziału II Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 24.III. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Jachimowski Stanisław** z Urzędu Celnego w Katowicach do Wydziału IV Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 22.III. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Patalong Wincenty** z Urzędu Celnego w Lublińcu do Urzędu Celnego w Goleszowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.III. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Kulozik Sylwester** z Urzędu Celnego w Łagiewnikach Śl. do Urzędu Celnego w Szarleju w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 15.I. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Matulewicz Stanisław** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Suminie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 15.I. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Głowania Paweł** z Urzędu Celnego w Suminie do Urzędu Celnego w Brynku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 12.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Kaleta Jan** z Urzędu Celnego w Katowicach do Urzędu Celnego w Lublińcu w dotychczasowym charakterze z dn. 27.III. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Żydek Stefan** z Urzędu Celnego w Chałupkach do Urzędu Celnego w Sośnicy w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.III. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Kuchta Mikołaj** z Urzędu Celnego w Sośnicy do Urzędu Celnego w Bobrku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. .30I. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Galoch Alojzy** z Urzędu Celnego w Szarleju do Urzędu Celnego w Sośnicy w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 15.I. 1930 r.

Poborca celny w XII st. sł. **Pietraszek Franciszek** z Urzędu Celnego w Suminie do Urzędu Celnego w Brzeziu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 12.I. 1930 r.

Przyjęci:

na stanowisko II kat.

Pietraszek Stefan w Urzędzie Celnym w Bielsku z dn. 13.I. 1930 r.

Chwalbiński Roman w Urzędzie Celnym w Chebziu z dn. 3.I. 1930 r.

Boy Henryk w Urzędzie Celnym w Chorzowie z dn. 1.III. 1930 r.

Pannenko Zygmunt w Urzędzie Celnym w Zebrzydowicach z dn. 1.II. 1930 r.

na kontrakt:

Żwakówna Wanda w XII st. sł. w Urzędzie Celnym w Bytomiu Dw. Gł. z dn. 3.I. 1930 r.

Zwolnieni:

Praktykant na stanowisko I kat. **Kowal Karol** w Urzędzie Celnym w Katowicach z dn. 15.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Chorzowie **Goj Karol** z dn. 30.I. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Chebzie **Koryza Gustaw** z dn. 22. I. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. **Kużaj Paweł** w Urzędzie Celnym w Rudzkiej Kuźnicy z dn. 31.III. 1930 r.

Prowiz. urzędnik kancelaryjny w XII st. sł. w Urzędzie Celnym w Chorzowie **Stępniewski Józef** z dn. 22.I. 1930 r.

Przeniesieni na emeryturę:

Inspektor celny w VII st. sł. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Jakowicz Telesfor** z dn. 28.II. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Horst Jan** z dn. 31.III. 1930 r.

Zmarli:

Poborca celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Chorzowie **Ratajczak Jan** dnia 12.I. 1930 r.

Dyrekcja Ceł w Poznaniu.

Mianowani zostali:

Asesor w VII st. sł. w Urzędzie Celnym w Poznaniu **Żółtowski Tadeusz** — inspektorem skarbowym w VI st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 31.I. 1930 r.

Księgowy w VII st. sł. w Wydziale III Dyrekcji **Kozłowski Władysław** — naczelnikiem Wydziału rachunkowo-kasowego w VI st. sł. z dniem 23. I. 1930 r.

Księgowy w VIII st. sł. w Wydziale III Dyrekcji **Muszyński Józef** — księgowym w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Łęce **Pech Łucjan** — inspektorem celnym w VII st. sł. z dniem 23.I. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Miasteczku **Sobkiewicz Tadeusz** — inspektorem celnym w VII st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 23.I. 1930 r.

Prowiz poborca celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Jamielniku **Bartecki Antoni** — poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 20.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Gdyni **Świętkowiak Edward** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dniem 13.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Poznaniu **Florkowski Józef** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dniem 24.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Poznaniu **Nawrocki Włodzimierz** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dniem 24.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Toruniu **Łukowicz Władysław** — prowizorycznym rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 13.III. 1930 r.

Prowiz. rejestrator w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Zdunach **Bątkiewicz Alojzy** — rejestratorem w dotychczasowym st. sł. z dniem 1.I. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Książęcymlesie **Piątkowski Józef** — poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 10.I. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Lesznie **Domagała Antoni** — poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 1.I. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Łęce **Krzyżaniak Piotr** — poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 1.I. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Uzdowie **Grobelny Józef** — poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dniem 16.I. 1930 r.

Przeniesieni:

Rewident celny w X st. sł. **Kurkiewicz Franciszek** z Urzędu Celnego w Rawiczu do Urzędu Celnego w Sośni w dotychczasowym charakterze **i st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.**

Prowiz. rewident celny w X st. sł. **Wawrzyniak Florjan** z Urzędu Celnego w Toruniu do Urzędu Celnego w Purgałkach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dniem 16.I. 1930 r.

Adjunkt celny w X st. sł. **Piotrowski Antoni** z okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie do Urzędu Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 13.I. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Klauza Franciszek** z Urzędu Celnego w Purgałkach do Urzędu Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 16.I. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Mikołajczyk Józef** z Urzędu Celnego w Sośni do Urzędu Celnego w Rawiczu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 1.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Bauer Wojciech** z Urzędu Celnego w Gdyni do Urzędu Celnego w Bydgoszczy w dotychczasowym charakterze z dniem 1.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Świętkowiak Edward** z Urzędu Celnego w Poznaniu do Urzędu Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze z dniem 14.I. 1930 r.

Rachmistrz w XI st. sł. **Zimny Mateusz** z Urzędu Celnego w Gdyni do Urzędu Celnego w Sośni w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 5.II. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Heimrath Karol** z Urzędu Celnego w Zbąszyniu do Urzędu Celnego w Poznaniu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dniem 14.I. 1930 r.

Przyjęci:

na praktykę:

na stanowisko I kat.:

Magiera Tadeusz w Urzędzie Celnym w Poznaniu z dniem 16.III. 1930 r.

Szymański Józef w Urzędzie Celnym w Gdyni z dniem 1.II. 1930 r.

na stanowisko II kat.:

Dojka Franciszek w Urzędzie Celnym w Grudziądzu z dniem 1.I. 1930 r.

Szłyk Bronisław w Urzędzie Celnym w Miasteczku z dniem 1.II. 1930 r.

Rzepczyński Ziemowit w Urzędzie Celnym w Poznaniu z dniem 1.II. 1930 r.

Sadowski Józef w Urzędzie Celnym w Poznaniu z dniem 16.I. 1930 r.

Szymczak Czesław w Urzędzie Celnym w Poznaniu z dniem 1.I. 1930 r.

Krawczyk Stefan w Urzędzie Celnym w Rawiczu z dniem 1.II. 1930 r.

Kozieł Eugenjusz w Urzędzie Celnym w Toruniu z dniem 1.I. 1930 r.

Korpanty Kazimierz w Urzędzie Celnym w Zdunach z dniem 1.II. 1930 r.

na kontrakt:

Jacewicz Stanisław w VIII st. sł. do Urzędu Celnego w Poznaniu z dniem 20.I. 1930 r.

Zwolnieni:

Praktykant na stanowisko II kat. **Gutowski Antoni** w Urzędzie Celnym w Miasteczku z dniem 21.I. 1930 r.

Wydaleni:

Adjunkt celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Gdyni **Makowiecki Ignacy** z dniem 27.XII. 1929 r.

Przeniesieni na emeryturę:

Radca skarbowy w VI st. sł. w Wydziale I Dyrekcji **Mikołajewski Stanisław** z dniem 1.III. 1930 r.

Referendarz w VII st. sł. w Wydziale II Dyrekcji **Zwierzyński Paweł** z dniem 1.IV. 1930 r.

Dyrekcja Ceł w Warszawie.

Mianowani zostali:

Rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Rogoziński Tomasz** — asesorem w VIII st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Wydziale IV Dyrekcji **Gościcki Kazimierz** — asesorem w VIII st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym w Grajewie **Romiszewski Jan** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 10.I. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Bukaty Jan** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 29.I. 1930 r.

Prowiz. adjunkt celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Łodzi **Gutkowski Ksawery**—adjunktem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 16.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale III Dyrekcji **Łuszczewski Adam** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 22.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Łodzi **Mentzel Wiktor** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 16.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Łodzi **Poniecki Władysław** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 16.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Bączkowski Czesław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Kinkiel Saturnin** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Mincberg Henryk** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Rutkowski Zygmunt** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Sokulski Wieczysław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 31.I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Wiechowski Antoni** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 21.III. 1930 r.

Gawroński Stanisław — prowiz. poborcą celnym w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 27.II. 1930 r.

Przeniesieni:

Kontroler w IX st. sł. **Pabel Marjan** z okręgu Dyrekcji Ceł we Lwowie do Urzędu Celnego w Łodzi w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 22.III. 1930 r.

Rejestrator w IX st. sł. **Przełomska Regina** z Ministerstwa Skarbu do Wydziału I Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 14.III. 1930 r.

Przyjęci:

na kontrakt:

Kobyłecki Jerzy w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 19.II. 1930 r.

na praktykę:

na stanowisko I kat.:

Lemenais Witold w Wydziale II Dyrekcji z dn. 2.I. 1930 r.

Strumpf Edward w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 27.I. 1930 r.

na stanowisko II kat.:

Kurzynoga Antoni w Urzędzie Celnym w Łodzi z dn. 17.II. 1930 r.

Zajączkowski Marjan w Urzędzie Celnym w Łodzi z dn. 11.II. 1930 r.

Dąbrowski Roman w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 8.I. 1930 r.

Gądzyński Stefan w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 8.I. 1930 r.

Strojecki Antoni w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 1.II. 1930 r.

Zwolnieni:

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym w Łodzi **Karwacki Wacław** z dn. 31.I. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Łodzi **Mentzel Wiktor** z dn. 31.III. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Wydziale II Dyrekcji **Jaroszyński Józef** z dn. 28.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Grajewie **Pomianowski Wiktor** z dn. 28.II. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Namysłowski Stanisław** z dn. 28.II. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w Wydziale I Dyrekcji **Janowiczówna Janina** z dn. 31.I. 1930 r.

Dyrekcja Ceł w Wilnie.

Mianowani:

Sekretarz w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Wilnie **Willamowicz Michał** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 12.III. 1930 r.

Przeniesieni:

Inspektor celny w VIII st. sł. **Fabiszewski Jan** z Inspektoratu Ceł w Gdańsku do Dyrekcji Ceł w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.III. 1930 r.

Sekretarz w X st. sł. **Willamowicz Michał** z Urzędu Celnego w Oranach do Urzędu Celnego w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 15.I. 1930 r.

Zwolnieni:

Prowiz. poborca celny X st. sł. **Brejwo Andrzej** w Urzędzie Celnym w Wilnie z dniem 31.III. 1930 r.

Zmarli:

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Wilnie **Łętowski Franciszek** dnia 7.I. 1930 r.

Inspektorat Ceł w Gdańsku.

Mianowani zostali:

Naczelny Inspektor Ceł w V st. sł. **Kurnatowski Rafał** — Naczelnym Inspektorem Ceł w IV st. sł. z dn. 8.II. 1930 r.

Przeniesieni:

Inspektor celny w VIII st. sł. **Fabiszewski Jan** z Inspektoratu Ceł w Gdańsku do okręgu Dyrekcji Ceł w Wilnie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 25.III. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. **Konieczny Stefan** z okręgu Dyrekcji Ceł w Mysłowicach do Inspektoratu Ceł w Gdańsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5.III. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Machura Stanisław** z okręgu Dyrekcji Ceł w Mysłowicach do Inspektoratu Ceł w Gdańsku w dotychczasowym charakterze z dn. 3.III. 1930 r.

Wiadomości nieurzędowe.

Ministerstwo Skarbu komunikuje, że wiadomość, podana w jednem z pism warszawskich, jakoby Dyrekcja Państwowego Monopolu Tytoniowego miała podnieść ceny swoich wyrobów od dnia 1 czerwca r. b., jest niezgodna z prawdą.

Z Ministerstwa Skarbu.

W ślad komunikatu, umieszczonego w Nr. 207 „Monitora Polskiego" z dnia 8 września 1928 r., Ministerstwo Skarbu (Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń) podaje do wiadomości, że p. Józef Bek zrzekł się stanowiska członka Rady P. Z. U. W., a p. Szczęsny Poniatowski utracił mandat do Rady P. Z. U. W. z powodu ustąpienia z organów Biura Zjazdów Samorządu Ziemskiego.